

13

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

משרד ראש

יועץ מדיני

ארה"ב

15/3/89 - 9/3/89

תיק מס'

15

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: א-15/4608

מזהה פריט: R00036p

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 31/08/2020

מחלקה

מכר

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו-יורק

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017

OXFORD 7-5500

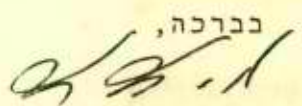
ח' אדר ב תשמ"ט
15 כמרץ 1989

אל : מנהל מצפ"א

מאת: סגן הקונכ"ל, ניו יורק

אורח - אול

מצ"ב מכתב מייקל מילר, לסטר פולק וקו ביאלקין לנשיא מה- 7
בפברואר, ותשובת מחמ"ד מה- 23 בפברואר בנושא הדיאלוג האמריקאי
- אש"פ.

בברכה,

מרדכי ידיד

העתק: איתן בנצור - סמנכ"ל צפ"א
לשכת השר
עודד ערן - הציר וושינגטון

United States Department of State

Washington, D.C. 20520

February 23, 1989

Dear Mr. Pollack:

Thank you for your letter to Secretary Baker of February 7, 1989, as President of the Jewish Community Relations Council of New York, also signed by Mr. Miller and Mr. Bialkin, concerning our dialogue with the PLO, commenced when Yasser Arafat, as Chairman of the Palestine Liberation Organization, met longstanding U.S. conditions. The Secretary thanks you for his kind words concerning his leadership, and has asked me to reply on his behalf. We appreciate your support for the position the U.S. took during recent discussions in the Security Council on a proposed statement by the Council on the current situation in the Occupied Territories. We hope you find the following description of the U.S.-PLO dialogue addresses your concerns regarding how our Middle East policy will evolve.

The United States remains firmly committed to pursuing a comprehensive peace in the Middle East. Our policy is founded on unchanging principles: that peace is only achievable through direct negotiations based on UN Security Council resolutions 242 and 338, and that a settlement must provide for the security of all states in the region and for the legitimate political rights of the Palestinian people.

On December 14, Yasser Arafat, speaking in Geneva as Chairman of the Palestine Liberation Organization, accepted UN Security Council resolutions 242 and 338, recognized Israel's right to exist and renounced terrorism. This represents a fundamental change in PLO positions, fulfilling longstanding U.S. conditions for the start of a substantive dialogue with that organization. In keeping with our oft-stated intention to open a dialogue if our conditions were met, the U.S. Ambassador in Tunis met with PLO representatives for the first time on December 16.

Our dialogue with the PLO is not an end in itself. We view the dialogue as one more step toward the beginning of direct negotiations among the parties in the region, which alone can lead to peace. Nor does the start of a dialogue imply U.S. acceptance of an independent Palestinian state. The final status of the West Bank and Gaza must be determined in negotiations, not through unilateral acts by either side. This does not, however, prevent the PLO from pursuing its desire for an independent state at the negotiating table.

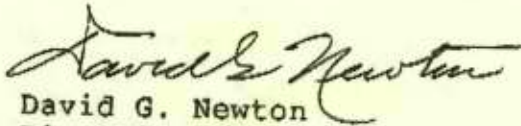
Lester Pollack,
President,
Jewish Community Relations Council of New York,
711 Third Avenue,
New York, NY.

The firm U.S. stance against terrorism is not affected by our decision to open a dialogue with the PLO. On the contrary, we will use the dialogue to stress that there can be no return to terrorism by the PLO anywhere. We will press the PLO to disassociate itself from whatever acts of terrorism may occur and, if undertaken by elements under the authority of the PLO, to discipline those responsible at least by expelling them from the organization. We will not be able to sustain a dialogue if PLO terrorism continues.

The U.S. commitment to Israel's survival and security remains unshakable. We will not allow any party to drive a wedge between us. One reason we have entered into the dialogue with the PLO is to help Israel achieve the security it deserves. This security can best be achieved and guaranteed over the long term in the context of a comprehensive peace.

All parties have a responsibility to contribute to advancing the peace process. I can assure you that the U.S. will continue actively to pursue the search for peace in the Middle East.

Sincerely,

David G. Newton
Director

Office of Jordan, Lebanon, Syria,
and Palestinian Affairs

JACK D. WEILER CENTER FOR INTERGROUP RELATIONS
711 Third Avenue, 12th Floor, New York, NY 10017
Tel. 212-983-4800 Facs. 212-983-4084

1-ster Produkt

Martin Begun
Kenneth Bialkin
John Cichetz
Arnold Rosenheim
William T. ...
Robert ...
Charles ...

Key Users

Nina Reinwald
August

Luck D. Weller
Honorary President

Richard Ravitch
Laurence A. Tisch
Peggy Tischman
New York, 1992

George Klein
Rabbi Israel Miller
Daniel Shapiro
Judyann Shusterman

Michael S. Miller

Marlene Abramson	Matthew J. Marjory
Marlene Banel	Rebecca Isakoff, Manhattan
Marionette Bickstock	Alisa Ponder
Mike Engel	Burt Resnick
Michael Cohen	Nancy Ruffner
David L. Cohen	Sam Rubin
Michael Eisenberg	Michael Superstein
Pauline Gluck	David Shalom
Julia Gluckman	Julie Shulman
Alisa Gluckman	Wally Silverstein
Harold Guttman	Howard Steinberg
Samuel Hille	Richard Stone
Mark J. Hoffman	Thomas J. Teich
Robert J. Hoffman	Alan Weiner
Priscilla	Leah Wiener
Stephen Johnson	David Wisner

[illegible]

The Honorable George Bush
The White House
1600 Pennsylvania Avenue, N.W.
Washington, D.C. 20500

On behalf of the Jewish Community Relations Council of New York representing 60 major Jewish organizations in the New York metropolitan area, we would like to congratulate you on assuming the distinguished post of President of the United States. We are assured that this office will be served with distinction and that your able leadership will continue to guide our great nation in upholding the principles of democracy, justice and freedom.

Because of the Jewish community's staunch and unwavering commitment to the safety and security of Israel, we are carefully attuned to the movements of all parties involved in activities which affect Israel and the Middle East. We are particularly cautious regarding the recent U.S. decision to open a U.S.-P.L.O. dialogue, and are concerned as to how this policy will evolve. Understandably, we are skeptical regarding overnight transformations, and await a display of unequivocal actions by the P.L.O. to support their statements. It is our understanding that U.S. contacts with the P.L.O. and support for their agenda will remain limited,

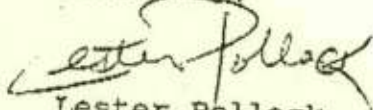
P
and that our government will be carefully assessing the activities of the organization for some time to come.

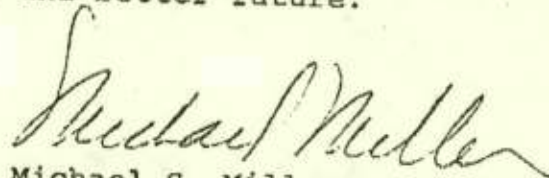
We are, therefore, heartened by the recent U.S. decision, despite increasing pressure, to oppose a U.N. Security Council statement condemning Israel for its treatment of Palestinian demonstrators in the territories while failing to call for equal restraint by Palestinians. Support for such a statement, particularly at this sensitive time, would send a signal indicating a change in U.S. policy regarding the Arab-Israeli conflict. Such a message would have a profoundly unsettling effect on both Israel and the Jewish community at a time when assurances of staunch U.S. support for Israel are particularly warranted.

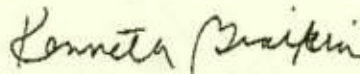
No nation seeks peace in the Middle East more than Israel. The United States, in its role as a promoter of peace, must be particularly careful and circumspect in actions that affect another nation's security. We trust that our government will exercise the necessary caution, while supporting a process which will lead to a just and responsible resolution to the Middle East conflict.

We look forward to working closely with the new Administration as we work together to forge a bright and better future.

Sincerely,

Lester Pollack
President

Michael S. Miller
Executive Director

Kenneth Bialkin
Chairman, Commission on Israel
and International Concerns

JPN
3-15-89

MEMORANDUM

TO: LJD

FROM: TAD

1. Visit to Washington by Arens will receive a grading only when Shamir comes and goes on April 5 and 6. Right now the range is broad, from D- to A-
2. I met with Arens late yesterday afternoon, then attended a small, glitzy dinner at the Ambassador's last night. Attending were Baker, Mosbacher, Scowcroft, Kimmitt, Ross, Leahy, Hamilton, Kasten, Stahl, and Brinkley. Arens is tough, listened respectfully and carefully to Administration officials and Senators -- and this morning to Representatives, laid down Likud's markers forthrightly. He is stubborn and proud as well -- not giving an inch on the wall-to-wall pleadings from Bush and Baker to Metzenbaum and Boschwitz: Shamir has got to give us "something". No one can define "something," but most people will recognize "it" when they hear and see it.
3. I engaged Baker and Arens together on questions Baker had responded to before Obey's subcommittee yesterday. When I repeated what I had heard on NPR driving to the dinner: That McHugh had said he had concluded there cannot be meaningful negotiations without the PLO, Baker then saying, "We may ultimately conclude that, Mr. McHugh. But right now, our position is that there ought to be direct, meaningful negotiations between Israelis and Palestinians." Baker asked me if I agreed with that formulation. I mumbled. Arens shot back, "It won't fly in Israeli politics. That's something you guys don't seem to take into account."
4. Bill Brown told me that Bush, Baker and Scowcroft had been "blunt in a friendly way" to Arens. Brown was pessimistic about what Arens will do with the friendship. For example, Baker told Arens, "If you build more settlements, we will not veto the anti-Israel resolution at the Security Council."
5. Scowcroft was sour when I asked him his views on what Arens actually had heard. He was very respectful toward AIPAC and me, but not upbeat on the prospects.
6. The only optimistic note: In Arens' pre-dinner debrief, he wanted Shamir to be Israel's spokesman and he will be "dramatic" when he arrives. He refused to clarify.
7. I testified two days ago before the Hamilton Subcommittee and said the US-Israel relationship "is flourishing." Pray for strong seed, fertile earth and water aplenty.

AIPAC OFFICERS' OUTLINE

Preface: This is a key moment in the U.S./Israel relationship. Your skillful presentation of your position can change the current problems which are eroding Israel's standing to a positive environment. It is important to start this new relationship between Bush/Baker-Shamir/Arens in the right direction. Form will be more important than usual

Talking Points

- Israel's image is undergoing severe erosion among its key friends and supporters in the Jewish community and the Congress, who do not share the Administration's patience.
- Our base is eroding for two reasons:
 - the Intifada, which is being depicted as a civil rights movement, to which Israel has responded with extensive human rights abuses.
 - the Peace process, which has left Israel behind while the Arabs, especially the PLO, take new initiatives.
- If our base continues to erode, you face four dangers:
 - (1) demoralization and paralysis of the Jewish community, which is still largely a liberal community.
 - (2) Congressional letters or resolutions criticizing Israel, led by unhappy friends who give "cover" to others.
 - (3) Less commitment to protect foreign aid to Israel from Gramm-Rudman or an end to "earmarks."
 - (4) Less commitment to treat Israel as an ally sharing common values, weakening strategic cooperation.
- You can turn this situation around, to a significant degree, changing the image of your position on the Intifada and the Peace Process, by packaging your positions more creatively.
 - (1) Say more visibly and repeatedly that "the Status Quo does not serve the national interest of Israel."
 - (2) Emphasize more convincingly that "the only solution is a political solution, and Israel is absolutely committed to find a political solution."

- 004
- (3) Say, "We want to de-escalate the violence to permit a political process to begin."
 - (4) Emphasize elections, which have a special salience for Americans. Let it be the Arabs who are rejecting elections
 - (5) Say more publicly, "We want to pull the army out of the Arab communities, and to let the Palestinians govern themselves through arrangements for self-government."
 - (6) Create a special police force, so the army won't be involved in riot control.
 - (7) Say, "We have a plan to end the military government and give the Palestinian people control over their own lives. It is time for the other side to come forward with practical ideas, not pie-in-the-sky non-negotiable demands."

-- Steps like these will win the benediction of the Baker/Bush Administration.

- they need you for the peace process
- they need you politically
- they want to declare that you have given them something to work with

-- If the Administration "blesses" your initiative,

- the Congress will express satisfaction
- the Jewish community will unite behind Israel again

-- It is also important that you

- do not call the new initiative Camp David
- Avoid talking about autonomy or super autonomy
- do not discuss the initiative problem until you discuss it with the Administration

10.3.89
ג אדר ב תשמט
93

ה'תש"ט
ס'ט
ה'תש"ט
20.3.89
-93-
ה'תש"ט
ה'תש"ט
ה'תש"ט

אל נחית
דע! שנהר נ"י
שירן וושינגטון

מחליף לשיפטר במשרד החוץ

ביל קורי המבקר בלונדון ספר לי בסודי סודות שארטור שניאר הנו מועמד רציני מאד להיות מחליפו של שיפטר.
קורי שמע על כך מהשגריר וולטרס שמונה להיות שגריר בגרמניה.
שניאר הוא אחד מתוך שני המועמדים האפשריים.
השניה היא אשה מקבוצת הלסינקי בשם ליבור.
לידיעתכם.

בברכה
ברוך

CBS "THIS MORNING"
INTERVIEW WITH:

MOSHE ARENS, ISRAELI FOREIGN MINISTER

TUESDAY, MARCH 14, 1999

2/4
28
37

.STX

HARRY SMITH: President Bush has begun a new initiative to bring about peace in the Middle East. It includes a series of steps for Israel and the Palestinians to take to end the violence. The President met yesterday in Washington with Israel Foreign Minister Moshe Arens to discuss how the peace process might be moved forward. Mr. Arens joins us live this morning from Washington. Good morning, sir.

MR. ARENS: Good morning.

MR. SMITH: A widely circulated wish list from the Bush administration about things they would like to see, including freeing a number of detainees, reopening schools in the occupied territories and even attempting to ease day to day tensions. What's your response to that wish list?

MR. ARENS: Well, you know, we really have the same wish list. We would like peace to come to the area and it's 40 years now since Israel's existence, we've had to fight five wars. We signed one peace agreement with the Egyptians, who came forward after 30 years and five wars and we're looking for some additional partners that will come forward.

But at the present time, we have to deal with very large scale violence. You've seen the car that was gutted in San Diego that belonged to the skipper of the Vincennes. We see these kind of pictures in Israel every day. People burned alive. People being stabbed on the streets. This is Moslem fundamentalism and Palestinian radicalism running wild and the question is, how do we not permit the PLO to terrorize the Palestinian population, to urge it on to these kind of terrorist acts and find interlocutors that we can talk to and eventually reach a peaceful conclusion.

That's our wish list and the question of course is how to do it and I think we had some very good conversations in Washington yesterday, with the President, with the Secretary of State, and we discussed a number of ideas.

.ETX

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT* (C) 1999, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED.

*COPYRIGHT IS NOT CLAIMED AS TO ANY PART OF THE ORIGINAL WORK
PREPARED BY A UNITED STATES GOVERNMENT OFFICER OR EMPLOYEE AS A
PART OF THAT PERSON'S OFFICIAL DUTIES.

--03/14/09

.STX

374 72

MR. SMITH: Did you -- I almost get a sense though that it sounds like the Bush administration wants to move quicker -- more quickly on these things than you and your government wants to move.

MR. ARENS: Well, you know the contribution of the United States in the past to peacemaking in the area, particularly the Israeli-Egyptian peace treaty was invaluable, and I think at the present time as well. It is difficult to see how we can make significant progress without the assistance of the United States.

At the very same time, I'm sure I don't need to tell you that the country and the people most interested in promoting peace in the area are in Israel. We pay the highest price of all -- the lives of our young people for the absence of peace. We don't want to go to war again. We would like to reach tranquillity. I think we have a right to peace finally. But in the Middle Eastern environment -- Qadhafi and Assad, chemical warfare in Iraq, the kind of hostility and bellicosity that surrounds us -- it is a very difficult task.

MR. SMITH: There have been a number of Soviet initiatives in the Middle East in the last couple of months. Is there one in particular, or do all of them concern you? Or, what is your feeling about all that?

MR. ARENS: Well, I've met with the Soviet Foreign Minister twice and most recently in Cairo, and we had some good conversations. It is clear to me that the Soviets want into the Middle East. They want to play a role in the political process.

I don't know that they can really contribute to peace in the area because they have been and continue to be supportive of the most radical organizations, and the most radical countries. They are the promoters of the PLO, they are the firmest supporters of Syria. They provide them with massive quantities of arms.

As you know, they don't have proper relations with Israel and so at the present time, it's difficult to see that they will be able to contribute. We have no objections in principle. I told Mr. Shevardnadze that since he has such close relationships with the Syrians, why doesn't he convince the Syrians to come and have direct negotiations with Israel. And he said, well, "this was an interesting idea", but I haven't heard from him since.

MR. SMITH: Did you get a sense from Mr. Shevardnadze of the day that might come when the Soviet Union would recognize Israel?

.CTX

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400

COPYRIGHT (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED.

--03/14/89

.STX

MR. ARENS: Well, he put forth a number of conditions, which if met by Israel would bring about the reversal of diplomatic relations and I told him that we in Israel believe that diplomatic relations between countries are important in and of themselves. They should not be conditioned on anything. Certainly nobody's going to dictate to us under what conditions they will have diplomatic relations. If the Soviet Union feels that it is important for it to have open channels of communication with us, we would certainly welcome them.

MR. SMITH: Is Israel feeling pressure now? It seems the court of world opinion is mounting some pressure and there's even plenty of pressure within the United States, within the American people to push Israel towards some sort of peace process. Do you feel that pressure?

MR. ARENS: Well, you know the biggest pressure exists in Israel itself. We really don't need to be pushed and sometimes we're taken aback when people urge us to make peace and don't seem to realize that we are the ones who want peace and need peace more than anybody else. But Israel is an island in the Middle East -- not geographically -- but it's the only democracy in the area. It is surrounded by a sea of Arab-Moslem states, many of them with a long tradition of brutality and fanaticism and intolerance. They've gone to war against us five times in the expectation of destroying the state of Israel.

Under these circumstances, peacemaking is not easy. It takes a great deal of strength -- a great deal of persistence. I think we're making progress and we're going to try to continue to do so and the help that we can get from the United States is essential and is certainly appreciated.

MR. SMITH: We have about 30 seconds left. Is there a time when Israel might change its mind about the PLO?

MR. ARENS: Look, the PLO is an umbrella organization for some ten or twelve different terrorist organizations that carried out the worst atrocities the world has seen since World War Two. They are trying to impose themselves on the area. They are scaring Hussein away from the peace table. They tried to overthrow his regime -- Black September in September of 1970. They're carrying out terroristic activities against the Palestinians in the West Bank and Gaza -- day in, day out. I think giving in to this kind of violence, to this kind of intimidation will not be conducive to the peace process at all.

MR. SMITH: Moshe Arens, we thank you so much for joining us this morning.

.ETX

END

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT* (C) 1989, FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

REPRODUCTION IS NOT PERMITTED BY THE FEDERAL GOVERNMENT

CLAIBORNE FELL, RHODE ISLAND, CHAIRMAN

JOSEPH R. BIDEN, JR., DELAWARE
PAUL E. BARTANIS, MARYLAND
ALAN CRABSTON, CALIFORNIA
CHRISTOPHER J. DODD, CONNECTICUT
JOHN F. KERRY, MASSACHUSETTS
PAUL SIMON, ILLINOIS
TERRY SANFORD, NORTH CAROLINA
DANIEL P. MOYNIHAN, NEW YORK
CHARLES E. ADAMS, VIRGINIA

JESSE HELMS, NORTH CAROLINA
RICHARD G. LUGAR, INDIANA
NANCY L. KASSIRBAUM, KANSAS
RUDY FORSCHWITZ, MINNESOTA
LARRY PRESSLER, SOUTH DAKOTA
FRANK H. MURKOWSKI, ALASKA
MITCH MCCONNELL, KENTUCKY
GORDON J. HUMPHREY, NEW HAMPSHIRE
CONNIE MACK, FLORIDA

DERYLO S. CHRISTIANSON, STAFF DIRECTOR
JAMES P. LUCHER, MINORITY STAFF DIRECTOR

United States Senate

COMMITTEE ON FOREIGN RELATIONS

WASHINGTON, DC 20510-6225

March 14, 1989

382
2/3 OK

The Honorable Moshe Arens
Foreign Minister
Ministry of Foreign Affairs
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Minister:

Again we welcome you to the United States, this time in your new position as Foreign Minister. It is crucial that we work together for peace in the Middle East and a secure Israel.

In recent years, our governments have sometimes had different opinions on how best to proceed towards peace, and the ultimate shape of the settlement of the Arab-Israeli conflict. Although some would like to use these differences to drive a wedge between our countries, we are determined that they shall not be successful.

American support for your country is based on our respective countries' common strategic, military and political interests. We recognize that Israel ultimately must make its decisions based on its own security needs and its own sovereignty. Anything less would undermine the hope for a lasting peace.

Sincerely,

Larry Forchewitz

Jesse Helms

Allyson D'Amato

Rick Wilson

Larry Pressler

Anthony Bruphey

The Honorable Moshe Arens.
March 14, 1989
Page Two

382

$\frac{3}{3}$ 2/18

Caesar Mosh

Chuck Gressley

Steve Symms

Phil Gramm

Sam Coats

Orin Hatch

Art Bond

Bob Packwood

END

דחיות:	שגירות ישראל/וויינגטון טופס פרוק	2
סוג:		2
תאריך וזמן חשור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		
347		כאת:

ב. שביעות רצון מפתחת הדיאלוג אהייב-אשיים והחלטתם לתת לארהייב אפשרות לקדם הדיאלוג
ללא לחץ.
ג. בד בבד עם ענינה של הקהילה במזיית יש נכונות לתת לארהייב להוביל את ההליך "לפחות
במלב זה".

שטיינר

תפוצה: 36

What Israel Needs Most—Independence

Has Too Much American Aid Kept Jerusalem From Making Tough Choices?

By Steven Pearlstein

ISRAEL'S FOREIGN minister, Moshe Arens, arrives today to find a Washington very different from the city he left as ambassador only six years ago. One notable change is that the United States is talking to the PLO, adding a discordant note to the traditional harmony between Jerusalem and Washington. But Arens may be struck more by the changes taking place in the American Jewish community.

American Jews once could be counted on to give Israel everything it wanted. Time. Money. Encouragement. Understanding. And most of all, help in gaining the unwa-

Steven Pearlstein is The Washington Post's deputy financial editor. He has been a congressional aide in Washington and a television reporter and magazine editor in Boston.

vering support of the greatest military and economic power on earth, the United States.

These attitudes have begun to change. The Jewish community is now a divided and in some ways uncertain group. Many American Jews, far from backing Israel's hard line on the PLO, are encouraging contact. To me, these are healthy developments, and I wonder whether it isn't time to think about giving Israel one last thing—its independence.

Independence will not be an easy gift to deliver. So much of what it has meant to be an American Jew has been wrapped up in guiding and nurturing this stepchild nation, protecting it from its enemies, cheering its victories and taking pride in its development. And like any step-parents, American Jewry now finds it difficult to cut the cord.

Israel, too, seems to need such a new relationship. It chafes at the proddings of its

well-meaning American sponsors and is continually testing the outer limits of America's patience. As a country, Israel is developing its own mind about itself and its future. More to the point, it has developed the kinds of knotty problems that powerful, grown-up nations must wrestle with and resolve on their own.

"We've been living with an Israel that was enchanted—an illusion. And that has led inevitably to disenchantment," explains Leonard Fein, the author of "American Jewry, Where Are We?"

Like many American Jews, I am disappointed by Israel's hostile reaction to the new U.S.-PLO talks, just as I have been disappointed by the Lebanese incursions, the detention camps, the bulldozing of Palestinian houses and the deportation of protesters. Living safely here in Washington, I have the moral luxury of being disappointed

See **ISRAEL**, B4, Col. 1

①

WP
"Outlook"

cond....

7/5

331

and embarrassed. I also know that I am in no position to judge which, if any, of these hardline positions is required by Israel's survival. That calculation can only be made in Israel, by Israelis, acting through what is the only truly democratic government in the region.

But Israel cannot make that calculation—and will resist making it—as long as American aid, public and private, continues at its present levels. Our financial support has become the narcotic of Israeli policy, a costly dependency that trades short-term comfort for long-term health. It has allowed Israel to make itself into the overwhelming military power in the Middle East, creating for its leaders a false set of choices as they attempt to make peace with enemies outside their borders and within.

How much aid are we talking about? There is the basic \$3 billion annual package of military and economic aid, conveniently delivered during the first month of every fiscal year. About \$1 billion of that sum is used to pay off Israel's outstanding \$10 billion debt to the U.S. government. Another \$1.8 billion is used to buy American military hardware, according to a Pentagon spokesman.

Because of its special status as a "major non-NATO ally," Israel is allowed to buy some weapons as if it were a member of the NATO alliance, freed from such non-recurring costs as project administration, research and development. That "fair-pricing" provision alone will save Israel roughly \$90 million on its current \$2 billion round of F16 purchases, according to an official of the America-Israel Public Affairs Committee (AIPAC). The Pentagon has also bought more than \$200 million in electronics and other equipment from Israeli companies in each of the most recent years—hardware that generally winds up in planes like the F16 that Israel buys under the military aid program.

Star Wars technology has also become a part of the annual assistance package. Israel recently won a \$160 million, three-year contract to develop an anti-tactical ballistic missile, known as the Arrow. The contract requires Israel to finance 20 percent of the contract itself (although some of its contributions can be taken from the annual U.S. military aid package). The Arrow agreement vests ownership in the new technology with the United States, but there is little doubt that Israel will be able to use it for some of its own weapons systems.

Not all of our assistance has a military cast. Israel is also refinancing between \$4.5 and \$5 billion of its debt with bonds backed by a 90 percent guarantee from the U.S. Treasury, according to a Treasury Department spokesman. Israel is not the only country to take advantage of the program—Turkey and Tunisia are also making use of it—but no country will benefit from it more. U.S. officials estimate that Israel will save roughly \$100 million a year from

its borrowing costs because of the refinancing.

Other assistance comes in relatively small amounts cobbled together over the years. An official of the Office of Management and Budget notes some of the items. There is \$28 million annually from refugee funds to help with the resettlement in Israel of Jews from the Soviet Union, Ethiopia and other countries. Aid to American-supported schools and hospitals in Israel can reach \$6 million a year. And since Camp David, \$5 million is set aside each year for agricultural, health and scientific projects in the Middle East operated jointly by Israel, Egypt and the United States.

That is the government-to-government assistance. In addition, there is the financial support from American Jews. Roughly \$450 million a year is lent by individuals and institutions through the annual Israel bond drive, according to a spokesman for the Development Corp. for Israel. And the United Jewish Appeal says that through its network of regional federations, it sends about \$350 million a year in tax-deductible gifts. Other, smaller fundraising efforts boost the annual total of private loans and gifts to nearly \$1 billion.

(2)

WP-Outlook

cont...

3 331

Add it all up and you're talking about direct and indirect aid totaling roughly \$4 billion a year, the equivalent of about 12 percent of Israel's \$33 billion gross national product. No other nation has enjoyed anywhere near this level of generosity and American support. No other economy in the non-communist world is so heavily subsidized from abroad. And without it, no country could afford to spend so heavily on its military establishment.

One of those who work hard to assure this level of U.S. financial aid is Democratic Rep. Mel Levine of California, who serves on the House Foreign Affairs Committee. I called him recently to ask whether he thought that maybe we had gone overboard in our aid.

"You cannot look at American aid to Israel in terms of the foreign aid budget," Levine argued. "The proper comparison is to those parts of the defense budget through which we protect our security interests in places such as Europe, Japan and Korea. From that vantage point, the aid levels to Israel look much more modest—in fact, you could say that they look like a bargain."

For myself, I find this appeal to American "self-interest" rather thin. Our most important security interest in the Middle East is the continued flow of Arab oil, which, if anything, is only threatened by the close U.S.-Israeli relationship. As the recent Persian Gulf operation proved, our ability to keep Middle East oil flowing seems to depend more on the U.S. Navy and AWACs based in Saudi Arabia than it does on preserving Israeli military superiority.

The more persuasive point is the more obvious one—namely that Israel, our friend, is surrounded by enemies equipped with some of the world's most sophisticated weaponry. Israel's defenders reason from this premise that to reduce our aid will in time leave Israel vulnerable to an attack

and jeopardize its survival. But isn't it possible that Israel is now using its military muscle in ways that make such an attack more likely—among them an armed occupation of the West Bank, periodic invasions of Lebanon and continued repression of Palestinian protestors?

Israel's supporters in Congress obviously don't see it that way. By working to maintain aid at its current levels, they argue, Israel will feel more secure, and a secure Israel will be more willing to reach a compromise with Palestinian and Arab enemies. It is a plausible hypothesis, but not one confirmed by recent events. While American overall assistance jumped dramatically following the Camp David accords, and stayed relatively constant ever since, Israel has

rejected every peace initiative taken by the United States and others. If anything, the virtual guarantee of our aid seems only to have emboldened the most hardline of Israeli leaders in their attempts to crush, once and for all, the Palestinian resistance and expand Israeli settlements in the occupied areas.

These diplomatic disappointments highlight the obvious anachronism in our relationship with Israel, which is a throwback to an era when Israel was a mere sapling of a nation, struggling for survival, and the United States was the undisputed world leader. Since then, so much has changed—in terms of Israel's growing military strength, in terms of the willingness of Arabs to accept her existence, in terms of a lessening of the Cold War and the changing role of the United States in world affairs.

It is time—past time—to adjust the U.S.-Israel relationship to those new realities. And one important way would be to begin a slow and gradual reduction of American aid, both public and private—not as a way of punishing Israel, but in recognition that Israel is now big enough and strong enough to make her way in the world largely on her own.

I don't pretend to know what level of sup-

port is more appropriate than \$4 billion. Nor should anyone assume that Israel's first reaction to a gradual aid reduction would be to begin a withdrawal from occupied lands and rush to the peace table—in fact, given the composition of the new Israeli government, the reaction might well be a renewed intransigence. But over time, the reduction should lead to more realistic dealings between Israel and her allies, and Israel and her enemies.

A gradual aid reduction would also be liberating for American Jewry, which over the years has allowed itself to become a blunt instrument of Israeli policy. The Israel lobby may be the longest-running success story in American politics, but for all its success, its activities have taken on an indisputably heavy-handed quality. In recent years, its strategy has been not only to answer Israel's critics but to silence and delegitimize them. And like a number of other single-interest groups—the gun lobby and the senior-citizens lobby come to mind—it is helping to poison the well of American politics.

I have seen this chilling effect on public debate first hand. As an aide to a U.S. senator and congressman in Washington a decade ago, I heard otherwise courageous members of Congress sharply criticize Israel in private conversations, then in public support every major aspect of Israeli policy. As a journalist in Boston some years ago, I

3

4
5 33

saw a few stories pulled and more than a few toned down in anticipation of a storm of criticism. In deciding whether to speak their mind, both politicians and journalists found that they were asking themselves not just, "Is it truthful," or "Is it right?" but also "Is it worth the hassles?"—the letters, the threats, the questioning of motives and integrity.

"Israel is the new faith of American Jews," explains Fein, who until last year was the editor and publisher of a Jewish magazine called *Moment*. "In American Jewish

life today, you can say whatever you want about God—he's cruel or he's not, he's forgiving, he's not—and you won't get into any trouble. But if you say whatever you think about Israel—well, that can be grounds for excommunication."

Perhaps the most painful result of this single-minded focus on Israel is that it has alienated many younger Jews from institutions they might otherwise join—and yes, even from their own religion. "Young Jews have distanced themselves from the Jewish world," reported Michael Lerner, editor of the liberal Jewish journal *Tikkun* in a recent essay for *The New York Times*. "They have done so because they have found the organized Jewish world dominated by materialism, conformism and spiritual emptiness and have found themselves branded dialogical or 'self-hating.'"

4
Happily, however, in the last few months skeptics like Lerner and Fein have been joined by more and more American Jews who in the past were uncritical supporters of Israel. Some have traveled to Israel to demonstrate against proposals for recognizing who was Jewish and who was not. Others have opened their own dialogues with PLO representatives and sympathizers in Europe and America. And as *The Post's* Glenn Frankel reported recently, leaders of major American Jewish organizations refused a request from the new Israeli government to turn up the heat on Washington for its decision to proceed with the PLO opening.

Behind these new currents in American Jewry is a desire to forge a new relationship between American Jews and Israeli Jews, between the United States and Israel. As one Jew, I would hope it could be a more respectful relationship—one that better separates religion and politics, that is more tolerant of differing values and interests, that appreciates the differing interests of the United States and Israel. And, yes, one that that focuses less singlemindedly on financial aid.

331 $\frac{5}{5}$

350 $\frac{2}{4}$
H. J. RES. 187

To commend the Governments of Israel and Egypt on the occasion of the 10th anniversary of the Treaty of Peace between Israel and Egypt.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
March 13, 1989

Mr. LANTOS (for himself, Mr. FOLEY, Mr. MICHEL, Mr. GILMAN, Mr. SMITH of Florida, Mr. LEVINE of California, Mr. FEIGHAN, Mr. ACKERMAN, and Mr. OWENS of Utah) introduced the following joint resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

JOINT RESOLUTION

To commend the Governments of Israel and Egypt on the occasion of the 10th anniversary of the Treaty of Peace between Israel and Egypt.

Whereas in Washington, D.C., on March 26, 1979, the Governments of Israel and Egypt, with the support and encouragement of the United States, signed a treaty of peace formally ending their state of war;

Whereas this treaty, the only peace agreement between Israel and any Arab nation, remains a crucial element in fostering peace in the Middle East;

Whereas under terms of this historic document Israel and Egypt agreed to end the state of war between them, Israel fully withdrew its military forces and civilian settlements from the Sinai Peninsula, and Israel and Egypt established formal diplomatic relations, including the exchange of ambassadors;

Whereas the establishment of peace between Israel and Egypt demonstrates that direct bilateral negotiations are the most effective way to resolve the Arab-Israeli conflict and can lead to lasting and mutually beneficial results;

Whereas the other parties to the conflict have been unwilling to enter into direct bilateral negotiations but continue to maintain a state of war against Israel;

Whereas the continuation of the conflict has exacted a high cost in human lives and human suffering from both Israelis and Arabs; and

Whereas the treaty has allowed the peoples of Israel and Egypt to begin to build a network of cultural, economic, personal, and political contacts and relations among themselves; Now, therefore, be it

- 1 *Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of*
- 2 *America in Congress assembled*, that the United States government
- 3 (1) commends Israel and Egypt for their historic act of courage and
- 4 statesmanship in signing the Treaty of Peace of March 26, 1979;

5 (2) calls upon the President to mark this historic anniversary with
6 appropriate public activities;

7 (3) welcomes the willingness of Israel and Egypt to continue to observe
8 the international obligations they have accepted which have contributed to the peace
9 and stability of the region; and

10 (4) calls upon other Arab nations and the Palestinians to follow the
11 example of Israel and Egypt, to join actively in the peace process, to renounce the
12 state of war and acts of violence, and to enter into face-to-face negotiations with
13 Israel to achieve a just and lasting peace.

- O -

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9481

תאריך: 13.03.89

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,9481

אל: 448/ש

מ-: המשרד, תא: 130389, זח: 1157, דח: ר, סג: 10

תח: & גס: צפא

נד: &

רגיל/סודי

ע.ב.ש. 4739

וושנינגטון - שגריר. למדן-דרנגר.

תוכנית עבודה בקונגרס 1990 - השלמת הנחיות.

1. זיקה בין סיוע ישראל-מצרים: לאחר ששקלנו הנושא מבחינה כלכלית/סיועית מחד ופוליטית/מדינית מאידך, ההנחיה היא שלא חוזר לא לפעול לשבירת הזיקה הקיימת בין סיוע לישראל לזה של מצרים. יש להשאיר המצב כפי שהוא.

2. חלוקה פנימית בסך הסיוע לישראל: מודעים לשיקולים השונים בעד שינוי החלוקה הפנימית. עם זאת, ועל מנת לאפשר שיקול ודיון נוסף בין המשרדים הנוגעים בדבר, מחליטים שלא לטפל בנושא לשח'א 1990 ולהשאיר המצב כפי שהוא. מן השימועים האחרונים בתת-הועדה של המילטון לא התרשמנו שקיים לחץ רציני בנושא.

3. קיצוץ אפשרי בסיוע לקליטת עליה: מודעים לסיכון של קיצוץ בסעיף זה חוזר עקב המצב בשטח. כהנחיה כללית, במדה ואמנם נגיע למצב של קיצוץ, יש לעשות מאמץ על-מנת להפחית ככל האפשר את גודלו. בנפרד מעבירים נירות של האוצר וממקליטה על ניצול הכספים כאן.

11.03.1989, 12

11.03.1989, 12

11.03.1989, 12:11, 12:11, 12:11, 12:11

11.03.1989, 12

11.03

11.03.1989

11.03.1989

11.03.1989 - 11.03.1989

11.03.1989 - 11.03.1989

1. 11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989

2. 11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989

3. 11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989
11.03.1989 - 11.03.1989

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סמנכל צפא ופרן

תפ

לש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

OBJECT ZERO (00)

PE

VO

PE: 000, 0000, 000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000

March 13, 1989
Issue 90

MIDEAST CONFLICTS

EGYPT-ISRAEL-SYRIA

President Hafez al-Assad has agreed to support Egypt's readmittance to the Arab League at the next Arab summit conference, to be held in Riyadh, in exchange for a gradual distancing of Egypt from the Camp David accords. A swift renunciation of the accords may risk the continuation of U.S. assistance to Egypt (al-Mukharir, a Lebanese weekly published in Paris, February 25).

SUDAN-INTERNAL

The strategically-located town of Tourit, in the Southern Sudan, was taken over by the rebels following a series of major battles that have been raging since July 1985. Armed militias proliferate in the Sudan: Prime Minister Sadiq al-Mahdi's al-Umma party has bolstered its own militia, as has been the case with the student-dominated militia of the National Islamic Front and the Western Sudanese tribal militias of Ansar (Gulf News Agency, February 28; al-Usbua al-Arabi weekly, London, February 27).

EGYPT-INTERNAL

"...At Ain Shams, the police claim that the militants have established what amounts to an 'invisible government'... Mindful of the seriousness of past confrontations with fundamentalist Muslims at Ain Shams (not to speak of recurrent riots elsewhere in the country...) the government has since then maintained a massive security presence in the suburb. Armored personnel carriers and even police specially trained in karate surrounded the Adam mosque, the local militant center... Ain Shams is a fertile breeding ground for extremist resentment. It has grown up sporadically on the outskirts of the far-more affluent Heliopolis, home for Egypt's nouveaux riches, but is one of the poorest townships of Egypt with a congested population of three-quarters of a million. Many of these are former shantytown dwellers forced to move when the government bulldozed their residences. Among the political parties, only the Muslim Brotherhood has any presence at Ain Shams" (The Middle East, February 1989).

KUWAIT-IRAQ

Following an intensive probe by the Kuwaiti media into the Kuwait-Iraq border delineation dispute, there came an official Kuwaiti denial that the issue was at all raised during the recent visit by the Kuwaiti Crown Prince to Iraq (al-Mustaqbal weekly, London, February 18).

.../2

MIDMO is comprised entirely of material translated from the Arab media, and is published jointly by the Government Press Office and the Media Analysis Center, publishers of Contemporary Mideast Background

address: Beit Agron, 37 Hillel Street, Jerusalem 94581
telephone: (02) 243866 telex: MPRESS IL 25279
facsimile: 972-2-233693 attention: GPO X8107
electronic mail: 05 GPO 001

SYRIA-IRAQ

President Hafez al-Assad has issued a directive forbidding any military unit numbering more than 200 soldiers to be mobilized outside its base without his personal authorization. Assad has also prohibited the flight of combat planes within a 5-km radius of Damascus, out of fear of an attempt to bomb his palace (a-Thawra, Iraq, February 19).

INTER-ARAB POLITICS

"...It is clear that the Arab League does not constitute a power. It consists of various states with different regimes, which precludes the possibility of forging a strong unity. How can one establish a firm unity with Syria, whose regime fights against Arabism and Sunni Islam? How can there be a great unity when Libya, whose regime is reckless and fickle, is in the Arab League?... Let's exclude Iraq [from current unity plans] as long as it has to deal with its Iranian-oriented problems. It will not be wise to include Jordan at this stage, since it constitutes a buffer between us and Israel. Only Saudi Arabia, Egypt and the Sudan are left... The Sudan suffers from an inferiority complex that became entrenched under the British, and therefore it fears Egypt... The Sudan is practically divided into two states: northern and southern. The latter is supporting Ethiopia and enjoys the backing of the Christians in the western province... The Red Sea is actually a river rather than a sea. It is an Arab river in the midst of an Arab block, and we have to transform it into an Arab basin. The Red Sea requires Arab navies, weaponry and bases. When that is realized, Israel will become a statelet on the banks of that basin" (October, Egypt, February 17).

THE PLO -- A TURNING POINT?

ON THE "RIGHT OF RETURN"

Faisal al-Husseini:

"...The right of return is sacred for us. There are deep bruises in our hearts, such as Deir Yassin, and one cannot cure the distortion but through the return and the reconstruction of that which one destroyed. These locations are very important for the Palestinians..." (al-Usbu'a al-Arabi weekly, Lebanon, February 13).

TERRORISM

ANTI-SAUDI

Three Saudi diplomats were murdered in recent weeks in Ankara, Islamabad and Bangkok, in retaliation for the execution of pro-Iranian fundamentalist Muslims. Recently, there have been disturbances in the eastern region of Saudi Arabia, and some civilians have been executed by the authorities. Four Saudis -- accused of attempting to blow up a petrochemical plant -- were executed in September 1988 in al-Damam, the capital of the eastern region. Two organizations, Jund al-Khaq and al-Jihad al-Islami, have claimed responsibility -- through a news release published in Beirut -- for the murder of the diplomats (al-Rai al-Akhar, London, January edition).

INTERNATIONAL

Israel's Arens Faces Pressure From Congress

By ROBERT S. GARDENHAGEN

Staff Reporter of THE WALL STREET JOURNAL

WASHINGTON—Israeli Foreign Minister Moshe Arens will encounter a surprisingly different political landscape this morning when he begins three days of meetings here with Bush administration officials and members of Congress.

Israel has always counted on a group of supportive lawmakers to buttress it against executive-branch criticism. But now, restive pro-Israel legislators, worried that Israel is damaging its image here, are urging the government to produce quickly a peace initiative to resolve the Israeli-Palestinian conflict. The White House is promoting a more gradual, long-term approach that builds a foundation for peace talks but puts less immediate pressure on Israel to make major negotiating moves.

This role reversal reflects the growing impatience among Israel's friends in the American-Jewish community with Jerusalem's harsh response to the Palestinian uprising in the occupied West Bank and Gaza. It also shows concern that the growing contrast between Israel's inflexibility

and the professed willingness of Palestinian leader Yasser Arafat to talk peace is eroding support here for the Jewish state. The pro-Israel community wants Mr. Arens to take this message back to Prime Minister Yitzhak Shamir, who will come here next month to discuss the outlines of a peace plan with U.S. officials.

"The message is that there is a growing perception among Americans that Israel must do something," says Rep. Lawrence Smith, (D., Fla.), one of Israel's staunchest supporters on Capitol Hill. "What's going on [in Israel] is very distasteful to a lot of people, and harmful to Israel's cause. Israel has to move beyond where it is now and take a bold step in a new direction."

Shifting Winds

Legislators, who are sensitive to shifting winds, say that although their mail about the Mideast hasn't increased, it is becoming more anti-Israel. Questions rarely asked before are being raised about why the U.S., during a time of budget austerity, continues to supply a recalcitrant Israel with huge amounts of aid. A Washington Post-ABC News poll last month showed that 52% of Americans have an unfavorable impression of Israel.

Lawmakers will tell Mr. Arens not to mistake these trends for the sort of temporary blips of unpopularity Israel has encountered in the past, such as when it invaded Lebanon in 1982. Judith Kipper, a Mideast expert at the Brookings Institu-

tion, says that while Israel has a deep and permanent core of U.S. support, "Americans of all stripes are concerned. The status quo has been broken [by the Palestinian uprising] and Israel's practices are unacceptable."

Meanwhile, the Bush administration is eschewing, at least for now, highly visible steps in the Mideast, such as convening an international peace conference. It believes that would be counterproductive because there currently is no possibility for agreement on the fundamental issues—including the final status of the occupied territories and the question of Palestinian statehood.

Nudging Both Sides

But beneath the surface, the administration is urging both sides to take initial steps to create an environment in which fruitful negotiations may become possible. This is the essence of the administration's developing Middle East policy, which will be discussed with Mr. Arens this week.

The administration wants Israel during this pre-negotiation phase to consider a variety of moves, such as freeing some of the Palestinians jailed during the uprising and ending or limiting communal punishments. At the same time, it is telling Mr. Arafat's Palestine Liberation Organization that it, too, must take some small, constructive steps and put aside its ultimate goals for the time being.

The U.S. would like to see an end to violent demonstrations in the territories. It

also is telling Mr. Arafat that any attack by Palestinian groups against Israelis—whether defined as terrorism or not—erects further barriers to Israeli-Palestinian dialogue.

These issues are expected to be on the agenda when the U.S. meets with the PLO this month in the second formal session since the Reagan administration began talks with the PLO in December.

Debate in Israel

In Israel, an intense debate is under way over what kind of peace initiatives to offer. The deep discontent within Israel's armed forces over the lack of a political response to the uprising is convincing many Israelis that the status quo is unacceptable. But they need to be convinced that PLO peace talk is sincere. A recent poll in Israel showed that 54% of Israelis would be willing to negotiate with the PLO—a position their government strongly rejects—if the PLO is ready for peace. The same poll, however, shows that 88% of Israelis believe the PLO isn't ready for peace talks.

Meanwhile, Israel's U.S. supporters are prodding it to take some conciliatory steps. "The Congress remains Israel's champion here, but like the Jewish community itself, it is saying to its friends in Israel that it's time to modify your tactics, to change what is perceived as ultra-inflexibility," says Hyman Bookbinder, the former Washington representative of the American Jewish Committee.

MAR. 13 '89 08:31 EMBASSY OF ISRAEL WASHINGTON DC

P.01

END

357-212

דחיפות:	סגירות ישראל/וויסינגטון טופס פרוק	זק: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
347		פאת:

ב. שביעות רצון מפתחת הדיאלוג אהייב-אשייפ והחלטתם לתת לארהייב אפשרות לקדם הדיאלוג ללא לחץ.

ג. בד בבד עם ענינה של הקהילה במזיית יש נכונות לתת לארהייב להוביל את התהליך "לפחות במלב זה".

שטיינברג

תפוצה: 36

350 $\frac{2}{4}$
H. J. RES. 187

To commend the Governments of Israel and Egypt on the occasion of the 10th anniversary of the Treaty of Peace between Israel and Egypt.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

March 13, 1989

Mr. LANTOS (for himself, Mr. FOLEY, Mr. MICHEL, Mr. GILMAN, Mr. SMITH of Florida, Mr. LEVINE of California, Mr. FEIGHAN, Mr. ACKERMAN, and Mr. OWENS of Utah) introduced the following joint resolution; which was referred to the Committee on Foreign Affairs

JOINT RESOLUTION

To commend the Governments of Israel and Egypt on the occasion of the 10th anniversary of the Treaty of Peace between Israel and Egypt.

Whereas in Washington, D.C., on March 26, 1979, the Governments of Israel and Egypt, with the support and encouragement of the United States, signed a treaty of peace formally ending their state of war;

Whereas this treaty, the only peace agreement between Israel and any Arab nation, remains a crucial element in fostering peace in the Middle East;

Whereas under terms of this historic document Israel and Egypt agreed to end the state of war between them, Israel fully withdrew its military forces and civilian settlements from the Sinai Peninsula, and Israel and Egypt established formal diplomatic relations, including the exchange of ambassadors;

Whereas the establishment of peace between Israel and Egypt demonstrates that direct bilateral negotiations are the most effective way to resolve the Arab-Israeli conflict and can lead to lasting and mutually beneficial results;

Whereas the other parties to the conflict have been unwilling to enter into direct bilateral negotiations but continue to maintain a state of war against Israel;

Whereas the continuation of the conflict has exacted a high cost in human lives and human suffering from both Israelis and Arabs; and

Whereas the treaty has allowed the peoples of Israel and Egypt to begin to build a network of cultural, economic, personal, and political contacts and relations among themselves; Now, therefore, be it

1 *Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of*
2 *America in Congress assembled*, that the United States government

3 (1) commends Israel and Egypt for their historic act of courage and
4 statesmanship in signing the Treaty of Peace of March 26, 1979;

350

 $\frac{4}{4}$

3

(2) calls upon the President to mark this historic anniversary with appropriate public activities;

(3) welcomes the willingness of Israel and Egypt to continue to observe the international obligations they have accepted which have contributed to the peace and stability of the region; and

(4) calls upon other Arab nations and the Palestinians to follow the example of Israel and Egypt, to join actively in the peace process, to renounce the state of war and acts of violence, and to enter into face-to-face negotiations with Israel to achieve a just and lasting peace.

- O -

שמור

יוצא **

**

**

**

חוזם: 3,9750

אל: ני/442, ווש/470

מ-: המשרד, תא: 130389, זח: 1540, דח: ר, סג: שמ

תח: 8 גס: ארב

נד: 8

שמור/רגיל

נאו'ם

דע: ערן/ווש

יוניפיל - צה'ל.

להלן דו'ח יחידת הקישור לכוחות זרים על מפגש אלוף פקוד צפון ומפקד יוניפיל.

הנדון: פגישת אלוף פצ'ן עם מ. יוניפיל - 3 במרס 89

1. הפגישה התקיימה בלישכת האלוף, עפ'י בקשת מ. יוניפיל, בעקבות מות החייל האירי.

2. בפתיחת המפגש הביא האלוף תנחומים על מות החייל האירי ותיאר את נסיבות האירוע כפי שעלה מחקירת מ. צד'ל. למ. יוניפיל הוצגה מפה המתארת אירועים ופיגועים מאיזור יוניפיל לעבר מוצבי צה'ל תוך ציון שהם גורמים לעצבנות בקרב חיילי צד'ל וניתן להבין את תגובתיהם לכך. האלוף ציין שננקטו צעדים דרושים למניעת המקרה בעתיד.

3. מ. יוניפיל השיב שבזמן האירוע לא היו מחבלים באיזור ולא היתה סיבה לירי. ביוניפיל קיימת תחושת בטחון כשצה'ל יורה מאחר וזה נעשה באחריות ובקרה אך הוא רואה בצה'ל אחראי לפעולות צד'ל ומבקש מהאלוף לפעול להפחתת ירי צד'ל לעבר עמדות או'ם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4.מ. יוניפיל עושה מאמצים לצמצום חדירות המחבלים בגזרה וחקר אישית את המקרים האחרונים. חזר בו מכוונתו להקים תצפית בגזרה הנפאלית, מאחר והאיזור מוגדר כ'שטח הריגה/איזור חייץ' של צה'ל.

5.מ. יוניפיל העלה בעיה החוזרת לעתים קרובות כאשר חיילי צד'ל בגזרה הפינית, כנראה כשהם שתויים או מסוממים, מתהוללים ומאיימים על חיילי יוניפיל בדרישה למזון ועתונים פורנוגרפיים.

6.מ. יוניפיל ביקש לשקול אפשרות החזרת מגורשים משבעא. סוכם שיוניפיל יעבירו 5 שמות והאלוף ישקול לגופו של ענין.

7.מ. יוניפיל ציין כי יפנה למנהיגי אמאל באיזור וידרוש שיפעלו למניעת חדירות של חוליות פלסטינאיות לאיזור הבטחון.

8.מ. יוניפיל קיבל את הצעת האלוף לקיים פגישה עם מ.יק'ל בקרוב.

עד כאן.

ארב'ל 2

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, איר, ברנע, ארב'ל 2, סייבל, משפט, ליאור, מזתים, לוברני, כוחותזרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9733

תאריך : 13.03.89

** יוצא

שמו

**

**

**

חוזם: 3,9733

אל: 457/ש

מ-: המשרד, תא: 130389, חז: 1523, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: משפט

נד: ג

שמו/מיידי

למדן.

מאת: אלן בקר-משפט.

הנדון: תייסיר ערורי

להלן: הצעתנו לתשובה לסנטור קרי:

DEAR SENATOR,

THIS IS IN RESPONSE TO YOUR LETTER OF 1 FEBRUARY
1989 REGARDING DR. TAYSEER ARURI.

AFTER HAVING READ YOUR LETTER MOST CAREFULLY I
WOULD LIKE TO SHARE WITH YOU SOME OF OUR CONCERNS AND
TO PLACE THE MATTER IN THE PERTINENT PERSPECTIVE OF
THE VIOLENCE AND DISORDER PRESENTLY PREVALENT IN THE
ADMINISTERED AREAS.

AS YOU KNOW, ISRAEL, IN ADMINISTERING THE AREAS
PENDING POLITICAL SETTLEMENT OF THE DISPUTE, DOES SO
ON THE BASIS, AND WITHIN THE FRAMEWORK OF SPECIFIC
INTERNATIONAL OBLIGATIONS AND RESPONSIBILITIES. THESE
REQUIRE THAT ISRAEL MAINTAIN PUBLIC ORDER AND SAFETY
WITH A VIEW TO ENABLING THE LOCAL POPULATION TO
PROCEED WITH NORMAL DAY TO DAY LIFE, AND IN THE SAME

11.00

11.00

**

**

**

**

2,9733:0110
 4571:170
 8-:68817,130389:17:5221,17:0,0:17
 17:0:17:0:17:0
 17:0

17:0:17:0

17:0

17:0:17:0

17:0:17:0

17:0:17:0

DEAR SENATOR,

THIS IS IN RESPONSE TO YOUR LETTER OF 1 FEBRUARY
 1989 REGARDING DR. TAYSEER ARJUL.

AFTER HAVING READ YOUR LETTER MOST CAREFULLY I
 WOULD LIKE TO SHARE WITH YOU SOME OF OUR CONCERNS AND
 TO PLACE THE MATTER IN THE PERTINENT PERSPECTIVE OF
 THE VIOLENCE AND DISORDER PRESENTLY PREVALENT IN THE
 ADMINISTERED AREAS.

AS YOU KNOW, ISRAEL, IN ADMINISTERING THE AREAS
 PENDING POLITICAL SETTLEMENT OF THE DISPUTE, DOES SO
 ON THE BASIS, AND WITHIN THE FRAMEWORK OF SPECIFIC
 INTERNATIONAL OBLIGATIONS AND RESPONSIBILITIES. THESE
 REQUIRE THAT ISRAEL MAINTAIN PUBLIC ORDER AND SAFETY
 WITH A VIEW TO ENABLING THE LOCAL POPULATION TO
 PROCEED WITH NORMAL DAY TO DAY LIFE, AND IN THE SAME

WAY, TO ENABLE EFFICIENT, VIABLE AND BENEFICIAL ADMINISTRATION OF THE AREAS CONCERNED.

FROM THE FACTUAL SITUATION TODAY IT IS CLEAR THAT ELEMENTS IN THE AREA ARE CARRYING OUT A CONCERTED, PLANNED AND ORCHESTRATED UPRISING, WHICH IS INTENDED TO CRIPPLE THE ISRAELI ADMINISTRATION ON SEVERAL FRONTS - SOCIAL, ECONOMIC AND POLITICAL. THE ACTS OF DISORDER AND VIOLENCE ARE BY NO MEANS PASSIVE ACTS OF CIVIL RESISTANCE AND DISOBEDIANCE, BUT RATHER BLATENT ACTS OF VIOLENCE AND TERROR - THE INDISCRIMINATE USE OF PETROL BOMBS, AMBUSHES OF CARS AND BUSES, ASSASSINATIONS - ALL OF WHICH ARE DIRECTED AGAINST ISRAELI AND PALESTINIANS ALIKE, AND INCLUDE SOME OF THE MOST CRUEL, DEGRADING AND RUTHLESS ACTS CARRIED OUT AT THE DIRECTION OF GROUP OF LEADERS AND ORGANIZERS.

IN THIS CONTEXT, DR. TAYSEER ARURI PLAYS A LEADING PART AS ONE OF THE CHIEF ARCHITECTS, PLANNERS AND RING LEADERS, WHO MANIPULATE THE COURSE OF EVENTS AND STEER AND ORCHESTRATE THE DAY TO DAY ACTIVITIES OF THE UPRISING. HE HAS BEEN INVOLVED IN POLICY-FORMING AND OTHER OPERATIONAL FUNCTIONS INCLUDING INTER-ALIA RECRUITING NEW ACTIVISTS, VETTING REPORTS OF ACTIVITIES OF THE ILLEGAL 'POPULAR COMMITTEES' CARRYING OUT THE DISORDER AND VIOLENCE, AND CO-ORDINATING FINANCIAL AND ADMINISTRATIVE MATTERS INVOLVING THE ADMINISTRATION AND ORGANIZATION OF THE UPRISING. AS A RESULT OF THESE AND OTHER SUCH ACTIVITIES, PEOPLE ARE BEING INCITED AND PRESSURED TO UNDERTAKE ACTS OF VIOLENCE. SCHOOL CHILDREN ARE BEING FORCED TO LEAVE THEIR CLASSROOMS TO THROW STONES ON PASSING CARS. PEOPLE ARE BEING KILLED AND INJURED DAILY.

WITHOUT ENTERING HERE INTO THE POLITICAL QUESTIONS INVOLVED IN SETTling THE MIDDLE EAST CONFLICT, IT IS CLEARLY ISRAEL'S ACTIVE DUTY TO MAINTAIN LAW AND ORDER, TO ENABLE NORMAL DAY TO DAY LIFE AND TO ACT IN ORDER TO CONTAIN AND PREVENT DISORDER VIOLENCE, INCITEMENT AND TERROR. IN SO DOING ISRAEL MUST, INTER ALIA, SEEK TO PREVENT THE

WAY, TO ENABLE EFFICIENT, VIABLE AND BENEFICIAL
ADMINISTRATION OF THE AREAS CONCERNED.

FROM THE FACTUAL SITUATION TODAY IT IS CLEAR
THAT ELEMENTS IN THE AREA ARE CARRYING OUT A
CONCERTED, PLANNED AND ORCHESTRATED UPRISING, WHICH IS
INTENDED TO CRIPPLE THE ISRAELI ADMINISTRATION ON
SEVERAL FRONTS - SOCIAL, ECONOMIC AND POLITICAL. THE
ACTS OF DISORDER AND VIOLENCE ARE BY NO MEANS PASSIVE
ACTS OF CIVIL RESISTANCE AND DISOBEDIENCE, BUT RATHER
BLATANT ACTS OF VIOLENCE AND TERROR - THE
INDISCRIMINATE USE OF PETROL BOMBS, AMBUSHES OF CARS
AND BUSES, ASSASSINATIONS - ALL OF WHICH ARE DIRECTED
AGAINST ISRAELI AND PALESTINIAN ALIKE, AND INCLUDE
SOME OF THE MOST CRUEL, DEGRADING AND RUTHLESS ACTS
CARRIED OUT AT THE DIRECTION OF GROUP OF LEADERS AND
ORGANIZERS.

IN THIS CONTEXT, DR. TAYSEER ARURI PLAYS A
LEADING PART AS ONE OF THE CHIEF ARCHITECTS, PLANNERS
AND RING LEADERS, WHO MANIPULATE THE COURSE OF EVENTS
AND STEER AND ORCHESTRATE THE DAY TO DAY ACTIVITIES OF
THE UPRISING. HE HAS BEEN INVOLVED IN POLICY-FORMING
AND OTHER OPERATIONAL FUNCTIONS INCLUDING INTER-ALIA
RECRUITING NEW ACTIVISTS, VETTING REPORTS OF ACTIVITIES
OF THE ILLEGAL 'POPULAR COMMITTEES' CARRYING OUT THE
DISORDER AND VIOLENCE, AND CO-ORDINATING FINANCIAL AND
ADMINISTRATIVE MATTERS INVOLVING THE ADMINISTRATION
AND ORGANIZATION OF THE UPRISING. AS A RESULT OF THESE
AND OTHER SUCH ACTIVITIES, PEOPLE ARE BEING INCITED
AND PRESSURED TO UNDERTAKE ACTS OF VIOLENCE. SCHOOL
CHILDREN ARE BEING FORCED TO LEAVE THEIR CLASSROOMS TO
THROW STONES ON PASSING CARS. PEOPLE ARE BEING KILLED
AND INJURED DAILY.

WITHOUT ENTERING HERE INTO THE POLITICAL
QUESTIONS INVOLVED IN SETTLING THE MIDDLE EAST
CONFLICT, IT IS CLEARLY ISRAEL'S ACTIVE DUTY TO
MAINTAIN LAW AND ORDER, TO ENABLE NORMAL DAY TO DAY
LIFE AND TO ACT IN ORDER TO CONTAIN AND PREVENT
DISORDER VIOLENCE, INCITEMENT AND TERROR. IN SO DOING
ISRAEL MUST, INTER ALIA, SEEK TO PREVENT THE

OCCURENCES BY GAINING ACCESS TO THE INNER CORPUS OF RING LEADERS. DEFINITIVE, INCRIMINATING EVIDENCE EXISTS AS TO DR. ARURI'S INVOLVEMENT AS SUCH A RING LEADER. THIS EVIDENCE IS SENSITIVE FROM THE SECURITY POINT OF VIEW AS IT COULD COMPROMISE DELICATE INTELLIGENCE SOURCES, AND HENCE CANNOT BE MADE PUBLIC. THERE EXISTS NO DOUBT AS TO THE FACT THAT ANY ALTERNATIVE MEASURE - SUCH AS KEEPING DR. ARURI IN DETENTION, WOULD NOT PREVENT HIS CONTINUED DIRECT INFLUENCE ON THE EVENTS IN THE AREA, FROM WITHIN HIS PLACE OF CONFINEMENT.

AS YOU KNOW, THE JUDICIAL REVIEW PROCESS INVOLVING ISRAEL'S SUPREME COURT HAS, SINCE THE COMMENCEMENT OF ISRAEL'S ADMINISTRATION IN THE TERRITORIES, SERVED AS AN OBJECTIVE AND THOROUGH WATCHDOG VIS A-VIS THE ACTIONS OF THE ADMINISTRATION AUTHORITIES. THERE IS NO REASON TO SUSPECT THAT THE SUPREME COURT WOULD NOT USE THE SAME STANDARDS IN ITS CONSIDERATION OF DR. ARURI'S PETITION.

IN CONCLUDING, MR. SENATOR, I WOULD WISH TO REITERATE THE WORDS OF DEFENCE MINISTER RABIN IN HIS LETTER TO SENATOR CLAIBORNE PELL DATED 4 SEPT, 1988, IN WHICH HE ACKNOWLEDGED THAT WHILE EXPULSION IS A DRASTIC STEP, IT IS TAKEN ONLY AFTER A MOST CAREFUL CONSIDERATION AND UPON THE CONCLUSION THAT ALL OTHER MEANS HAVE EITHER FAILED OR ARE OF NO AVAIL. IT IS SOMETIMES REGRETTABLY NECESSARY TO MAKE USE OF SUCH MEANS FOR INDIVIDUALS WHO CONSTITUTE THE MOST DANGEROUS RISKS TO PUBLIC SAFETY.
SINCERELY,

נפ

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, סי יבל, משפט, בנצור,
מצפא, ליאור, מזתיס, מתאסשטחים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9481

תאריך : 13.03.89

** יוצא

סודי

**

**

**

חוזם: 3,9481

אל: 448/ש

מ-: המשרד, תא: 130389, חז: 1157, דח: ר, סג: סו

תח: & גס: צפא

נד: &

רגיל/סודי

ע.ב.ש. 4739

וושנינגטון - שגריר. למדן-דרנגר.

תוכנית עבודה בקונגרס 1990 - השלמת הנחיות.

1. זיקה בין סיוע ישראל-מצרים: לאחר ששקלנו הנושא מבחינה כלכלית/סיועית מחד ופוליטית/מדינית מאידך, ההנחיה היא שלא חוזר לא לפעול לשבירת הזיקה הקיימת בין סיוע לישראל לזה של מצרים. יש להשאיר המצב כפי שהוא.

2. חלוקה פנימית בסך הסיוע לישראל: מודעים לשיקולים השונים בעד שינוי החלוקה הפנימית. עם זאת, ועל מנת לאפשר שיקול ודיון נוסף בין המשרדים הנוגעים בדבר, מחליטים שלא לטפל בנושא לשנת 1990 ולהשאיר המצב כפי שהוא. מן השימועים האחרונים בתת-הועדה של המילטון לא התרשמנו שקיים לחץ רציני בנושא.

3. קיצוץ אפשרי בסיוע לקליטת עליה: מודעים לסיכון של קיצוץ בסעיף זה חוזר עקב המצב בשטח. כהנחיה כללית, במדה ואמנם נגיע למצב של קיצוץ, יש לעשות מאמץ על-מנת להפחית ככל האפשר את גודלו. בנפרד מעבירים נירות של האוצר וממקליטה על ניצול הכספים כאן.

DELETION (20)

NE

509

ПЗ: ШКО, ОШКО, РМБ, ЗАГРБ, ВЕОТ, ЗАВЕО, ССЗН, МММ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9254

תאריך : 12.03.89

יוצא **

שומר

**

**

**

חוזם: 3,9254

אל: 165/ש, 419/קהיר

מ-: המשרד, תא: 120389, זח: 1721, דח: מ, סג: שמ

תח: & גס: משפט

נד: &

שומר/מיידי

שגריר, ציר-ווש

דע: קהיר

טאבה

1. כידוע טרם קבלנו מהמצרים התשלום עבור המלון וכפר הנופש (ועבור נפגעי ראס בורקה).

2. הפינוי מטאבה צריך להתבצע ב-15.3 אך יש בידנו נייר הבנה אמריקאי שכתב אייב סופר לפיו אין מקום לפינוי השטח לפני ביצוע התשלומים עבור הרכוש, בתאריך שנקבע לכך 13.3.

3. בעלי המלון הפקידו בידי אייב סופר את ניירות העברת בעלות למלון ומאד מעוניינים שאייב סופר יהיה נוכח בעת ההעברה ביום 15.3.89 כדי למנוע תקלות.

4. מסרתי לאייב סופר טלפוןית שגם אנו נברך על נוכחותו.

5. אני ער ללחץ עליכם בימים אלה אך אודה אם גם אתם תוכלו להתקשר לסופר ולהודיע שמאד נשמח אם יוכל להיות נוכח בעת ההעברה.

סייבל

מא

אש

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, ליאור, מצרים, סי יבל, משפט

08: 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000, 0000

יוצא **

שמור

**

**

**

חוזם: 3,8950

אל: 391/ש, 397/ני

מ-: המשרד, תא: 120389, זח: 1302, דח: מ, סג: שמ

תח: גס: ארבל

נד: 8

שמור/מידי

ווש/ערן.

דע: ניו יורק

יוניפיל.

שלכם 323 (64 לנ'י) ושיחתנו הטלפונית מה-10.

א. פרט חשוב שלא מסרתי לך בעת שיחתנו הוא סירובו העיקש של יוניפיל (על פי הוראות מניו יורק) להכיר בצד'ל ולקיים עמו מגעים ישירים (מלבד מגע בלתי רשמי בדרג נמוך בשטח). טענתנו כלפי יוניפיל היא שלו שינוי יחסם לצד'ל וקיימו עמם קשרים סדירים כמו עם יתר המליציות הפועלות בלבנון, בעיות רבות לא היו נוצרות ואחרות היו נפתרות.

ב. רצוי שתמצא הזדמנות לומר גם דברים אלה לווקר.

מנהל ארבל 2

מא

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל 2, ליאור, מזתים, סייבל, לוברני, כוחותזרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 12.03.89

9180

שמו

יוצא

**

**

**

**

חוזם: 3,9180

אל: 424/ני

מ-: המשרד, תא: 120389, זח: 1609, דח: מ, סג: שמ

תח: & גס: צפא

נד: &

שמו/מיידי

ע.ב.ש.

4818

שרה בראור.

משלחת JCRC.

1. להלן התכנית בקווים כלליים.

23/3 - הגעה ערב חפשי. תיתכן שיחת פתיחה.

24/3 - בירושלים. יד ושם, נטיעה, כנסיית הקבר ובית לחם.
בערב קבלת שבת בכותל.

25/3 - מצדה-עין גדי. נסיעה צפונה לינה בכפר בלום.

26/3 - מטולה הגדר הטובה, מישגב עם סיור במשק ותצפית.
רמה'ג. ביקור ביחידה צבאית ומוצב של צה'ל בגולן.
מקומות קדושים סביב הכנרת. לינה במצפה ימים ליד צפת.

27/3 - מצפה ימים-תצפית, מעלות-תרשיחא דו-קיום, כפר
ורדים, חיפה.

28-29/3 - ירושלים - פגישות, רובע יהודי, הדסה עין
כרם (הטיפול בערביי יש'ע ומדינות ערב) מוזיאון-היכל
הספר, סיור קצר בשומרון ומפגש עם פלוגת חיילים
בפעילות בשטחים.

מספר

מספר

תאריך: 08.10.81

מספר: 1111

מספר: 08.10.81, תאריך: 08.10.81, מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

מספר: 08.10.81

משרד החוץ-מחלקת הקשר

30/3-ת'א - 'דגס' מערכות, המכון באפרו-אסייני, בית
התפוצות.

31/3 - בוקר חפשי.

מצפ'א-מאו'ר

מא

אק

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, רביב, מאור

ΣΥΟΕ-Π'Η - 'ΥΛΟ' ΒΛΓΕΙΠ, ΠΑΣΗ ΣΙΟΓΙ-ΝΟ'Λ', ΣΠ
ΠΠΕΙΣΠ.

ΣΥΔΕ - ΣΤΩΓ ΠΩΛ'.

ΒΥΕ'Η-ΒΗΓ'Ε

ΒΗ

ΗΕ

ΠΕ: ΨΠΠ, ΟΨΠΠ, ΓΠΠ, ΒΥΓΠΠ, ΒΥΕΕ, ΒΥΕΕΕ, ΕΥΕΤΕ, ΒΥΕΗ, ΓΕ'Ε, ΒΗΓ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8776

תאריך: 11.03.8

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,8776

אל: המשרד

מ-: ני, נר: 330, תא: 100389, זח: 1530, דח: מ, סג: ס

תח: גס: מצרים

נד: 8

סודי/מידי.

אל מצרים.

דע: ארבל 2, ממ'ד.

מאת נאום'-יששכרוף.

שיחה עם אבול גהייט-ס/ראש המשלחת המצרית.

1. אבול גהייט הזמיןני לשבת לשיחה ב-DELEGATES LONGE באום' ב-10/3, דבר כשלעצמו חריג הואיל ובדרך כלל אנו נפגשים במקומות פחות בולטים באום'.

2. במהלך השיחה הצטרף יועץ המז'ת הרפג'י שטיינר לשיחה שנסובה לתהליך השלום. אבול גהייט ביקש לתאר בפנינו תוכנית מדינית אפשרית לפתרון הבעיה הפלסטינאית כלהלן:

א. אשפ' יפעל באמצעות האמריקנים להשיג הפסקת אש בלבנון בין הפלסטינאים לבין ישראל לתקופה של שנתיים, כאשר המשך תקופה זו, יתחייבו הפלסטינאים לא לבצע חדירות כלשהן או כל פעולה צבאית אחרת.

ב. לאחר השגת הפסקת האש, יתחיל דו שיח בין ישראל לבין פלסטינאים כגון פייסל אל חוסייני וסר' נוסייבה, כדי שהצדדים יוכלו להבהיר אחד לשני עמדותיהם ודאגותיהם.

ג. יערכו בחירות בשטחים תחת פיקוח בינ'ל ובחסות חמשת חברי מועבי'ט הקבועים, ולישראל או למעשה לאף צד, לא תהיה זכות ווטו לגבי המועמדים או עמדותיהם.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. לאחר הבחירות תחל תקופת ביניים של שלוש שנים ובמשך תקופה זו האימון ההדדי והדו-קיום יוכלו להתפתח.

ה. בשלב לאחר מכן יתנהל דיון במועבי'ט על מנת לקבוע היסודות להסדר הקבע וכן מועדים לביצוע אותו הסדר כאשר הדיון יתנהל על רקע תקופת הביניים והאימון בפועל שיווצר, וביטול האמנה הפלס'.

ו. בשיחות על הסדר הקבע עצמו, יורחב מעגל המשתתפים הפלסטינאים, לפלסטינאים הנמצאים בגולה (כדברי המצרי) כאשר הסדר הקבע יכלול גם הסדרים כלכליים שיאפשרו שפ' ומסחר בין ישראל לבין הפלסטינאים. כן תיפתח אפשרות של שיתופה הכלכלי של ישראל עם מדינות כגון מצרים וירדן.

ז. שאלתי את אבול גהייט מי מקור המחשבות הללו, והשיב שהם 'רעיונות של פלסטינאים'. הערתי בצורה פרובוקטיבית שזה נשמע מתוחכם מדי לעומת 'ההצעות המדיניות' היוצאות מאשפ'. המצרי השיב לכך, שאסור להמעיט בערכם של פרופסורים פלסטינאים בקולומביה. (אני מניח שהכוונה היא לאדוארד סעיד).

ח. בשלב זה, עזב היועץ הרפג'י, ואבול גהייט ביקש לציין שישראל צריכה להבין שהמנהיגות הפלסטינאית הנוכחית נמצאת בדרכה החוצה, וכי בתקופה של שנתיים שלוש, מנהיגות זו תשתנה. לצורך העניין ביקש שנשווה בין טרזי (נציג אשפ' באומ') לבין סגנו נאסר אל קידווה שהוא צעיר ומתון, כדבריו.

ט. באומ'.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמנ, מצרים, ארבל 27

THESE ARE THE RESULTS OF THE RECENT SURVEY OF THE
WATER RESOURCES OF THE STATE OF TEXAS.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

THE SURVEY WAS CONDUCTED BY THE TEXAS
COMMISSION ON WATER RESOURCES, AND THE
RESULTS ARE PRESENTED IN THIS REPORT.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8808

תאריך : 11.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,8808

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 313, תא: 100389, חז: 2100, דח: ר, סג: סו

תח: גס: צפא

נד: ג

סודי/רגיל

אל : מצפא

דע : מקשח משהבט (הועבר בנר 243)

מאת: ק. לקונגרס

פגישת הציר עם סנטור קוקרן

1. ב-8/3 נפגשנו הציר והח'מ' עם סנטור טד קוקרן רפובליקני ממיסיסיפי חבר ועדת המשנה לתקציב הפנטגון שליד ועדת ההקצבות, נכח עוזרו לענייני חו'ב.

2. הסנטור פתח בשיחה על בניית 3 ספינות ה'סער' במספנות אינגלס בפסקגולה - מיסיסיפי. שמח על הפרוייקט עם ישראל, שיבח את איכות ורמת אנשי המספנות והביע תקווה שהנסיון יוכתר בהצלחה. בהקשר זה פירט הציר פרוייקט המודרניזציה של חיל הים.

3. הציר הסביר כי יש לנו פרוייקטים נוספים לרכישה והסביר הבעיות בפניהם ניצבת ישראל באיזור להם אנו מעוניינים למצוא פתרון פוליטי. בנוסף לבעיית השטחים קיימות גם בעיית הנשק הכימי, טק'ק ומירוץ החימוש הקונבנציונאלי. כן התייחס לביקורי שהח ורהם. (הערה: לא נראה שהסנטור התעניין לגבי הנעשה במזהה והיה עירני יותר לגבי הפרוייקטים המשותפים שהועלו בפניו).

4. (א) הציר סיפר על טיל 'החצ' הנמצא בפיתוח משותף

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

10/10/50

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עם ארהב ויכול לשמש בעתיד תשובה לשילוב הנשק הכימי בטק'ק. בינתיים אנו מתעניינים באפשרות רכישת אלמנטים מתוך מערכת טיל הפטריוט ובמיוחד הדאדל של רת'יון המסוגל לאתר שיגור טילים ממרחק רב.

(ב) הליקופטרים אפצ'י - מאחר ואנו עסוקים במימון שני פרויקטים עיקריים - מודרניזציית חה'י ורכישת 60 מטוסי F-16 אנו מחפשים עתה דרך למימון ההליקופטרים עי DEFERRED PAYMENT עוד לא ברור אם הנושא יגיע לוועדה לצורך חקיקה, אולם אנו מעוניינים להתריע כבר בשלב זה.

הציר סיכם ואמר כי אנו מקווים להמשיך להנות מתמיכתם.

5. קוקרן השיב כי הידידות לישראל חשובה וימשיך לתמוך כפי יכולתו. ביקש לקבל רשימת בקשותינו וצרכינו וכן הערותינו לפרויקטים השונים. שאל בהקשר זה מה עמדת הממשל ומייד התייחס לחלק הישראלי במצע המפלגה הרפובליקנית שחבורה בניואורלינס (הוא היה חבר בוועדת המצע). הוסיף שלהערכתו ממשל בוש באמת מתכוון לתוכן המצע שלו.

6. קוקרן שאל על מלחמת עיראק-איראן. דגלול ארהב במפרץ ותפקיד בריהם באיזור. הציר סקר הנושאים ובקשר לבריהם הבהיר החשיבות שאנו מייחסים לתפקיד ארהב בתהליך עמדה שהועברה גם לשברנדזה בשיחתו עם שהח ארנס.

יהודית ורנאי דרנגר

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, בנצור, מצפא, פרנ

1. The first part of the report is a general
description of the project and its objectives.
2. The second part is a detailed description of the
methodology used in the study.

3. The third part is a description of the results
of the study, including a discussion of the
limitations of the study.

4. The fourth part is a conclusion and a list of
references.

5. The fifth part is a list of references.
6. The sixth part is a list of references.
7. The seventh part is a list of references.
8. The eighth part is a list of references.

9. The ninth part is a list of references.
10. The tenth part is a list of references.
11. The eleventh part is a list of references.
12. The twelfth part is a list of references.

13. The thirteenth part is a list of references.

14. The fourteenth part is a list of references.

15. The fifteenth part is a list of references.
16. The sixteenth part is a list of references.

נכנס

בלמס

חוזם: 3,8763

אל: המשרד

מ-: שיקגו, נר: 27, תא: 100389, זח: 1330, דח: מ, סג: בל

תח: @ גס: צפא

נד: @

אל מנהל מצפא

דע לשכת השר

ס/מנכל צפא

השגריר, ציר הסברה, וושינגטון.

ביקור סגן רוהם דוד לוי בשיקאגו.

סגן רוהם הגיע לשיקאגו ב-8 במרץ בלילה ועוזב ב-10

במרץ בבוקר.

נפגש עם מנהיגי ופעילי הפדרציה היהודית בנושא שיקום השכונות, והגיע איתם להבנה לפיה הפדרציה התחייבה להמשיך

במחויבותה לפרויקט שיקום השכונות בשכונת רמת-אשכול שבלוד, כולל התכניות והפעילויות החברתיות לאחר שתושלם

הקמת המתנס. סגן רוהם התחייב מצידו לסייע בהשלמת

בניית המתנס.

הפגישה נערכה באוירה חמה וידידותית תוך החלטה נחושה

להמשיך בפרויקט.

1. בתחילת הפגישה סקר סגן רוהם את המצב המדיני ואת

נושא יהודי בריהם.

2. בהמשך נפגש סגן רוהם עם סנטורים ומחוקקים ממדינת

אילינוי, חברי מועצת עיריית שיקאגו ומנהיגים יהודים.

נדון בהרחבה נושא תהליך השלום. סגן רוהם הדגיש שישראל

דוגלת בשינוי הסטטוס קוו וחתירה לשלום בר קיימא תוך

קיום יכולת הרתעה מתמדת. ישראל מתנגדת לכפות על התושבים

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

100-100000-100000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הפלשתינאים ביש'ע הסדרים כלשהם, ולכן הוא נגד סיפוח שטחים לישראל, נגד כפיית אזרחות ישראלית על התושבים הפלשתינאים ביש'ע, ובאותה מידה הוא מתנגד למדינה פלשתינאית עצמאית ולמוס עם אשף, שמטרתו השמדת מדינת ישראל. ישראל מעוניינת לאפשר לתושבים ביש'ע לנהל את עניניהם מבלי לפגוע בבטחונה.

על ישראל להגיע להבנה עם הממשל האמריקאי על מנת לקדם את תהליך השלום על בסיס עקרונות משותפים הכוללים בין השאר:

1. התנגדות להקמת מדינה פלשתינאית עצמאית המסכנת את בטחון ישראל וירדן ונוגדת את האינטרס של ישראל וארהב.

2. מניעת ניצחון לטרור. על בסיס זה ניתן להקים תשתית של הבנה מפורטת לגבי הנושאים העומדים על הפרק, כגון מהות האוטונומיה, ניהול משא ומתן ישיר ללא תנאים מוקדמים עם מדינות ערב תוך שיתוף נציגים של הפלשתינאים ביש'ע.

הבנה זאת תאפשר לישראל להחזיר לעצמה את היזמה המדינית תוך תמיכת דעת הקהל והקונגרס.

הפגישה הצטיינה באוירה של פתיחות והבנה שעל הקהילה היהודית לתמוך בישראל כדי שתמיכה זאת תמצא ביטויה גם בקונגרס ובממשל.

סך הכל היו אלו פגישות מועילות, וס/רוהם תרם רבות לשיפור האוירה וליתר הבנה של עמדת ישראל אצל מנהיגי הקהילה היהודית והפוליטיקאים היהודים באילינוי.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

THESE ARE THE RESULTS OF THE RECENT SURVEY OF THE
STATE OF THE ECONOMY IN THE UNITED STATES. THE
SURVEY WAS CONDUCTED BY THE BUREAU OF ECONOMIC
ANALYSIS, WHICH IS A PART OF THE DEPARTMENT OF
COMMERCE. THE RESULTS OF THE SURVEY ARE AS FOLLOWS:

1. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

2. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

3. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
C. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

4. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

5. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

6. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

7. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
A. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:
B. THE STATE OF THE ECONOMY IS AS FOLLOWS:

1975 01 05 02:15

דחיפות: בחול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	2
סוג: ש מ ר		10
תאריך וזמן חצור:		ל:
פס' פבוק: תפסרד:		ע:
בלחן 246	325	את:
<p>בשיחה פרטית לפני שנה, גרס שישראל חייבת להשתמש בכוח מול האלימות בשטחים ושלא יתכן תהליך שלום לפני שיוחזר השקט על כנו.</p> <p>4. לסיכום, האיש שמרבי בהשקפותיו הפוליטיות ובאשר לישראל נראה שדעותיו חיוניות יותר ממה שמגלה רקורד הצבעותיו.</p> <p>יוסף למדן</p>		
		תפוצה:

246

325

3/10

Wyoming - At Large

AL Dick Cheney (R)**Of Casper — Elected 1978****Born:** Jan. 30, 1941, Lincoln, Neb.**Education:** U. of Wyoming, B.A. 1965, M.A. 1966.**Occupation:** Financial consultant.**Family:** Wife, Lynne Vincent; two children.**Religion:** Methodist.**Political Career:** No previous office.**Capitol Office:** 104 Cannon Bldg. 20515; 225-2311.

In Washington, Cheney's voting record places him among the most unyielding members of the Republican right, but many of his colleagues in both parties would be surprised to hear that.

They know him as a man eager to hear both sides of an issue, constructive in his suggestions, and patient in looking for solutions. And that personal style has given him a broad following even though he votes as a hard-liner. In 1986, Cheney did not oppose the "conservative coalition" of Republicans and Southern Democrats on a single one of the 50 votes in which the bloc coalesced.

While his image is that of a moderate and a pragmatist, Cheney is not particularly conciliatory in his approach to the Democratic majority in the House. Early in 1985, he advocated a Republican boycott of committee meetings to protest the Democratic leadership's handling of a disputed election in Indiana. He was intimately involved in guerrilla tactics deployed by the House GOP in the 99th Congress to frustrate the Democrats on the issue of aid to the Nicaraguan contras.

He and other Republicans moved suddenly to abort the entire debate over contra aid when they felt the rules put them at an unfair disadvantage. "Rather than play that game," Cheney explained after the GOP sneak attack, "we said, 'Screw it.'"

Cheney's background as President Ford's White House chief of staff made him something more than an ordinary House freshman in 1979, and it helped him vault into the top ranks of the GOP leadership just two years later.

At the start of his second term, he defeated veteran Marjorie S. Holt of Maryland for the chairmanship of the Republican Policy Committee. Considered an audacious move by some, Cheney's successful challenge brought him far more influence than any other member of his class.

Since then, Cheney has become a central

leadership figure, spending long hours on the floor and working to coordinate strategy. When Jack F. Kemp of New York left his job as GOP conference chairman in mid-1987 to run for president, Cheney decided to switch to that position, and no one challenged him for it. He has to be considered a strong contender for the top GOP leadership spot in the years ahead.

While he has been winning influence in Congress, Cheney also has been developing close ties with the Reagan White House. As a Ford loyalist, he was slow to endorse Ronald Reagan's campaign in 1980, but he has been building alliances in the administration. He lobbied hard for the 1982 Reagan-backed tax increase while some of the most militant House Reaganites were trying to defeat it.

But in 1985, Cheney played a very different role when the House considered the tax overhaul legislation that was Reagan's second-term domestic priority. Cheney helped lead a GOP revolt that blocked initial floor consideration of the bill after it was reported by Ways and Means. He backed the move, in part, out of frustration at Republicans' exclusion from the legislative process in which the Reagan administration dealt principally with Ways and Means Chairman Dan Rostenkowski.

The administration "basically sold out to Rostenkowski," Cheney said. "They cut out Republicans in the House and on the Ways and Means Committee and tried to jam it through and it didn't work."

Other Republicans came around after Reagan made a personal plea to keep the tax-revision issue alive, but Cheney was unmoved. "They're leaning on us to support bad legislation," he said.

Cheney's uncompromising side is sometimes in evidence at Interior, his only permanent committee assignment. When committee

Wyoming — At Large

Wyoming has always been fairly easy to explain in terms of partisan politics. Democrats are competitive in the five counties along the state's southern border — Albany, Carbon, Laramie, Sweetwater and Uinta counties. North of these five they rarely win.

Rarely, but sometimes. In the face of a 3-to-2 GOP advantage in party registration, the Democrats in 1986 managed to hold onto the governorship despite the retirement of their three-term incumbent, Ed Herschler, whose personal popularity was always more important than his party label.

Conservative attorney and political neophyte Mike Sullivan won the right to succeed Herschler by capitalizing on Democratic strength in the southern arc and winning in two areas that normally vote Republican — his home town of Casper and the agricultural counties of eastern Wyoming. Republicans continue to dominate in the state Legislature and in the congressional delegation.

The Democratic voting tradition in southern Wyoming, where two-fifths of the population lives, goes back to the early days of the state. Immigrant laborers, many of them from Italy, were imported to build the Union Pacific rail line through those southern counties. The state's first coal miners followed. Like their counterparts in other states, most of the workingmen were drawn to the Democratic Party. Though their modern-day descendants are conservative on most issues and gave Ronald Reagan majorities in 1980 and 1984, their Democratic sentiments are still evident, as Sullivan proved in 1986.

The northern part of the state is the Wyoming of ranch and rock. Its dry pla-

teaus and basins accommodate the cattle ranches that make Wyoming the "Cowboy State." This is conservative country. Ranching interests have traditionally dominated it, although mineral and energy development and the ensuing population growth shook up some county power structures in the last decade. The people in the north are still widely scattered; Sheridan is the region's only town with more than 15,000 inhabitants.

Wyoming's current economic fortunes are spotty at best. The agriculture market is soft, oil and gas development has slumped, and the uranium extracting industry has been battered by slack demand and low-priced foreign competition.

With ski resorts and Yellowstone National Park as the lures, the tourist economy has held steady. And steady demand for the low-sulfur coal of the Powder River Basin in northeastern Wyoming has maintained the economy there. Wyoming also is in better shape than some other hard-hit energy-and-agriculture states, because during the energy boom it amassed a "rainy day" fund in excess of \$125 million from energy severance taxes.

Wyoming's two largest cities have about 50,000 people each. Casper (Natrona County), a 1970s energy boom town, has felt more economic hardship of late than the capital city, Cheyenne (Laramie County), which has a more stable employment base thanks to state government and the Francis E. Warren Air Force Base.

Population: 469,557. White 446,488 (95%). Black 3,364 (1%). Other 9,063 (2%). Spanish origin 24,499 (5%). 18 and over 324,004 (69%). 65 and over 37,175 (8%). Median age: 27.

leaders in 1985 tried to craft compromise legislation raising fees charged Western ranchers for grazing livestock on public lands. Cheney was a hard-line defender of cattlemen's interests. He was more of an obstacle to be overcome than a part of the negotiating process.

But he can also play the role of conciliator between pro-development forces and the committee's environmentalist majority. Because of his ability to strike a balance between factions,

and his reputation as an astute politician, Cheney was briefly considered for secretary of the interior when James G. Watt left office in 1983 and again after William P. Clark resigned in early 1985.

Siding with pro-development forces, Cheney was originally favorable toward Watt's proposal to open up wilderness areas to oil and gas leasing. But he switched gears in 1982 and joined his Democratic colleagues in opposing

246 325 5/10

Dick Cheney, R-Wyo.

Watt after learning of several leases pending in the Washakie Wilderness, near Yellowstone National Park in northwestern Wyoming.

Cheney introduced legislation in the 98th Congress banning oil and gas leasing in Wyoming wilderness areas and adding 651,049 additional wilderness acres. But while seeking to protect some forest areas, Cheney pushed to release other potential wilderness areas for development and to make it difficult to reconsider pro-development decisions at a later date. That was opposed by many Democrats.

In 1984, Congress cleared a modified bill that included more acreage than Cheney preferred but provided more state control over water resources in protected areas.

At Home: Cheney grew up in Wyoming, but his long absence from the state while he worked in national politics subjected him to carpetbagging charges during his 1978 House campaign. He countered with literature stressing his local roots and education, and effectively played to home-state pride as a Wyomingite who served at the top in Washington.

The future of Cheney's congressional career was placed in doubt during the summer of 1978, when he suffered a mild heart attack. But he recovered quickly enough to resume a full

schedule of campaigning for the nomination against popular state Treasurer Ed Witzensburger, who stressed that he had been a Reagan man in 1976 — the popular choice in Wyoming — while Cheney had been working for Ford. Cheney beat Witzensburger by 7,706 votes, and the general election was no contest. He has been re-elected with landslide margins since.

Cheney suffered a second minor heart attack in mid-September of 1984, and had to slow the pace of his politicking both in Washington and at home. But he recovered quickly, and the incident did not adversely affect his prospects for re-election to a fourth House term. Against attorney Hugh McFadden, a Democratic activist from Laramie who was making his first campaign, Cheney racked up 74 percent.

Cheney was a political science graduate student in the late 1960s when he came to Washington on a fellowship. He stayed to take a job under Donald J. Rumsfeld at the Office of Economic Opportunity, followed Rumsfeld to the Ford White House and replaced his mentor as White House chief of staff in 1975. Cheney shared some of Rumsfeld's moderate Republican reputation during his White House years, but he is entrenched in Wyoming now as a clear-cut Mountain conservative.

Committees

Select Committee to Investigate Soviet Arms Transactions with Iran (Ranking)

Interior and Insular Affairs (5th of 14 Republicans)
National Parks and Public Lands; Water and Power Resources.

Select Intelligence (2nd of 8 Republicans)
Program and Budget Authorization (Ranking)

Elections

1986 General		
Dick Cheney (R)	111,007	(88%)
Pick Gilmore (D)	44,780	(37%)
1986 Primary		
Dick Cheney (R)	75,229	(87%)
Bob Morris (R)	11,709	(13%)
1984 General		
Dick Cheney (R)	138,234	(74%)
Hugh B. McFadden Jr. (D)	45,857	(24%)
Previous Winning Percentages:	1982 (71%)	1980 (69%)
1978	(58%)	

District Vote For President

	1984		1988		1978
D	53,370 (28%)	D	49,427 (28%)	D	62,239 (40%)
R	133,241 (71%)	R	110,700 (63%)	R	92,717 (58%)
		I	12,072 (7%)		

Campaign Finance

	Receipts	Receipts from PACs	Expenditures
1988			
Cheney (R)	\$248,552	\$169,523 (68%)	\$161,591

1984				
Cheney (R)	\$211,215	\$118,218 (56%)	\$223,815	
McFadden (D)	\$10,728	\$6,100 (57%)	\$7,549	

Voting Studies

Year	Presidential Support		Party Unity		Conservative Coalition	
	S	O	S	O	S	O
1986	81	11	81	8	92	8
1986	86	11	80	3	95	2
1984	72	11	78	4	81	2
1982	87	6	82	5	88	8
1980	87	10	83	7	93	3
1981	83	14	83	13	84	11

S = Support O = Opposition

Key Votes

Produce MX missiles (1985)	Y
Cut federal subsidy for water projects (1985)	N
Weaken gun control laws (1986)	Y
Cut back public housing construction (1986)	Y
Aid Nicaraguan contras (1986)	N
Impose textile import limits over Reagan veto (1986)	N
Block chemical weapons production (1986)	N
Impose South African sanctions over Reagan veto (1986)	N

Interest Group Ratings

Year	ADA	ACU	AFL-CIO	CCUW
1988	0	100	7	100
1985	0	100	0	95
1984	5	90	10	80
1983	5	91	0	95
1982	5	91	0	80
1981	5	87	7	100

to get as much of that as he could into legislation that could pass the Senate. Simpson immigration bills passed the Senate in three successive Congresses and, almost miraculously, a bill passed the House and cleared the conference committee in the last moments of the 99th Congress in October 1986. It contains employer sanctions on those who hire illegal immigrants; it provides amnesty for immigrants who arrived here illegally up through the early 1980s; it provides for beefed up border patrolling and has provisions to prevent discrimination against those who may lawfully be employed. The first statistics suggest that illegal border crossings are way down in 1987. But this is not just a measure to keep people out. It is also a measure to see that they get lawfully in, so they can become legitimate contributing members of American society. The quotas allowed in are actually rather high, not all that much lower than the wildly varying and always unreliable estimates of recent immigration. The point is that we ought to regularize immigration and make legitimate those who come here, and not allow the creation of a two-tiered America, one affluent, English-speaking, and legitimate, the other poor, often incompetent in English, and without legitimate status.

That is not the only touchy area Simpson has handled. He chaired the Subcommittee on Nuclear Regulation, a sensitive assignment; Simpson is a cautious but convinced advocate of nuclear power. He was chairman as well of the full Veterans' Affairs Committee, and there was a voice of caution against what he considers jumping to conclusions on issues like Agent Orange; he had to balance the emotional appeal of the case some veterans were making with the fact that no careful scientific study has shown any significant injury yet to have been caused by exposure to the chemical. Simpson has also taken up acid rain legislation, which if enacted would lead many more utilities to burn more low-sulfur Wyoming coal.

His approach on these, and on most issues, is that of an old-fashioned Republican conservative, skeptical of the ability of government to achieve a solution, cautious about spending public money, respectful of local authorities. But he seems decidedly out of sympathy with much of the cultural conservatism of the New Right. In 1982 he leveled a famous outburst at Jesse Helms, who was busy delaying the Senate and contriving roll calls that would embarrass colleagues in the direct mailings his Congressional Club would send out; their differences are rooted in temperament, and in the role they seek to play. Helms is instinctively a complainer, a lamentor that the world is going to the devil; Simpson is a doer, a man who has a definite role to play in this world and tries to get things done. Helms sees himself as part of a hopelessly beleaguered minority; Simpson, in Washington and in Wyoming, considers himself part of a secure majority and also part of the natural aristocracy that Thomas Jefferson saw would develop if meritocratic principles were given a decent chance.

Simpson is, in fact, a member of one of Wyoming's leading political families. His grandfather, a gritty 19th century oldtimer, was one of the state's most influential Democrats. His father, Milward Simpson, served as Republican governor and Senator; always a conservative, he lost one governor's race in Al Simpson's view because of his opposition to capital punishment. The son jumped from the state House of Representatives to the U.S. Senate in 1978 with wonderfully little competition when Senator Clifford Hansen retired. Simpson was reelected with 78% of the vote in 1984, running far well ahead of President Reagan in this Reagan Republican state. In 1987, the home folks loved Simpson's "stick it in your gazoo" remark to the White House press corps.

Congressman-at-large. Wyoming's one and only congressman is Richard Cheney, who brings to the office an unusual credential and may carry out of it another: he was White House chief of staff under President Ford and he has as good a chance as any Republican of being Speaker of the House some day. In other words, he is used to and attracted to wielding power. Yet at the moment he operates as one of the leaders of the embattled Republican minority in the House.

Of course the White House that Donald Rumsfeld brought Cheney into in 1974, when Cheney was in his early 30s, was beleaguered, too; and the President ended up doing much better than anybody expected come election time. But Ford lost, though narrowly, and Cheney in the ordinary course of things could have been expected to live a comfortable life in

Washington, earning a good living as a lobbyist. Instead he went home to Wyoming and ran for the House of Representatives in 1978. His race was not easy: he had a serious Republican opponent and suffered a mild heart attack during the campaign. Nevertheless he won convincingly. WY 0 41
13 15

It looked as if Cheney were moving from a position near the center of power to one very far out on the periphery, as a junior member of the minority party in a House which in general seemed rather disorganized. But it has worked out somewhat differently. In 1981 and for much of 1982, the Republican leadership in effect controlled the House with a solid working majority. Cheney, elected after one term as chairman of the House Republican Policy Committee, was the fourth-ranking member of that leadership. Despite his background in the Ford White House, Cheney was a solid supporter of the Reagan economic program. He believed—which experience in the White House fortified—that government had gotten too large, and was growing larger absent strong countervailing forces; he shared also the President's feeling that American defenses were too weak and the nation's resolve too dubious.

In the second Reagan term, Cheney continued to win support both from traditional Republicans and from the younger aggressive conservatives. He was one of the Republicans who insisted in 1985 and 1986 on not accepting half-a-loaf Democratic compromises on aid to the Nicaraguan contras; he championed the risky course of insisting on an up-or-down vote, which the Republicans initially lost but finally won in 1986, though the victory was jeopardized after the election by the Iran-contra scandal. On tax reform as well he was one of the Republicans who delighted in nearly derailing Dan Rostenkowski's bill in December 1985, both because it cut the tax breaks for business that traditional Republicans have always backed and because it didn't cut personal tax cut rates enough to suit some younger conservatives. On that move as well Cheney was ultimately unsuccessful; the White House twisted arms, and the bill got through. But the Republicans showed they had to be courted, which probably meant that they got more of what they wanted in the final measure. On both issues Cheney showed the aggressiveness that is a hallmark of his leadership style. He is also an authentic scholar; he has finished all the requirements for a Ph.D. but his thesis, and he and his wife Lynne, who has finished her doctorate and is now head of the National Endowment for the Humanities, are co-authors of *Kings of the Hill*, a shrewd and original study of House speakers. But he is less prone to contemplate than to fight.

Cheney also has a sense of judgment tested under fire. Republican leader Robert Michel had no hesitation making Cheney, who has been on the Intelligence Committee, the party's ranking House member on the committee investigating the Iran-contra scandal, and he has cooperated there with Chairman Lee Hamilton. He has the respect of the national press, which sees most House Republicans as crazies but respects Cheney because of his White House experience and obvious competence. His prospects for advancing in the leadership are excellent. He is a generation younger than Michel; Whip Trent Lott may very well run for John Stennis's seat in the Senate in 1988; Jack Kemp has resigned as Conference Chairman because he is running for President. So Cheney has a good chance to become Republican Leader, and the Republicans, if they are treated better in redistricting and with the eventual attrition of the Democrats' large Watergate class, could conceivably end up with a majority in the House. Cheney could be the first Republican speaker since Joseph Martin lost the office in the election of 1954, when Cheney was 13 years old.

Reelected by very large margins, Cheney serves on the Interior Committee and its Water and Power Resources Subcommittee. He tends to Wyoming problems—Indian water claims on the Big Horn River, a wilderness area in the state, grazing fees on federal lands, and a state-federal tax dispute over mineral royalties. Washington observers presume that he must be hungering to run for the Senate, but why should he? Already a very important member of the House, he is clearly a major national politician. Anyway, there aren't likely to be openings in Wyoming Senate seats any time soon.

Governor. Wyoming is one of those Rocky Mountain states which votes Republican for

246

325

A/10

246

325

8/10

1316 WYOMING

President and elects nothing, it seems, but Democratic governors. Ed Herschler, a Democrat first elected after the Republicans had a divisive primary in 1974, was an opponent of the coal slurry pipeline (Wyoming feared it would pump away too much of its scarce water) and raised the state's severance tax on minerals by 5%. In 1986 he retired, and most observers expected Pete Simpson, the Senator's brother and winner of a divisive Republican primary that featured charges of dynasty, to win. But Pete was less adept on the stump than Al, and Democrat Mike Sullivan won instead. Once in office, Sullivan, who appears able and certainly has a sunny disposition, called for more economic diversification. This will be tough for a state so isolated and cut off from major markets.

Presidential politics. Wyoming is one state where, in the 1970s, deregulation of oil and natural gas was a policy with genuine popular support. People here felt that federal price controls were hobbling their efforts to find new energy sources, just as they complained that federal regulations, backed by environmentalists living in Portland or San Francisco, prevented them from poisoning the coyotes that were clearly killing their sheep. It became then and remains now one of the most Republican states in the nation in presidential elections. Its national convention delegations are small and have not been seriously contested.

The People: Est. Pop. 1986: 507,000; Pop. 1980: 469,557, up 8.0% 1980-86 and 41.3% 1970-80; 0.21% of U.S. total, 51st largest. 20% with 1-3 yrs. col., 17% with 4+ yrs. col.; 7.9% below poverty level. Single ancestry: 13% German, 11% English, 5% Irish, 2% Swedish, 1% Norwegian, French, Scottish, Italian, Dutch, Polish. Households (1980): 73% family, 43% with children, 65% married couples; 30.8% housing units rented; median monthly rent: \$220; median house value: \$60,400. Voting age pop. (1980): 324,004; 4% Spanish origin, 1% American Indian, 1% Black. Registered voters (1986): 235,292; 77,136 D (33%), 135,497 R (57%), 22,659 unaffiliated and minor parties (10%).

1986 Share of Federal Tax Burden: \$1,625,000,000; 0.22% of U.S. total, 50th largest.

1986 Share of Federal Expenditures

	Total		Non-Defense		Defense	
Total Expend	\$1,472m	(0.20%)	\$1,270m	(0.25%)	\$201m	(0.10%)
St/Lcl Grants	556m	(0.57%)	555m	(0.57%)	1m	(2.08%)
Salary/Wages	240m	(0.22%)	145m	(0.28%)	95m	(0.17%)
Ind Payments	500m	(0.15%)	469m	(0.15%)	31m	(0.19%)
Procurement	139m	(0.08%)	65m	(0.17%)	74m	(0.05%)
Loan/Insurance	371m	(0.26%)	371m	(0.26%)		

Political Lineup: Governor, Mike Sullivan (D); Secy. of State, Kathy Karpan (D); Treasurer, Stan Smith (R); Auditor, Jack Sidi (R). State Senate, 30 (19 R and 11 D), State House of Representatives, 64 (44 R and 20 D). Senators, Malcolm Wallop (R) and Alan K. Simpson (R). Representatives, 1 R at large.

1984 Presidential Vote

Reagan (R)	133,241 (71%)
Mondale (D)	53,370 (28%)

1980 Presidential Vote

Reagan (R)	110,700 (63%)
Carter (D)	49,427 (28%)
Anderson (I)	12,072 (7%)

דתיקות:	סגירות ישראל / וושינגטון	ק: 9
סוג:	נוסח פרוק	כתוב: 10
תאריך וזמן העבודה:		אל:
כס' פרוק:		57
הפסיד:		כאמ:
246	325	

Cheney a Consummate Insider

By Tom Kenworthy
Washington Post Staff Writer

In nominating Rep. Dick Cheney (R-Wyo.) to be defense secretary, President Bush has selected a transplanted westerner who has become a consummate Washington insider, a man with the experience and conservative credentials to match those of defeated nominee John G. Tower but none of Tower's life style problems or poor relations with Congress.

At the relatively young age of 48, Cheney has broad experience in both the executive branch and Congress and the respect of the frequently warring wings of his own Republican Party and of Democratic lawmakers with whom he usually disagrees.

A Wyoming native who often wears cowboy boots with conservatively cut suits, Cheney came to Washington as a scholar and stayed to become an adroit administrator and politician. An intellectual who would have his PhD were it not for an unfinished dissertation, Cheney combines the toughness of a street politician with the thoughtfulness and patience of an academic.

Once in government, Cheney rose quickly in the executive branch during the 1970s and then even more rapidly in the ranks of House Republicans in the 1980s. Bright, direct and unflappable, Cheney has thrived as an honest broker between the White House and Congress, within his own par-

ty and between the GOP and the House Democratic leadership, whose members regard him as a tough but fair adversary.

Although he can be a fierce partisan—he has been an outspoken critic of House Speaker Jim Wright (D-Tex.), calling Wright's leadership style high-handed—Cheney enjoys good relations with many House Democrats, particularly Majority Leader Thomas S. Foley (D-Wash.) and the Democrats' third-ranking leader, whip Tony Coelho (D-Calif.).

All three Democratic leaders, in fact, hailed the nomination yesterday as a superb appointment. Foley said Cheney would serve the administration "with tremendous distinction and ability." Coelho said that "few people in Washington understand the legislative and executive functions of government as well as Dick Cheney."

Certainly few have served both ends of Pennsylvania Avenue in the way Cheney has since coming to Washington as a congressional fellow in 1968. The following year, he began what would be a long relationship with Donald Rumsfeld, who also was mentioned as a possible replacement for Tower. Cheney served under Rumsfeld at the Office of Economic Opportunity and at the White House during the Nixon administration. He and Rumsfeld also teamed up at the White House during the Ford administration, and Cheney rose to become chief of staff to Ford in 1975.

Cheney is considered tough but fair

In 1978, Cheney was elected to his first term as his native state's congressman-at-large. After just one term in office, he became part of the GOP leadership team and has steadily risen on the ladder, last year becoming the GOP

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס פברוק

דף: 10
כתוב: 10

תאריך וזמן חבירה:

אל:

כס' פברוק:

דף:

1162
246

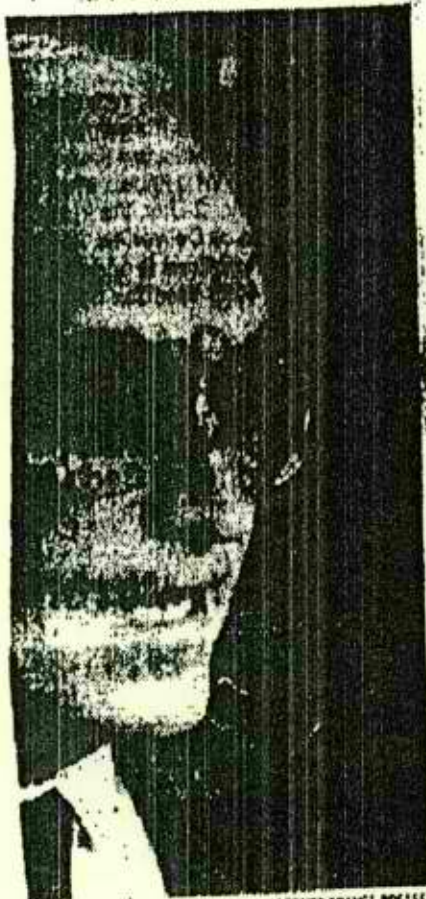
הפסד:

325

WASHINGTON POST

SATURDAY, MARCH 11, 1989 AD

With an Independent Streak

AGENCE FRANCE PRESSE

and a "superb legislative craftsman."

whip—the second-ranking party post in the House.

If he is confirmed, as expected, Cheney will leave a void in House Republican ranks, where he served as a bridge between the older, more conciliatory wing em-

bodied by Minority Leader Robert H. Michel (R-Ill.) and younger, more aggressive and more conservative members. His departure, in fact, already shows signs of sparking a keen ideological fight among those who would replace him.

In Congress, Cheney has established a firmly conservative voting record. A product of the conservative branch, which left him with a healthy skepticism about the role of government in the economy, he is to have government programs well-designed to achieve any significant results, he said.

Cheney was a strong supporter of many of the hallmarks of the Reagan presidency, including the buildup of defense budgets in the early years, the supply side economic program and confronting communism abroad, particularly aiding the contra rebels in Nicaragua. However, he opposed Reagan on tax reform, an example of his independent streak.

Although almost always a reliable vote for Reagan, Cheney's real value to the president was in serving the White House staff as a candid appraiser of House politics and as a go-between. "He was very supportive of the president, but when he didn't think something would go down well on the Hill, he'd say so," said Republican strategist Stuart Spencer.

Cheney showed his more combative, partisan side during the battles over contra aid in the House,

where he shared Reagan's enthusiasm for military assistance to the rebels and for forcing votes on the issue. He served on the intelligence committee and as the ranking House Republican on the congressional committee that investigated the Iran-contra affair.

And last year, Cheney called for an ethics investigation of Wright for what he felt were unauthorized disclosures of classified information on Central Intelligence Agency activities in Nicaragua.

Wright yesterday endorsed the nomination, calling Cheney a "superb legislative craftsman" with the "intelligence knowledge and experience to be an excellent defense secretary."

Although Cheney is regarded as having none of Tower's personal problems—Spencer called him "clean as a hound's tooth"—he has been a popular figure on the speaking circuit, keeping nearly \$108,000 in honoraria over the past five years. Since 1980, he has accepted \$51,250 in speaking fees from an investment firm where he once worked. He recently refused to disclose to The Washington Post his fees so far this year.

Cheney is married to Lynne V. Cheney, chairman of the National Endowment for the Humanities. They have two children.

Staff writers Charles R. Babcock and Lou Cannon and researchers Michelle Hall and Colette T. Rhoney contributed to this report.

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 2
סוג: ש מ ר		כתוב: 10
תאריך וזמן חצור:		אל:
כס' פבוק:		דצ:
הפסד:		פאת:
כמון		
246	325	
<p>בשיחה פרטית לפני שנה, גרס ישראל חייבת להשתמש בכוח מול האלימות בשטחים ושלא יתכן תחליף שלום לפני שיוחזר השקט על כנו .</p> <p>4. לסיכום, האיש שמרני בהשקפותיו הפוליטיות ובאשר לישראל נראה שדיעותיו חיוניות יותר ממה שמגלה רקורד הצבעותיו .</p> <p>יוסף למדן</p>		
תפוצה:		

246

325

3/10

Wyoming - At Large

AL Dick Cheney (R)**Of Casper — Elected 1978**

Born: Jan. 30, 1941, Lincoln, Neb.
Education: U. of Wyoming, B.A. 1965, M.A. 1966.
Occupation: Financial consultant.
Family: Wife, Lynne Vincent; two children.
Religion: Methodist.
Political Career: No previous office.
Capitol Office: 104 Cannon Bldg. 20515; 225-2311.

In Washington, Cheney's voting record places him among the most unyielding members of the Republican right, but many of his colleagues in both parties would be surprised to hear that.

They know him as a man eager to hear both sides of an issue, constructive in his suggestions, and patient in looking for solutions. And that personal style has given him a broad following even though he votes as a hard-liner. In 1986, Cheney did not oppose the "conservative coalition" of Republicans and Southern Democrats on a single one of the 50 votes in which the bloc coalesced.

While his image is that of a moderate and a pragmatist, Cheney is not particularly conciliatory in his approach to the Democratic majority in the House. Early in 1985, he advocated a Republican boycott of committee meetings to protest the Democratic leadership's handling of a disputed election in Indiana. He was intimately involved in guerrilla tactics deployed by the House GOP in the 99th Congress to frustrate the Democrats on the issue of aid to the Nicaraguan contras.

He and other Republicans moved suddenly to abort the entire debate over contra aid when they felt the rules put them at an unfair disadvantage. "Rather than play that game," Cheney explained after the GOP sneak attack, "we said, 'Screw it.'"

Cheney's background as President Ford's White House chief of staff made him something more than an ordinary House freshman in 1979, and it helped him vault into the top ranks of the GOP leadership just two years later.

At the start of his second term, he defeated veteran Marjorie S. Holt of Maryland for the chairmanship of the Republican Policy Committee. Considered an audacious move by some, Cheney's successful challenge brought him far more influence than any other member of his class.

Since then, Cheney has become a central

leadership figure, spending long hours on the floor and working to coordinate strategy. When Jack F. Kemp of New York left his job as GOP conference chairman in mid-1987 to run for president, Cheney decided to switch to that position, and no one challenged him for it. He has to be considered a strong contender for the top GOP leadership spot in the years ahead.

While he has been winning influence in Congress, Cheney also has been developing close ties with the Reagan White House. As a Ford loyalist, he was slow to endorse Ronald Reagan's campaign in 1980, but he has been building alliances in the administration. He lobbied hard for the 1982 Reagan-backed tax increase while some of the most militant House Reaganites were trying to defeat it.

But in 1985, Cheney played a very different role when the House considered the tax overhaul legislation that was Reagan's second-term domestic priority. Cheney helped lead a GOP revolt that blocked initial floor consideration of the bill after it was reported by Ways and Means. He backed the move, in part, out of frustration at Republicans' exclusion from the legislative process in which the Reagan administration dealt principally with Ways and Means Chairman Dan Rostenkowski.

The administration "basically sold out to Rostenkowski," Cheney said. "They cut out Republicans in the House and on the Ways and Means Committee and tried to jam it through and it didn't work."

Other Republicans came around after Reagan made a personal plea to keep the tax-revision issue alive, but Cheney was unmoved. "They're leaning on us to support bad legislation," he said.

Cheney's uncompromising side is sometimes in evidence at Interior, his only permanent committee assignment. When committee

246

325

4/10

Dick Cheney, R-Wyo.

Wyoming — At Large

Wyoming has always been fairly easy to explain in terms of partisan politics. Democrats are competitive in the five counties along the state's southern border — Albany, Carbon, Laramie, Sweetwater and Uinta counties. North of these five they rarely win.

Rarely, but sometimes. In the face of a 3-to-2 GOP advantage in party registration, the Democrats in 1986 managed to hold onto the governorship despite the retirement of their three-term incumbent, Ed Herschler, whose personal popularity was always more important than his party label.

Conservative attorney and political neophyte Mike Sullivan won the right to succeed Herschler by capitalizing on Democratic strength in the southern arc and winning in two areas that normally vote Republican — his home town of Casper and the agricultural counties of eastern Wyoming. Republicans continue to dominate in the state Legislature and in the congressional delegation.

The Democratic voting tradition in southern Wyoming, where two-fifths of the population lives, goes back to the early days of the state. Immigrant laborers, many of them from Italy, were imported to build the Union Pacific rail line through those southern counties. The state's first coal miners followed. Like their counterparts in other states, most of the workingmen were drawn to the Democratic Party. Though their modern-day descendants are conservative on most issues and gave Ronald Reagan majorities in 1980 and 1984, their Democratic sentiments are still evident, as Sullivan proved in 1986.

The northern part of the state is the Wyoming of ranch and rock. Its dry pla-

teaus and basins accommodate the cattle ranches that make Wyoming the "Cowboy State." This is conservative country. Ranching interests have traditionally dominated it, although mineral and energy development and the ensuing population growth shook up some county power structures in the last decade. The people in the north are still widely scattered; Sheridan is the region's only town with more than 15,000 inhabitants.

Wyoming's current economic fortunes are spotty at best. The agriculture market is soft, oil and gas development has slumped, and the uranium extracting industry has been battered by slack demand and low-priced foreign competition.

With ski resorts and Yellowstone National Park as the lures, the tourist economy has held steady. And steady demand for the low-sulfur coal of the Powder River Basin in northeastern Wyoming has maintained the economy there. Wyoming also is in better shape than some other hard-hit energy-and-agriculture states, because during the energy boom it amassed a "rainy day" fund in excess of \$125 million from energy severance taxes.

Wyoming's two largest cities have about 50,000 people each. Casper (Natrona County), a 1970s energy boom town, has felt more economic hardship of late than the capital city, Cheyenne (Laramie County), which has a more stable employment base thanks to state government and the Francis E. Warren Air Force Base.

Population: 469,557. White 445,488 (95%). Black 3,384 (1%), Other 9,063 (2%). Spanish origin 24,499 (5%). 18 and over 324,004 (69%), 65 and over 37,175 (8%). Median age: 27.

leaders in 1985 tried to craft compromise legislation raising fees charged Western ranchers for grazing livestock on public lands. Cheney was a hard-line defender of cattlemen's interests. He was more of an obstacle to be overcome than a part of the negotiating process.

But he can also play the role of conciliator between pro-development forces and the committee's environmentalist majority. Because of his ability to strike a balance between factions,

and his reputation as an astute politician, Cheney was briefly considered for secretary of the interior when James G. Watt left office in 1983 and again after William P. Clark resigned in early 1985.

Siding with pro-development forces, Cheney was originally favorable toward Watt's proposal to open up wilderness areas to oil and gas leasing. But he switched gears in 1982 and joined his Democratic colleagues in opposing

246 325 5/10

Dick Cheney, R-Wyo.

Watt after learning of several leases pending in the Washakie Wilderness, near Yellowstone National Park in northwestern Wyoming.

Cheney introduced legislation in the 98th Congress banning oil and gas leasing in Wyoming wilderness areas and adding 651,049 additional wilderness acres. But while seeking to protect some forest areas, Cheney pushed to release other potential wilderness areas for development and to make it difficult to reconsider pro-development decisions at a later date. That was opposed by many Democrats.

In 1984, Congress cleared a modified bill that included more acreage than Cheney preferred but provided more state control over water resources in protected areas.

At Home: Cheney grew up in Wyoming, but his long absence from the state while he worked in national politics subjected him to carpetbagging charges during his 1978 House campaign. He countered with literature stressing his local roots and education, and effectively played to home-state pride as a Wyomingite who served at the top in Washington.

The future of Cheney's congressional career was placed in doubt during the summer of 1978, when he suffered a mild heart attack. But he recovered quickly enough to resume a full

schedule of campaigning for the nomination against popular state Treasurer Ed Witzensburger, who stressed that he had been a Reagan man in 1978 — the popular choice in Wyoming — while Cheney had been working for Ford. Cheney beat Witzensburger by 7,706 votes, and the general election was no contest. He has been re-elected with landslide margins since.

Cheney suffered a second minor heart attack in mid-September of 1984, and had to slow the pace of his politicking both in Washington and at home. But he recovered quickly, and the incident did not adversely affect his prospects for re-election to a fourth House term. Against attorney Hugh McFadden, a Democratic activist from Laramie who was making his first campaign, Cheney racked up 74 percent.

Cheney was a political science graduate student in the late 1960s when he came to Washington on a fellowship. He stayed to take a job under Donald J. Rumsfeld at the Office of Economic Opportunity, followed Rumsfeld to the Ford White House and replaced his mentor as White House chief of staff in 1975. Cheney shared some of Rumsfeld's moderate Republican reputation during his White House years, but he is entrenched in Wyoming now as a clear-cut Mountain conservative.

Committees

Select Committee to Investigate Soviet Arms Transactions with Iran (Ranking)

Interior and Insular Affairs (5th of 14 Republicans)
National Parks and Public Lands; Water and Power Resources.

Select Intelligence (2nd of 8 Republicans)
Program and Budget Authorization (Ranking)

Elections

1986 General			
Dick Cheney (R)	111,007	(89%)	
Rick Gamore (D)	48,780	(31%)	
1986 Primary			
Dick Cheney (R)	75,229	(87%)	
Bob Morris (R)	11,708	(13%)	
1984 General			
Dick Cheney (R)	138,234	(74%)	
Hugh B. McFadden Jr. (D)	45,857	(24%)	
Previous Winning Percentages:	1982 (71%)	1980 (69%)	
1978 (59%)			

District Vote For President

1984			
D	53,370 (28%)	D	49,427 (28%)
R	133,241 (71%)	R	110,700 (63%)
		I	12,072 (7%)
1978			
		D	62,239 (40%)
		R	92,717 (59%)

Campaign Finance

	Receipts	Receipts from PACs	Expenditures
1986			
Cheney (R)	\$248,552	\$169,522 (68%)	\$161,591

1984	\$211,215	\$118,218 (56%)	\$223,815
Cheney (R)	\$10,729	\$6,100 (57%)	\$7,549
McFadden (D)			

Voting Studies

Year	Presidential Support		Party Unity		Conservative Coalition	
	S	O	S	O	S	O
1986	81	11	81	9	92	8
1985	96	11	90	3	95	2
1984	72	11	78	4	81	2
1983	87	6	82	5	89	6
1982	87	10	83	7	93	3
1981	83	14	83	13	84	11

S = Support O = Opposition

Key Votes

Produce MX missiles (1985)	Y
Cut federal subsidy for water projects (1985)	M
Weaken gun control laws (1986)	Y
Cut back public housing construction (1986)	Y
Aid Nicaraguan contras (1986)	M
Impose textile import limits over Reagan veto (1986)	N
Block chemical weapons production (1986)	N
Impose South African sanctions over Reagan veto (1986)	M

Interest Group Ratings

Year	ADA	ACU	AF-CIO	CCUE
1986	0	100	7	100
1985	0	100	0	95
1984	5	90	10	80
1983	5	91	0	95
1982	5	91	0	80
1981	5	87	7	100

to get as much of that as he could into legislation that could pass the Senate. Simpson immigration bills passed the Senate in three successive Congresses and, almost miraculously, a bill passed the House and cleared the conference committee in the last moments of the 99th Congress in October 1986. It contains employer sanctions on those who hire illegal immigrants; it provides amnesty for immigrants who arrived here illegally up through the early 1980s; it provides for beefed up border patrolling and has provisions to prevent discrimination against those who may lawfully be employed. The first statistics suggest that illegal border crossings are way down in 1987. But this is not just a measure to keep people out. It is also a measure to see that they get lawfully in, so they can become legitimate contributing members of American society. The quotas allowed in are actually rather high, not all that much lower than the wildly varying and always unreliable estimates of recent immigration. The point is that we ought to regularize immigration and make legitimate those who come here, and not allow the creation of a two-tiered America, one affluent, English-speaking, and legitimate, the other poor, often incompetent in English, and without legitimate status.

That is not the only touchy area Simpson has handled. He chaired the Subcommittee on Nuclear Regulation, a sensitive assignment; Simpson is a cautious but convinced advocate of nuclear power. He was chairman as well of the full Veterans' Affairs Committee, and there was a voice of caution against what he considers jumping to conclusions on issues like Agent Orange; he had to balance the emotional appeal of the case some veterans were making with the fact that no careful scientific study has shown any significant injury yet to have been caused by exposure to the chemical. Simpson has also taken up acid rain legislation, which if enacted would lead many more utilities to burn more low-sulfur Wyoming coal.

His approach on these, and on most issues, is that of an old-fashioned Republican conservative, skeptical of the ability of government to achieve a solution, cautious about spending public money, respectful of local authorities. But he seems decidedly out of sympathy with much of the cultural conservatism of the New Right. In 1982 he leveled a famous outburst at Jesse Helms, who was busy delaying the Senate and contriving roll calls that would embarrass colleagues in the direct mailings his Congressional Club would send out; their differences are rooted in temperament, and in the role they seek to play. Helms is instinctively a complainer, a lamentor that the world is going to the devil; Simpson is a doer, a man who has a definite role to play in this world and tries to get things done. Helms sees himself as part of a hopelessly beleaguered minority; Simpson, in Washington and in Wyoming, considers himself part of a secure majority and also part of the natural aristocracy that Thomas Jefferson saw would develop if meritocratic principles were given a decent chance.

Simpson is, in fact, a member of one of Wyoming's leading political families. His grandfather, a gritty 19th century oldtimer, was one of the state's most influential Democrats. His father, Milward Simpson, served as Republican governor and Senator; always a conservative, he lost one governor's race in Al Simpson's view because of his opposition to capital punishment. The son jumped from the state House of Representatives to the U.S. Senate in 1978 with wonderfully little competition when Senator Clifford Hansen retired. Simpson was reelected with 78% of the vote in 1984, running far well ahead of President Reagan in this Reagan Republican state. In 1987, the home folks loved Simpson's "stick it in your gazoo" remark to the White House press corps.

Congressman-at-large. Wyoming's one and only congressman is Richard Cheney, who brings to the office an unusual credential and may carry out of it another: he was White House chief of staff under President Ford and he has as good a chance as any Republican of being Speaker of the House some day. In other words, he is used to and attracted to wielding power. Yet at the moment he operates as one of the leaders of the embattled Republican minority in the House.

Of course the White House that Donald Rumsfeld brought Cheney into in 1974, when Cheney was in his early 30s, was beleaguered, too; and the President ended up doing much better than anybody expected come election time. But Ford lost, though narrowly, and Cheney in the ordinary course of things could have been expected to live a comfortable life in

Washington, earning a good living as a lobbyist. Instead he went home to Wyoming and ran for the House of Representatives in 1978. His race was not easy: he had a serious Republican opponent and suffered a mild heart attack during the campaign. Nevertheless he won convincingly. WYOMING 1315

It looked as if Cheney were moving from a position near the center of power to one very far out on the periphery, as a junior member of the minority party in a House which in general seemed rather disorganized. But it has worked out somewhat differently. In 1981 and for much of 1982, the Republican leadership in effect controlled the House with a solid working majority. Cheney, elected after one term as chairman of the House Republican Policy Committee, was the fourth-ranking member of that leadership. Despite his background in the Ford White House, Cheney was a solid supporter of the Reagan economic program. He believed—which experience in the White House fortified—that government had gotten too large, and was growing larger absent strong countervailing forces; he shared also the President's feeling that American defenses were too weak and the nation's resolve too dubious.

In the second Reagan term, Cheney continued to win support both from traditional Republicans and from the younger aggressive conservatives. He was one of the Republicans who insisted in 1985 and 1986 on not accepting half-a-loaf Democratic compromises on aid to the Nicaraguan contras; he championed the risky course of insisting on an up-or-down vote, which the Republicans initially lost but finally won in 1986, though the victory was jeopardized after the election by the Iran-contra scandal. On tax reform as well he was one of the Republicans who delighted in nearly derailing Dan Rostenkowski's bill in December 1985, both because it cut the tax breaks for business that traditional Republicans have always backed and because it didn't cut personal tax cut rates enough to suit some younger conservatives. On that move as well Cheney was ultimately unsuccessful; the White House twisted arms, and the bill got through. But the Republicans showed they had to be courted, which probably meant that they got more of what they wanted in the final measure. On both issues Cheney showed the aggressiveness that is a hallmark of his leadership style. He is also an authentic scholar; he has finished all the requirements for a Ph.D. but his thesis, and he and his wife Lynne, who has finished her doctorate and is now head of the National Endowment for the Humanities, are co-authors of *Kings of the Hill*, a shrewd and original study of House speakers. But he is less prone to contemplate than to fight.

Cheney also has a sense of judgment tested under fire. Republican leader Robert Michel had no hesitation making Cheney, who has been on the Intelligence Committee, the party's ranking House member on the committee investigating the Iran-contra scandal, and he has cooperated there with Chairman Lee Hamilton. He has the respect of the national press, which sees most House Republicans as crazies but respects Cheney because of his White House experience and obvious competence. His prospects for advancing in the leadership are excellent. He is a generation younger than Michel; Whip Trent Lott may very well run for John Stennis's seat in the Senate in 1988; Jack Kemp has resigned as Conference Chairman because he is running for President. So Cheney has a good chance to become Republican Leader, and the Republicans, if they are treated better in redistricting and with the eventual attrition of the Democrats' large Watergate class, could conceivably end up with a majority in the House. Cheney could be the first Republican speaker since Joseph Martin lost the office in the election of 1954, when Cheney was 13 years old.

Reelected by very large margins, Cheney serves on the Interior Committee and its Water and Power Resources Subcommittee. He tends to Wyoming problems—Indian water claims on the Big Horn River, a wilderness area in the state, grazing fees on federal lands, and a state-federal tax dispute over mineral royalties. Washington observers presume that he must be hungering to run for the Senate, but why should he? Already a very important member of the House, he is clearly a major national politician. Anyway, there aren't likely to be openings in Wyoming Senate seats any time soon.

Governor. Wyoming is one of those Rocky Mountain states which votes Republican for

246

325

A/10

246

325

8/10

1316

WYOMING

President and elects nothing, it seems, but Democratic governors. Ed Herschler, a Democrat first elected after the Republicans had a divisive primary in 1974, was an opponent of the coal slurry pipeline (Wyoming feared it would pump away too much of its scarce water) and raised the state's severance tax on minerals by 5%. In 1986 he retired, and most observers expected Pete Simpson, the Senator's brother and winner of a divisive Republican primary that featured charges of dynasty, to win. But Pete was less adept on the stump than Al, and Democrat Mike Sullivan won instead. Once in office, Sullivan, who appears able and certainly has a sunny disposition, called for more economic diversification. This will be tough for a state so isolated and cut off from major markets.

Presidential politics. Wyoming is one state where, in the 1970s, deregulation of oil and natural gas was a policy with genuine popular support. People here felt that federal price controls were hobbling their efforts to find new energy sources, just as they complained that federal regulations, backed by environmentalists living in Portland or San Francisco, prevented them from poisoning the coyotes that were clearly killing their sheep. It became then and remains now one of the most Republican states in the nation in presidential elections. Its national convention delegations are small and have not been seriously contested.

The People: Est. Pop. 1986: 507,000; Pop. 1980: 469,557, up 8.0% 1980-86 and 41.3% 1970-80; 0.21% of U.S. total, 51st largest. 20% with 1-3 yrs. col., 17% with 4+ yrs. col.; 7.9% below poverty level. Single ancestry: 13% German, 11% English, 5% Irish, 2% Swedish, 1% Norwegian, French, Scottish, Italian, Dutch, Polish. Households (1980): 73% family, 43% with children, 65% married couples; 30.8% housing units rented; median monthly rent: \$220; median house value: \$60,400. Voting age pop. (1980): 324,004; 4% Spanish origin, 1% American Indian, 1% Black. Registered voters (1986): 235,292; 77,136 D (33%), 135,497 R (57%), 22,659 unaffiliated and minor parties (10%).

1986 Share of Federal Tax Burden: \$1,625,000,000; 0.22% of U.S. total, 50th largest.

1986 Share of Federal Expenditures

	Total	Non-Defense	Defense
Total Expend	\$1,472m (0.20%)	\$1,270m (0.25%)	\$201m (0.10%)
St/Lcl Grants	556m (0.57%)	555m (0.57%)	1m (2.08%)
Salary/Wages	240m (0.22%)	145m (0.28%)	95m (0.17%)
Ind Payments	500m (0.15%)	469m (0.15%)	31m (0.19%)
Procurement	139m (0.08%)	65m (0.17%)	74m (0.05%)
Loan/Insurance	371m (0.26%)	371m (0.26%)	

Political Lineup: Governor, Mike Sullivan (D); Secy. of State, Kathy Karpan (D); Treasurer, Stan Smith (R); Auditor, Jack Sidi (R). State Senate, 30 (19 R and 11 D), State House of Representatives, 64 (44 R and 20 D). Senators, Malcolm Wallop (R) and Alan K. Simpson (R). Representatives, 1 R at large.

1984 Presidential Vote

Reagan (R)	133,241 (71%)
Mondale (D)	53,370 (28%)

1980 Presidential Vote

Reagan (R)	110,700 (63%)
Carter (D)	49,427 (28%)
Anderson (I)	12,072 (7%)

END

דתיקות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	ק: 9
סוג:	טופס כרוך	כתוב: 10
תאריך וזמן חבור:		אל:
כס' פברק:		57
חפציה:		כאח:
246 325		

Cheney a Consummate Insider

By Tom Kenworthy
Washington Post Staff Writer

In nominating Rep. Dick Cheney (R-Wyo.) to be defense secretary, President Bush has selected a transplanted westerner who has become a consummate Washington insider, a man with the experience and conservative credentials to match those of defeated nominee John G. Tower but none of Tower's life style problems or poor relations with Congress.

At the relatively young age of 48, Cheney has broad experience in both the executive branch and Congress and the respect of the frequently warring wings of his own Republican Party and of Democratic lawmakers with whom he usually disagrees.

A Wyoming native who often wears cowboy boots with conservatively cut suits, Cheney came to Washington as a scholar and stayed to become an adroit administrator and politician. An intellectual who would have his PhD were it not for an unfinished dissertation, Cheney combines the toughness of a street politician with the thoughtfulness and patience of an academic.

Once in government, Cheney rose quickly in the executive branch during the 1970s and then even more rapidly in the ranks of House Republicans in the 1980s. Bright, direct and unflappable, Cheney has thrived as an honest broker between the White House and Congress, within his own par-

ty and between the GOP and the House Democratic leadership, whose members regard him as a tough but fair adversary.

Although he can be a fierce partisan—he has been an outspoken critic of House Speaker Jim Wright (D-Tex.), calling Wright's leadership style "high-handed"—Cheney enjoys good relations with many House Democrats, particularly Majority Leader Thomas S. Foley (D-Wash.) and the Democrats' third-ranking leader, whip Tony Coelho (D-Calif.).

All three Democratic leaders, in fact, hailed the nomination yesterday as a superb appointment. Foley said Cheney would serve the administration "with tremendous distinction and ability." Coelho said that "few people in Washington understand the legislative and executive functions of government as well as Dick Cheney."

Certainly few have served both ends of Pennsylvania Avenue in the way Cheney has since coming to Washington as a congressional fellow in 1968. The following year, he began what would be a long relationship with Donald Rumsfeld, who also was mentioned as a possible replacement for Tower. Cheney served under Rumsfeld at the Office of Economic Opportunity and at the White House during the Nixon administration. He and Rumsfeld also teamed up at the White House during the Ford administration, and Cheney rose to become chief of staff to Ford in 1975.

Cheney is considered tough but fair a

In 1978, Cheney was elected to his first term as his native state's congressman-at-large. After just one term in office, he became part of the GOP leadership team and has steadily risen on the ladder, last year becoming the GOP

שגרירות ישראל / וושינגטון
טופס פרוק

דף: 10
כתובת: 10

תאריך וזמן חשבוש:

אל:

כס' פרוק:

דף:

המספר:

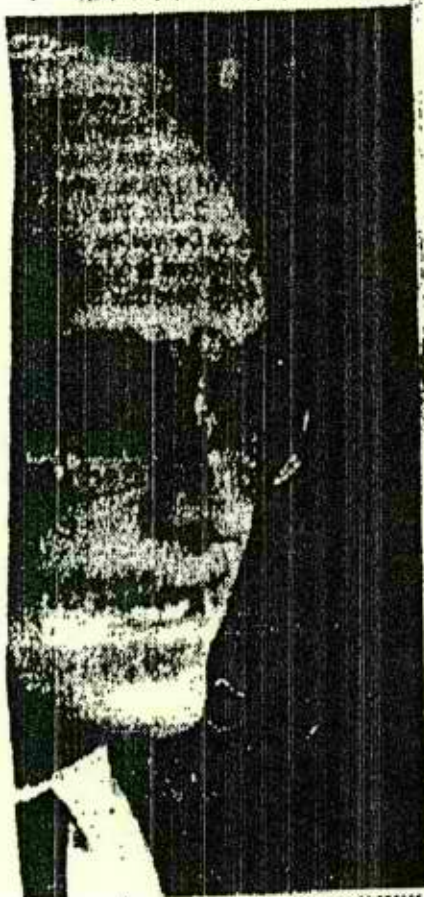
1162
246

385

WASHINGTON POST

SATURDAY, MARCH 11, 1989 AD

With an Independent Streak

nd a "superb legislative craftsman."

bodied by Minority Leader Robert H. Michel (R-Ill.) and younger, more aggressive and more conservative members. His departure, in fact, already shows signs of sparking a keen ideological fight among those who would replace him.

In Congress, Cheney has established a firmly conservative voting record, a product, he says, of his experience in the executive branch, which left him with a healthy skepticism about the role of government. "I don't believe it is to have government programs well-designed to achieve any significant results," he said.

Cheney was a strong supporter of many of the hallmarks of the Reagan presidency, including the buildup of defense budgets in the early years, the supply side economic program and confronting communism abroad, particularly aiding the contra rebels in Nicaragua. However, he opposed Reagan on tax reform, an example of his independent streak.

Although almost always a reliable vote for Reagan, Cheney's real value to the president was in serving the White House staff as a candid appraiser of House politics and as a go-between. "He was very supportive of the president, but when he didn't think something would go down well on the Hill, he'd say so," said Republican strategist Stuart Spencer.

Cheney showed his more combative, partisan side during the battles over contra aid in the House,

where he shared Reagan's antipathy for military assistance to the rebels and for forcing votes on the issue. He served on the intelligence committee and as the ranking House Republican on the congressional committee that investigated the Iran-contra affair.

And last year, Cheney called for an ethics investigation of Wright for what he felt were unauthorized disclosures of classified information on Central Intelligence Agency activities in Nicaragua.

Wright yesterday endorsed the nomination, calling Cheney a "superb legislative craftsman" with the "intelligence knowledge and experience to be an excellent defense secretary."

Although Cheney is regarded as having none of Tower's personal problems—Spencer called him "clean as a hound's tooth"—he has been a popular figure on the speaking circuit, keeping nearly \$108,000 in honoraria over the past five years. Since 1980, he has accepted \$51,250 in speaking fees from an investment firm where he once worked. He recently refused to disclose to The Washington Post his fees so far this year.

Cheney is married to Lynne V. Cheney, chairman of the National Endowment for the Humanities. They have two children.

Staff writers Charles R. Babcock and Lou Cannon and researchers Michelle Hall and Colette T. Rhoney contributed to this report.

whip—the second-ranking party post in the House.

If he is confirmed, as expected, Cheney will leave a void in House Republican ranks, where he served as a bridge between the older, more conciliatory wing em-

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8808

תאריך : 11.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,8808

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 313, תא: 100389, זח: 2100, דח: ר, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/רגיל

אל : מצפא

דע : מקשח משהבט (הועבר בנר 243)

מאת: ק. לקונגרס

פגישת הציר עם סנטור קוקרן

1. ב-8/3 נפגשנו הציר והח'מ' עם סנטור טד קוקרן רפובליקני ממיסיסיפי חבר ועדת המשנה לתקציב הפנטגון שליד ועדת ההקצבות, נכח עוזרו לענייני חו'ב.

2. הסנטור פתח בשיחה על בניית 3 ספינות ה'סער' במספנות אינגלס בפסקגולה - מיסיסיפי. שמח על הפרוייקט עם ישראל, שיבח את איכות ורמת אנשי המספנות והביע תקווה שהנסיגון יוכתר בהצלחה. בהקשר זה פירט הציר פרוייקט המודרניזציה של חיל הים.

3. הציר הסביר כי יש לנו פרוייקטים נוספים לרכישה והסביר הבעיות בפניהם ניצבת ישראל באיזור להם אנו מעוניינים למצוא פתרון פוליטי. בנוסף לבעיית השטחים קיימות גם בעיית הנשק הכימי, טק'ק ומירוץ החימוש הקונבנציונאלי. כן התייחס לביקורי שהח ורהם. (הערה: לא נראה שהסנטור התעניין לגבי הנעשה במזהה והיה עירני יותר לגבי הפרוייקטים המשותפים שהועלו בפניו).

4. (א) הציר סיפר על טיל 'החצ' הנמצא בפיתוח משותף

משרד החוץ-מחלקת הקשר

עם ארהב ויכול לשמש בעתיד תשובה לשילוב הנשק הכימי בטק'ק. בינתיים אנו מתעניינים באפשרות רכישת אלמנטים מתוך מערכת טיל הפטריוט ובמיוחד הרדאר של רת'יון המסוגל לאתר שיגור טילים ממרחק רב.

(ב) הליקופטרים אפצ'י - מאחר ואנו עסוקים במימון שני פרויקטים עיקריים - מודרניזציית חה'י ורכישת 60 מטוסי F-16 אנו מחפשים עתה דרך למימון ההליקופטרים עי DEFERRED PAYMENT עוד לא ברור אם הנושא יגיע לוועדה לצורך חקיקה, אולם אנו מעוניינים להתריע כבר בשלב זה.

הציר סיכם ואמר כי אנו מקווים להמשיך להנות מתמיכתם.

5. קוקרן השיב כי הידידות לישראל חשובה וימשיך לתמוך כפי יכולתו. ביקש לקבל רשימת בקשותינו וצרכינו וכן הערותינו לפרויקטים השונים. שאל בהקשר זה מה עמדת הממשל ומייד התייחס לחלק הישראלי במצע המפלגה הרפובליקנית שחברה בניואורלינס (הוא היה חבר בוועדת המצע). הוסיף שלהערכתו ממשל בוש באמת מתכוון לתוכן המצע שלו.

6. קוקרן שאל על מלחמת עיראק-איראן. דגלול ארהב במפרץ ותפקיד בריהם באיזור. הציר סקר הנושאים ובקשר לבריהם הבהיר החשיבות שאנו מייחסים לתפקיד ארהב בתהליך עמדה שהועברה גם לשברנדזה בשיחתו עם שהח ארנס.

יהודית ורנאי דרנגר

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, בנצור, מצפא, פרנ

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

THE FOLLOWING INFORMATION WAS OBTAINED FROM THE
RECORDS OF THE BUREAU OF THE ARMY
AND NAVY DEPARTMENT, WASHINGTON, D. C.
ON JANUARY 1, 1918.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8776

תאריך: 11.03.8

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,8776

אל: המשרד

מ-: נ', נר: 330, תא: 100389, זח: 1530, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: מצרים

נד: @

סודי/מיידי.

אל מצרים.

דע: ארבל 2, ממ'ד.

מאת נאומ'-יששכרוף.

שיחה עם אבול גהייט-ס/ראש המשלחת המצרית.

1. אבול גהייט הזמין לישיבה ב-DELEGATES LONGE באומ' ב-10/3, דבר כשלעצמו חריג הואיל ובדרך כלל אנו נפגשים במקומות פחות בולטים באומ'.

2. במהלך השיחה הצטרף יועץ המז'ת הרפג'י שטיינר לשיחה שנסובה לתהליך השלום. אבול גהייט ביקש לתאר בפנינו תוכנית מדינית אפשרית לפתרון הבעיה הפלסטינאית כלהלן:

א. אשפ' יפעל באמצעות האמריקנים להשיג הפסקת אש בלבנון בין הפלסטינאים לבין ישראל לתקופה של שנתיים, כאשר המשך תקופה זו, יתחייבו הפלסטינאים לא לבצע חדירות כלשהן או כל פעולה צבאית אחרת.

ב. לאחר השגת הפסקת האש, יתחיל דו שיח בין ישראל לבין פלסטינאים כגון פייסל אל חוסייני וסרי נוסייבה, כדי שהצדדים יוכלו להבהיר אחד לשני עמדותיהם ודאגותיהם.

ג. יערכו בחירות בשטחים תחת פיקוח בינ'ל ובחסות חמשת חברי מועבי'ט הקבועים, ולישראל או למעשה לאף צד, לא תהיה זכות ווטו לגבי המועמדים או עמדותיהם.

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

1.3.77

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. לאחר הבחירות תחל תקופת ביניים של שלוש שנים ובמשך תקופה זו האימון ההדדי והדו-קיום יוכלו להתפתח.

ה. בשלב לאחר מכן יתנהל דיון במועבי'ט על מנת לקבוע היסודות להסדר הקבע וכן מועדים לביצוע אותו הסדר כאשר הדיון יתנהל על רקע תקופת הביניים והאימון בפועל שיווצר, וביטול האמנה הפלס'.

ו. בשיחות על הסדר הקבע עצמו, יורחב מעגל המשתתפים הפלסטינאים, לפלסטינאים הנמצאים בגולה (כדברי המצרי) כאשר הסדר הקבע יכלול גם הסדרים כלכליים שיאפשרו שפ' ומסחר בין ישראל לבין הפלסטינאים. כן תיפתח אפשרות של שיתופה הכלכלי של ישראל עם מדינות כגון מצרים וירדן.

3. שאלתי את אבול גהייט מי מקור המחשבות הללו, והשיב שהם 'רעיונות של פלסטינאים'. הערתי בצורה פרובוקטיבית שזה נשמע מתוחכם מדי לעומת 'ההצעות המדיניות' היוצאות מאשפ'. המצרי השיב לכך, שאסור להמעיט בערכם של פרופסורים פלסטינאים בקולומביה. (אני מניח שהכוונה היא לאדוארד סעיד).

4. בשלב זה, עזב היועץ הרפג'י, ואבול גהייט ביקש לציין שישראל צריכה להבין שהמנהיגות הפלסטינאית הנוכחית נמצאת בדרכה החוצה, וכי בתקופה של שנתיים שלוש, מנהיגות זו תשתנה. לצורך העניין ביקש שנשווה בין טרזי (נציג אשפ' באומ') לבין סגנו נאסר אל קידווה שהוא צעיר ומתון, כדבריו.

נאומ'.

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמנ, מצרים, ארבל 2

THESE ARE THE ONLY TWO COPIES OF THE ORIGINAL DOCUMENTS
REMAINED AFTER THE DESTRUCTION OF THE ORIGINALS.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

THESE TWO COPIES WERE MADE BY THE SECRETARY OF THE
TREASURY, WHO WAS AT THE TIME IN CHARGE OF THE
RECORDS OF THE DEPARTMENT OF THE TREASURY.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

8763

תאריך : 11.03.89

נכנס

בלמס

חוזם: 3,8763

אל: המשרד

מ-: שיקגו, נר: 27, תא: 100389, זח: 1330, דח: מ, סג: בל

תח: @ גס: צפא

נד: @

אל מנהל מצפא

דע לשכת השר

ס/מנכל צפא

השגריר, ציר הסברה, וושינגטון.

ביקור סגן רוהם דוד לוי בשיקאגו.

סגן רוהם הגיע לשיקאגו ב-8 במרץ בלילה ועוזב ב-10

במרץ בבוקר.

נפגש עם מנהיגי ופעילי הפדרציה היהודית בנושא שיקום השכונות, והגיע איתם להבנה לפיה הפדרציה התחייבה להמשיך

במחויבותה לפרויקט שיקום השכונות בשכונת רמת-אשכול שבלוד, כולל התכניות והפעילויות החברתיות לאחר שתושלם

הקמת המתנס. סגן רוהם התחייב מצידו לסייע בהשלמת

בניית המתנס.

הפגישה נערכה באוירה חמה וידידותית תוך החלטה נחושה

להמשיך בפרויקט.

1. בתחילת הפגישה סקר סגן רוהם את המצב המדיני ואת

נושא יהודי בריהם.

2. בהמשך נפגש סגן רוהם עם סנטורים ומחוקקים ממדינת

אילינוי, חברי מועצת עיריית שיקאגו ומנהיגים יהודים.

נדון בהרחבה נושא תהליך השלום. סגן רוהם הדגיש שישראל

דוגלת בשינוי הסטטוס קוו וחתירה לשלום בר קיימא תוך

קיום יכולת הרתעה מתמדת. ישראל מתנגדת לכפות על התושבים

THESE ARE THE RESULTS OF THE RECENT SURVEY OF THE
WATER RESOURCES OF THE STATE OF TEXAS. THE SURVEY
WAS MADE BY THE TEXAS DEPARTMENT OF AGRICULTURE
AND MECHANICAL ARTS, UNDER THE DIRECTION OF
THE COMMISSIONER OF AGRICULTURE, AND THE ASSISTANT
COMMISSIONER OF AGRICULTURE.

THE SURVEY WAS MADE IN THE YEAR 1900, AND
THE RESULTS WERE PUBLISHED IN THE YEAR 1901.

THE SURVEY WAS MADE BY THE TEXAS DEPARTMENT OF
AGRICULTURE AND MECHANICAL ARTS, UNDER THE
DIRECTION OF THE COMMISSIONER OF AGRICULTURE,
AND THE ASSISTANT COMMISSIONER OF AGRICULTURE.

THE SURVEY WAS MADE IN THE YEAR 1900, AND
THE RESULTS WERE PUBLISHED IN THE YEAR 1901.
THE SURVEY WAS MADE BY THE TEXAS DEPARTMENT OF
AGRICULTURE AND MECHANICAL ARTS, UNDER THE
DIRECTION OF THE COMMISSIONER OF AGRICULTURE,
AND THE ASSISTANT COMMISSIONER OF AGRICULTURE.

THE SURVEY WAS MADE IN THE YEAR 1900, AND
THE RESULTS WERE PUBLISHED IN THE YEAR 1901.

THE SURVEY WAS MADE BY THE TEXAS DEPARTMENT OF
AGRICULTURE AND MECHANICAL ARTS, UNDER THE
DIRECTION OF THE COMMISSIONER OF AGRICULTURE,
AND THE ASSISTANT COMMISSIONER OF AGRICULTURE.

THE SURVEY WAS MADE IN THE YEAR 1900, AND
THE RESULTS WERE PUBLISHED IN THE YEAR 1901.

THE

THE SURVEY WAS MADE BY THE TEXAS DEPARTMENT OF
AGRICULTURE AND MECHANICAL ARTS, UNDER THE
DIRECTION OF THE COMMISSIONER OF AGRICULTURE,
AND THE ASSISTANT COMMISSIONER OF AGRICULTURE.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8762

תאריך : 11.03.89

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 3,8762

אל: המשרד

מ-שיקגו, נר: 28, תא: 100389, זח: 1200, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: צפא

נד: @

שמו/מיידי

בהמשך לשלנו נר 27

אל מנהל מצפא

דע: לשכת השר

ס/מנכל צפא

השגריר, ציר הסברה, וושינגטון

ס/רוה'מ נפגש בנפרד עם בוב אשר ודן עימו במצבנו
הנוכחי בקונגרס.

קונכל

רש

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

8775

שמואל ר

美 美 0131

美 美

✻ ✻

美 美

3,8775:םזח

אל: המשרד

מ-:נ', נר:329, תא:100389, חז:1530, מד:מ, סג:שמ

ת.ח: פ. ג.ס: משרד'ים

Q: 71

שמור/מיידי.

אל אריה מקל/יועץ מדיני לרהמ'.
מאת ד. מתני', נאום'.

חייטוב.

.331 77

אחרי בירור נוסף מצד גרבולוב, הוא אמר שקיבל היום תשובה מסופיה האומרת שמאחר שההזמנה היא אישית לחייטוב, הוא ישיב אישית ובעצמו לראש העיריה, אם לא עשה כך בינתיים.

גרבלוב גם אמר שהוא מבין מסופיה שזה סוף הקומוניקציה מצדם כאן.

נאמן.

רש

תפ: מקל/ממרהמ

דמיפות: מדידי	שגרירות ישראל/ווישינגטון טופס פרוק	קף: _____
סוג: שמור		כתוב: _____
תאריך וזמן חצור:		אל: ארבייל 2
17:50 10 במרץ 1989		
פס' פרוק:		דע: נאויים
הפסיד:		
4 64	323	פאת: שגי ווישינגטון

יוניפיל

1. בפגישת הציר והחיים עם נד ווקר (לבקשתו) ביקש לברר מה ניתן לעשות כדי לפתור הבעיות שהתעוררו בינינו לבין הכח הנורוגי.

2. הציר עמד בדבריו על חילופי מפקדי יוניפיל והצורך לחדש את ההבנות הלא פורמליות שסוכמו בשעתו עם המפקד הישן של הכח.

3. הציר הדגיש כי איננו מחפשים עמות וכי אנו מקווים שניתן יהיה לחזור למערכת יחסי עבודה תקינים, הזכיר בהקשר זה העובדה שנסיונות החדירה האחרונה² מהאיזור שבשליטת הכח הנורוגי.

4. הציר הביע תקווה שבפגישה הקרובה בין מפקד פיקוד צפון למפקד יוניפיל¹ יהיו ההדורים.

5. ווקר הביע חשש מהתמוטטות מערכת היחסים שהיתה קיימת. הוסיף: "זה לא מענייננו, אך מעוניינים לסייע". הסכים כי פיתוח קשרים אישיים בין המפקד הנכנס למפקד פיקוד צפון חסייע לחדש² היחסים הלא פורמליים.

6. אשר למפקד הגדוד הנורוגי, (שאת התבטאותו הגדיר כמזיזעזע) ווקר העלה האפשרות שיפנו לנורווגים כדי לבדוק מה ניתן לעשות כדי לחרג את הבחור.

7. הציר חזר וציין כי אין לנו עניין להחריף המצב וכי כל כונתנו להשיב את מערכת יחסי העבודה לתקנם.

ש"ה 1/ש"ה 3/רה" 1/מרה" 1/שה" 1/מ"א 1/מ"א 1/מ"א 2/א"ה 2/א"ה
1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה
1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה 1/א"ה

תפוצה: 36

מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: <u>1</u> כתוב: <u>1</u>
סוג: שמור	טופס מברק
תאריך וזמן חשוד: 101600	אל: הסברה, מצפ"א
כס' פברקי 0 0333 78 11	דע: ציר הסברה - וושינגטון, לשכת השר - כאן
	כאת: קונסול הסברה - ניו-יורק

הנדון : תמיכת יהדות אמריקה בישראל - סקר חדש

American Jewish Committee

ביום שלישי הקרוב יפרסם ה-

סקר חדש, בנושא תמיכת יהדות אמריקה בישראל, של פרופ' סטיבן כהן (מ- cumy) המוכר ממחקריו בנושא בעבר.

המימצא המעניין ביותר כי עתה, למרות האינתיפאדה וכל הכרוך בה ולאחר משבר "מיתו יתודי", נשארה תמיכת יהדות אמריקה בדיוק באותה רמה כפי שהיתה בעבר לפני האינתיפאדה.

נעקוב ונדווח

שבת שלום

אורי פלטי

2. שהח 1. שהח 3. שהח 1. שהח 1. שהח 2. שהח
הח 1. שהח 1. שהח 1. שהח 1. שהח 2. שהח
הח 1. שהח 1. שהח 1. שהח 1. שהח 2. שהח

[Handwritten signature]

א. פלטי

10.3.89

תפוצה:

אישור:

שם השולח:

תאריך:

28 20

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד:
סוג: שמור		כתוב:
תאריך וזמן תעבור:		אל:
10 במרץ 1989 16:45		מצפייא
כס' פרוק:		דע:
הפסיד:		
314		כאח: ק. לקונגרס

פגישת הציר עם סנטור ארמסטרונג

1. ב-2/3 נפגשנו הציר והחיימ עם סנטור ביל ארמסטרונג (רפובליקני מקולורדו שהודיע על פרישתו מהסנאט) חבר ועדת התקציב,

2. התעניין לגבי תמצב בישראל, הציר פירט הרעיונות הנשקלים עתה בארץ לגבי קידום תהליך השלום. התייחס לביקורי שהיח ורהיימ ומגמתנו להשיג גישה משותפת לנושא, קיימת הבנה באיזור שרק ארה"ב, כגורם חיצוני, יכולה למלא תפקיד מרכזי בתהליך והבהרנו זאת אף לסובייטים.

3. בעתיד הקרוב נעמוד בפני מצב קשה עוד יותר הנובע מהכנסת הנשק הכימי לאיזור והטקייק, זוהי התפתחות חדשה יחסית ומסוכנת והיא בנוסף למירוץ החימוש הקונבנציונאלי במזה"ח. כל מדינות האיזור, לרבות מפיקות הנפט מצויות במצב כלכלי חמור, וזה מגוחך להשקיע סכומי עתק ברכישת נשק, לאור הנייל ישראל תיאלץ ליטול על עצמה סיכונים וחיוני מאוד לשמור על רמת הסיוע הנוכחית.

4. לשאלת הציר כיצד רואה ארמסטרונג המצב ובמיוחד שמירת גובה התקציב של פונקציה 150 השיב ארמסטרונג כי תמצב קשה וחושש שיאלצו לקצץ קודם כל בתקציב ההגנה. לא נראה לו שהממשל והקונגרס יסכימו על התקציב ומכל מקום תהליך יארך מספר חודשים ואולי עד סוף השנה. עמדת דרמן (ראש ה-OMB) כאילו ניתן להגיע במהירות להסכם איננה משקפת בהכרח את עמדת הנשיא. למעשה, התקציב לא עמד עד כה במרכז העניינים הן בגלל פרשת טאור והן בגלל שתקציב בוש היה ערוך טוב מדי, אינו סבור שועדת התקציב תוכל להגיש עד ה-15/4 (כמתחייב עפ"י ג"ר) הצעת החוק הקובעת התקרה לפונקציות השונות. ובשלב זה מתרשם כי הנושא עדיין איננו FRONT BURNER ISSUE

5. בסוף השיחה אמר ארמסטרונג, I'm your ally, strong supporter in the Senate and also after I leave

והוא אכן צינר.

יחידת ורנאי דרנגר.

2

1

3

3

תפוצה: 36

1 1 4 3 1 4 1

ז"ר: 2	שגרירות ישראל/וויסינגטון טופס פרוק	יחידות:
כתוב: 3		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעור:
דע:		כס' פרוק:
		הפסד:
כאח:		320

- יש צורך בקבוצה רחבה יותר שזכאית לדבר בעד כל האיזור - ואז, הנסיף גלן, נראה לי שירדן, חייבת להיות מעובבת אף היא (ראו-גא להלן).
- (3) השגריר טען שכל ראשי העיר ביחד מתונים קבוצה רפרסנטטית. גלן שאל באם נראה בהם "גוף מייצג" (REPRESENTATIVE BODY), ולזאת השיב השגריר בשלילה, אך נראה בהם, כקבוצה, שותף למג"מ (NEGOTIATING PARTNER). עוד אמר השגריר שרעיון זה, כמו רעיונות אחרים, טרם בשל והממשל מעדיף שלא בבוא עם הצעות מושלמות, כי רצונו לתרום גם ה- INPUT שלו.
- (4) לאחר שהשגריר אישיו את הדבר החדש של המנהיגים בשטחים שצמח בשנים האחרונות, בייחוד תחת שלטון ישראל, חזר גלן לשאלת הבחירות ושאל כיצד נתייחס לנבחרים שהם חברי אש"ם. כמובן מאליו, ארד שלל מגע נהידברות עם חברי אש"ם ופעילים בטרור, אך הוסיף שמצד שני לא נבדוק מחשבות של כל פלסטינאי שיהיה.
- (5) בהמשך השיחה הצטרפה העוזרת לענייני חוץ בשאלה אם ישראל תהיה מוכנה לתת התחייבות בדבר צמצום הנוכחות הצבאית במרכזים מאוכלסים - וזאת במגמה לעודד ההשתתפות בבחירות. השגריר ביקש לדעת אם חכוננה למתן התחייבות כאלה לפני או אחרי קיום הבחירות. כאשר העוזרת השיבה שהחכוננה לכל אחת מהאפשרויות האלה, ענה ארד שאנו בוודאי ניתן התחייבות כזו לאחר הבחירות.

ג) ירדן ותהליך השלום

- (1) בשלב מסוים בשיחה ציין השגריר שאנו תקונה שירדן תקח חלק בהשגת הפתרון לענוח תארוך, וגלן ביקש לדעת מדוע חוסיין יהיה מוכן להשתתף² כמו"מ על ההסדר הכללי. ארד הסביר שבשלב זה אין ירדן מוכנה לקרוא תגר לאש"ם, המתיימר להיות הנציג הבלעדי של הפלסטינאים, ואז בתשובה לשאלה נוספת של גלן אמר ארד שכמובן תיינו מעדיפים שירדן תשתתף גם בשיחות להסדר הביניים.
- (2) גלן המשיך להתעניין בירדן ושאל בין היתר להערכתנו לגבי הגובות מצרים ושאר מדינות ערב להצטרפות ירדן מחדש לתהליך השלום. השגריר השיב לגבי כל מדינה ומדינה, וסיכם 3/.

תפוצה:

דף: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	זיהוי: מיידי
כתובת: 3		סוג: שמור
אל: מצפ"א	תאריך וזמן חבור:	10 במרץ 1989 11:30
דצ:	כס' פבוק:	הפסרד:
כא: ע. לקונגרס	320	

שיחת השגריר - הסנטור גלן

השגריר נפגש ביום די (ה-3,8) עם הסנטור ג'ון גלן (דמוקרט מאוהיו; ידידותי בדיכ). נכחו עוזרתו לענייני חוץ וח"מ.

לאחר שהשגריר סקר קצרות את המצב באיזור, פתח גלן בסידרה ארוכה של שאלות ענייניות (ולפעמים חריפות) כך שהשיחה לבשה צורת של שימועים, כאילו השגריר בעיד בפני הסנטור באחת מוועדותיו (כיום הוא יו"ר חוועדה לעניינים ממשלתיים וחבר בוועדה לשירותים המזויינים; בזמנו היה חבר בוועדת החוץ). מכיוון השאלות עלה בבירור שהסנטור רואה תועלת בקיום בחירות בשטחים ובחזרת חוסיין לתהליך השלום. להלן משאלותיו והערותיו:

א-הצעות חדשות ליוזמה ישראלית

בתשובה לשאלת גלן, תאר השגריר את הרעיונות הנשקלים בארץ כיום, בתגובה העיר גלן שככל הנראה רעיונות אלה קרובים מאוד לחסכמי קייד (הערה: ובכך נתן להבין שלא מצא בהם חדש או די להפית חיים לתהליך השלום).

ב-בחירות בשטחים

1) השגריר השיב שבכל זאת מובן שנחשב בהתפתחויות של השנים האחרונות והזכיר בין היתר הצעת שחייט לערוך בחירות בשטחים, גלן שאל באם מדובר בבחירות של אישים (INDIVIDUALS) או בקיום משאל עם לגבי משאלותיהם של תושבי השטחים בקשר לפתרון האפשרי שהם רוצים בו - כגון מדינה פלסטינית עצמאית, מדינה קונפדרלית עם ירדן וכו'.
2) כאשר השגריר הסביר שכעת חותרים לפתרון ביניים ולכן מדובר בבחירות אישים, שאל גלן מה רע בקיום בחירות שתאפשרנה קביעת העדיפויות של תושבי השטחים. לדבריו גישה זו תתן למועמדים לייצג עמדה (PLATFORM). אחרת, מדובר בבחירות למועצת עיר או כפר, ולדעתו מתבקש דבר משמעותי יותר. מרי בחירתם של חברי מועצה מקומיים איננה "צעד גדול קדימה". בעבר, נבחרו בעלי תפקידים כאלה, נציגים מקומיים אינם מסמכים לנהל מו"מ על עתיד כל חטריטוריה.

תפוצה: שם קטן שם חתום שם חתום שם חתום שם חתום שם חתום
האחראי על הפצת המידע
1 1 1 1 1 1

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דתיקות:
כתוב: 3		סוג:
אל:		תאריך וזמן תעבור:
דע:		כס' פבוק:
כאח:		הפסד:
		320

- יש צורך בקבוצה רחבה יותר שזכאית לדבר בעד כל האיזור - ואז, הנסיף גלן, בראה לי שירדן חייבת להיות מעובבת אף היא (ראו-גא להלן).
- (3) השגריר טען שכל ראשי העיר ביחד מהנונים קבוצה רפרזנטטיבית. גלן שאל באם נראה בהם "גוף מייצג" (REPRESENTATIVE BODY), ולזאת השיב השגריר בשלילה, אך גראה בהם, כקבוצה, שותף למי"מ (NEGOTIATING PARTNER). עוד אמר השגריר שרעיון זה, כמו רעיונות אחרים, טרם בשל והממשל מעדיף שלא בבוא עם הצעות מושלמות, כי רצונו לתרום גם ה- INPUT שלו.
- (4) לאחר שהשגריר איפיון את הדגם החדש של המנהיגים בשטחים עצמם בשנים האחרונות, בייחוד תחת שלטון ישראל, חזר גלן לשאלה הבחירות ושאל כיצד נתייחס לנבחרים שהם חברי אש"פ. כמובן מאליו, ארד שלל מגע בהידברות עם חברי אש"פ ופעילים בטרור, אך הוסיף שמצד שני לא נבדוק מחשבות של כל מלפטינאי שיימחר.
- (5) בהמשך תשיחת הצטרפה העוזרת לענייני חוץ בשאלה אם ישראל תהיה מוכנה לתת התחייבות בדבר צמצום הנוכחות הצבאית במרכזים מאוכלסים - וזאת במגמה לעודד ההשתתפות בבחירות. השגריר ביקש לדעת אם הכוונה למתן התחייבות כאלה לפני או אחרי קיום הבחירות. כאשר העוזרת השיבה שהכוונה לכל אחת מהאפשרויות האלה, ענה ארד שאנו בוודאי ניתן התחייבות כזו לאחר הבחירות.

ג) ירדן ותהליך השלום

- (1) בשלב מסויים בשיחת ציין השגריר שאנו תקווה שירדן תקח חלק בהשגת הפתרון לטנוח הארוך, וגלן ביקש לדעת מדוע חוסיון יהיה מוכן להשתתף כמו"מ על ההסדר הכללי. ארד הסביר שבשלב זה אין ירדן מוכנה לקרוא תגר לאש"פ, המתיימר להיות הנציג הבלעדי של הפלסטינאים, ואז בתשובה לשאלה נוספת של גלן אמר ארד שכמובן תיינו מעדיפים שירדן תשתתף גם בשיחות להסדר הביניים.
- (2) גלן המשיך להתעייץ בירדן ושאל בין היתר להערכתו לגבי הגיבנות מצרים ושאר מדינות ערב להצטרפות ירדן מחדש לתהליך השלום. השגריר השיב לגבי כל מדינה ומדינה, וסיכם 3/.

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 3
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 3
תאריך ושם העור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
320		
<p>שירדן חיתה רוצה לזכות בגבני של כל מדינות ערב, אך הדבר אינו מובטח.</p> <p>(3) מכאן עבר השיחה ליחסי ירדן-אש"פ וכן למניעים שהביאו את חוסייין בקיץ שעבר להבחין מהגדה. גלן התעניין באפשרות של מכירות נשק אמריקאי לירדן, ושאל "מה צריכים לתת" בכדי לתחזיר את חוסייין לתהליך השלום. השגריר הסביר מדוע במוקדם או במאוחר לא תהיה לירדן ברירה אלא להצטרף לתהליך.</p> <p>(ד) שונות</p> <p>במהלך השיחה התעניין גלן ביחסי סוריה/ירדן/ברח"מ; קסיור שוורנדה במזה"ת; בועידה הבינלאומית לשיטתם של הסובייטים, קיחסי ישראל/ברח"מ נעוד.</p> <p>כ"כ בסוף השיחה חתייחסנו מכלול האינטרסים שלנו בחוק כספי הפנטגון וגלן נענה לבקשת השגריר שלקראת ה <i>MARWA</i> נקיים שיחה נוספת עמו בנושא זה.</p> <p>90/1 אגב למדן</p>		
תפוצה:		

END

מדידת:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סוג:	טופס פרוק	מתוך: 3
תאריך וזמן חבירה:	טמ"ד בינלאומית 1, איסוף, טמ"א	אל:
10.3.89 16:00		
כס' פרוק:	כר-יורה 4 אנא העבורק לידיעת השגריר ארד	דע:
הפסד:		
4		
63	כאת: אלי אבידן, וושינגטון	
311		

שיחות רינה

הוזמנו לקבלת תפוצה מהאגף הסוב' במחמ"ד (סנדי ורשבאו) במקביל לתדרור שהועבר לשגרירותם בת"א. למען חסדר הטוב לחלו עקרי הדברים בהמשך לדוחי הציר.

כללי

- א. סקירת סדה"י
ב. נוהלי עבודה - פגישות מיניסטריאליות קב' עבודה (מומחים)
ד. שיחה פרטית, דיון בפורום מלא

השיחה הפרטית

1. המזכיר הדגיש חשיבות הפגישות בדג המיניסטריאלי ע"ש "TO KEEP THE BALL ROLLING". ביקש לשלב בדיונים העתידיים "קב' עבודה חמישית" דיון בנושאים גלובליים-טרור, סמים, נושאים סביבתיים וכיו"ב. שברדנדזה עמד על משמעות הפירוטרוואיקה וחשיבות הצלחתה. המזכיר הדגיש שארה"ב תומכת בתהליך מכיוון ש"זה טוב לברה"מ ולעולם" אך בסופו של דבר הדבר תלוי בה בלבד. (אע"פ שהמזכיר אימץ את החמלצה בכיור העבודה והיא שארה"ב. תשאיר פתוחה את השאלה האם זה טוב למערב (ולארה"ב) או לא). הוסכם לאמץ מחדש את שיטת המפגשים המיניסטריאליים וקב' המומחים. ביוקר התבטא שהוא בנטיה לעבוד בקבוצות יותר קטנות מאשר עד כה (העירו שהדבר יגרום למתח בין הסוכנויות השונות הנוטלות חלק במפגשים באשר את מי להוריד מהרשימה למוסקבה) המזכיר העלה את הנושא האיראני. חבוע דאגה על רקע מה שהתלווה לביקור שברדנדזה בטחרן, מכך שהסוב' מנסים להשגג "יתרון יוניטלרלי" בתוצאה מפרשת רושני. הסוב' ענה שהעלאת הנושא בטחרן היתה למורת רוחו, אך הוא נאלץ להקשיב בסבלנות לדבריו של "האיראני חזקן" ולא רצה להפריעו. (אגב שברדנדזה תאר אותו "כנשמה לוחטת בתור מסגרת (גוף) מתפוררת". ניתן להבחין על נקלה כחוליו). הוסכם שהשיחות במוסקבה במחילת מאי יערכו יומיים אך לא נקבע מועד. באשר לפסגה ביוקר התבטא שמוקדם לקבוע תאריך ויש להשאיר זאת למפגש הבא. ורשבאו העיר שהמזכיר לא רוצה להעלות

תפוצה: 36

מס' סג' 1031
מס' סג' 36
מס' סג' 4
מס' סג' 1
מס' סג' 2

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		מתוך: 3
תאריך וזמן חצור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		פאת:
42 63	311	

ציפיות וספק אם גם בטוסקבה יסוכם על תאריך.

2. ביוקר פתח את הפורום המלא בהעלאת נושא זכויות האדם. העיר שחלה נסיגה בנושא הרפיוזניקים והדגים זאת במספר שטות כגון אוזבנסקי, שייבה ועוד. ארה"ב רוצה שטוסקבה תאמץ תחיקה נוספת בנושא זכויות האדם. הסוב' השיב שידונו בכובד ראש אך הכל תלוי בהתקדמות הפירסטרואיקה. הוא משוכנע שתהליך התחיקה ימשך אך לשם כך דרוש זמן. חס יבחנו את המקרים האינדבידואלים לא רק מכיוון שהאמריקאים העלו זאת, אלא שזה גם רעונת של ברה"מ.

3. נושאים אזוריים. הועלו נושאי אפגניסטן, אמרכ"ז וחמז"ת. לגבי היתר הוסכם להשאירם למפגשים בעתיד. אפגניסטן. המזכיר שיבח את עמיתו על שברה"מ עמדה בלו"ז לפינוי כוחותיה. ארה"ב תומכת בהגדרה עצמית לעם האפגני. שברדנדזה הגדיר את המעב כ"א- סימטריה שלילית" וחזכיר משלוחי הנשק ל"גרילח", עמדת פקיסטן וכיו"ב. ביוקר השיב שאין לדבר על מעב א-סימטרי, תוך שהביא כדוגמה את מרביצי הנשק שברה"מ הותירה מאחריה. אמרכ"ז. המזכיר הביע דאגה ממשלוח אמל"ח לניקרגואה, ביחוד לאחר שנפסק הסיוע האמריקאי לקונטרס. שברדנדזה אכזב בתשובתו. התבטא שמוכנים לדון בקיצוץ משלוחי נשק, אך קודם כל על ארה"ב לעצמם הסיוע הצבאי לכל המדינות באזור. המזכיר החזיר שלא קיימת כל זיקה בין השניים וארה"ב תמשיך לעקוב ולבדוק את ההתנהגות הסוב' שם.

4. מז"ת. שברדנדזה פתח בכך שברה"מ מעוניינת בחסגת הסדר ולשם כך הפעל בשני מישורים:
א. חמועצות בין חמשת חברות מועבי"ט, כינוס ועידה מטעם האו"ם.
ב. המשך המגעים הבילטרליים עם ישראל ואש"פ.
המזכיר השיב שנושא חו"כ"ל הוא טרם זמנו. היא אך תגדיל את חילוקי הדעות בין הצדדים, צריך להסכים על סדר קדימויות כגון, יצירת תנאים בשטח להפגשת הצדדים לדיאלוג. ארה"ב היתה רוצה לחונכה בהפעלת השפעה סוב' חיובית על סוריה ואש"פ.

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כא:
42 63	311	

ארה"ב מלידה באינטרסים חשובים ומוכנה לשתף פעולה אך לא באמצעות ועב"ל אלא דרך שיחות ישירות. "יכולנו להבטיחך שארה"ב תהיה פעילה בקידום דיאלוג בין ישראל והפלס"ט על מנת להתקדם לחסכם".

5. פרוק נשק. בדיקת התבטא בחיוב על ההתקדמות שנעשתה עד כה. מעודד מהשיחות בנושא הנשק הקונבנציונלי על בסיס שיולוגי, אך היה רוצה לראות התקדמות רבה יותר בעיקר בנושא ה- *CHEMICAL BALLISTIC PROLIFERATION* ארה"ב תמשיך בנושא ה- *START* אך לא לפני שתערוך בדיקה יסודית לגבי עמדתה (קרי הממשל החדש) בסוגיה. הסוב' חשיב שהוא מודע לכך שהממשל זקוק לזמן נוסף אך בתחום זה הוא מבקש לכלול גם את ארה"ב וכן א מעבר לטנקים וארטילריה. לארה"ב יש ספקות בנדון.

6. שונות. מומחים אמריקאים יגיעו למוסקבה לדיון בנושא הטרור. המזכיר העזע לדון גם בנושאי הסחר הבינלאומי, הקמת מרכזים תרבותיים בשתי הבירות, גבולות ימיים ולבסוף נושא ברלין. בחקשר זה ציין הריגה ופציעת ¹⁶תושבי גרמ"ז באזור הבריטי שניסו לברוח מערבה.

7. לשאלה בעניין ההקבלה בין המפגשים בדרג השרים לדיונים בקבוצות העבודה, הושב שארה"ב בוחנת נושא זה עתה. קרוב לוודאי שחמתכונת תישמר אך אפשר והיא תשונה באשר לעמידות עבודתם של שני הדרגים הנ"ל. בתוך כך טרם ברור האם מפגשי הטומחים יתנהלו במקביל למפגשי השרים חבא במוסקבה או שמה אחרים.

אלי אבידן
A/C

תפוצה:

END

דחפיות מרידי	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 1
סווג: שמור	טופס פבוק	כתוב: 4
תאריך וזמן חבירה:		אל: מצפייא
10 במרץ 1989 14:45		
כס' פבוק:		דע: מקשייח/משהבייט
הפסד:		
כטחן 244	315	פאת: ק. לקונגרס

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון	זמירות:
מתוך: 4		סוג:
אל:	תאריך וזמן העבר:	פס' פבוק:
דע:	הפסד:	כאח:
	244	315

ד. השגריר אמר כי מעבר לבעיית השטחים קיימות דאגות נוספות (שתועלנה ע"י רה"מ) והן נשק כימי שנעשה בו כבר שמוש במזהיית ע"י עירק וכן נושא הטק"ק. כל הנייל מחייב ערכות מירבית מצד ישראל.

ה. תגובת פאסל היתה כי יתיה זה משגה מצד ארה"ב לפגוע בסיוע לישראל בשעה זו ואפילו פעולה למראית עין בלבד. כמו כן לא יחיה זה נכון לדבריר לחמור בהכנסת מערכות נשק מתוחכמות למזהיית.

מכירות נשק למדינות ערב

א. בהקשר לאיום תחיצוני שחזכיר השגריר ואי תמיכתו של פאסל בהכנסת מערכות נשק מתוחכמות בשעה זו למזהיית ציין כי הוא ועמיתיו פעלו בנושא הטילים הסינים לסעודיה והגבילו בחוק העברת טילים לבחריין, עם זאת, יתיה זה משגה לדבריר, להרחיב ולהחיל ההגבלות על כל מדינות המפרץ, על ישראל לומר לבו, עם אלו מתוך הצרכים של מדינות המפרץ תוכל לחיות. תשובה שתבטל דרכים אלו כליל, תהייה בעייתית.

ב. השגריר השיב כי נושא העסקה הכותית מאשתקד הועלה ע"י שהביו בעת ביקורו ביוני. אנו ערים גם לעובדה שמערכות נשק אמריקניות יכולות לעבור למדינות שלישיות. הוסיף כי יש דרגת איום שונה למערכות שונות וניסח את הכל בחשבון.

ג. לשאלה האם חיר כבר בקשות ספציפיות בנושא, השיב פאסל כי יבדוק זאת. השגריר הסביר כי ישראל חייבת לשמור על יתרונה האיכותי (Qualitative edge) שכן אין לנו טיכוי התמודדות כמותי, הביא כדוגמה סדיג חכוחות של עירק בתום מלחמתה עם אירן.

ד. פאסל שאל עוזרו האם קיים איסור כללי על הכנסת מערכות נשק מתקדמות למפרץ (כמו טילים וכ"ף, משהשיב חלה בשלילה רמז פאסל לאפשרות של הגשת תיקון בדבר איסור מוחלט כנ"ל (כנראה מצד קונגרסמניה פרישאלים), חזר ותדגיש כי הדרך הטובה והיעילה ביותר לטפל בנושא מכירות הנשק היא CASE BY CASE ולא במכלול שלם.

תפוצה:

דף: 3	שגרירות ישראל / וושינגטון	דתיקות:
כתוב: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעור:
דע:		כס' פרוק:
כאח:		הפסד:
		244 315

חוק סיוע חוץ

1. לדברי פאסל הוא צופה בעיות בנושא זה, אך לא לישראל, בהתייחסו לדו"ח המילטון הדגיש כי לא יחול שינוי ב"שריון" לישראל ואיש לא מעוניין בביטול כזה. יחכן שבסופו של דבר יוכלו ל"הפתר" ממס "שריונים" קטנים, אחת האפשרויות שלדבריו עדיין לא ברור אם תתבצענה היא (לפי דו"ח המילטון) הקמת תכנית איזורית למזה"ת שתכלול את ישראל ומצרים ושריון של הסכום לאיזור ולא רק לישראל, תכנית זו תנוהל ע"י הממשל.

היתרון שרואה פאסל בתכנית כזו היא הקטנת בולטות ישראל בסיוע, ע"י הבלעתה בתכנית האיזורית (תוך שמירת רמת הסיוע לישראל, במקביל, בתוך התכנית האיזורית).

2. פאסל התייחס לסיוע למצרים ובמיוחד לכתבת הווינגטון פוסט (שלנו 21), המילטון, הוא, וקונגרסמנים אחרים מאוכזבים ומתוסכלים מחסר שינוי מחותי בכלכלתה. בהקשר זה שאל בטרוניה "מה הם צריכים לבנות טנק! אולי הם מקנאים בכח".

התחושות השליליות כלפי מצרים מוסיפות ל"פסיכולוגיה של השאלה הישראלית". ישנם המשחמשים בנושא זה התירוץ לקצץ בסיוע החוץ על רקע בולטות ישראל ומצרים. אם נבדוק המרכיבים הגדולים של סיוע חוץ - מדינות קיד, מדינות base rights, החובות הגדולים לאוי"ם, נבין העול על תקציב סיוע חוץ. זהו מצב לא בריא שאין להתעלם ממנו.

בעייה קשה נוספת - התוספת של 1 בליון \$ (לפונקציה 150) שהתבקשה ע"י ממשל בוש: א-לא תאושר תוספת זו, ב-תפתח תחרות גדולה יותר בין צרכים פוליטיים-כלכליים לבין צבאיים, ג-לא יוחזר מספיק כסף TO GO AROUND.

חמורה עוד יותר הבעייה שתבחנת "הגרעון הפדרלי מעוותות והמצב קשה יותר. לאור זאת מצפה פאסל לקיצוץ בגובה של כ-15% ACROSS THE BOARD, על אף הערכתו זו, אינו סבור שיהיה קיצוץ בסיוע לישראל אולם השאלה היא How long can we hold out והאם זה נכון להמשיך בדרך זו.

בעלי האינטרסים החיוניים והמכריעים חייבים לחשוב באופן יצירתי כיצד יש להמשיך לפעול. אם ממשלתכם תחליט שיש להמשיך באופן הנוכחי - "נלך על זה עד הסוף"!

"המסר שלי הוא שתמצוקה התקציבית כאן קשה, שיקלו מחדש, אתם בעצמכם, את נושא הסיוע".

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	קד: 4
סוג:	טופס פרוק	כתוב: 4
תאריך וזמן חניכה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
מספר:		כא:
244	315	

לגבי FY-90 עמדתו הפומבית היא כי לא יהיה קיצוץ של 1 \$ בסיוע לישראל, לא רק מבחינה כספית אלא גם סימבולית, ישראל נוטלת על עצמה סיכונים מדיניים ויש לחמוך בה בשעה זו.

FAIR PRICING

למדן הציג הנושא בפירוט לרבות השתלשלות העניינים בשנה שעברה, ציין כי בשל המצוקה התקציבית חשוב לנו למצוא STRETCHERS וזהו אחד מהם, הפנטגון יגיש בקשתו לקונגרס לחקיקה וברצוננו להבהיר עד כמה חשוב לנו הנושא, הוסיף כי אנו תקווה שהחקיקה לא תחול רק על ה-F-15 וה-F-16 אלא גם על מערכות נשק רבות, עוזרו של פאסל שאל האם מעבר לחשיבות הנושא עבור ישראל יפריע לנו אם החקיקה לא תחול על כל העולם? (בשאלתו זו ייצג למעשה את עמדתו של פאסל), פאסל קטע אותו ואמר "אל תבקש מחישראליים להשיב, אני אתן לך תשובה", פאסל הבטיח לבדוק כל הסוגיה והביע תמיכתו בנושא ה-FAIR PRICING לגבי ישראל.

לסיכום: השיחה ארכה שעה ארוכה ומעבר לזמן שנקבע, התנהלה באווירה ידידותית ביותר תוך תמיכה עמוקה של פאסל בישראל.

ישראל ופנא' צינע
יהודית ורנאי דרגר

תפוצה:

2

דמיפות מדידי	שגרירות ישראל / ווסינגטון	ק: 1
סוג: שמור	טופס פדוק	כתוב: 4
תאריך וזמן חבירה:		אל: מצפ"א
10 במרץ 1989 14:45		
פס' פדוק:		דע: מקשיח/משהביט
הפסד:		
כמות: ק.לקונגרס		
244	315	

פגישת השגריר עם קונגרסמן דנטה פאסל - יו"ר ועדת החוץ בבית הנבחרים

ב-8/3 נפגש השגריר עם קונגרסמן פאסל (דמוקרט מפלורידה. ידידותי מאד). נכחו שני עוזריו, למזן והחיים.

בתחילת הישיבה הגיש השגריר לפאסל מתנה לכבוד יום הולדתו ה-72 שנחוג למחרת. בתקשר למתנה (אלבום צילומים על ישראל) מסר פאסל לשגריר כי בכוונתו להציור לביקור משלחת הפדרציה היהודית במיאמי המגיעה לישראל ב-27/3. על כך בנפרד.

השגריר חסביר מטרות בקשתו לפגישה: א-עדכון לגבי עמדותינו לתהליך השלום וביקורי שה"ח ורה"מ. ב-חוק סיוע חוץ, ג-FAIR PRICING.

תהליך השלום

א. השגריר פתח ואמר כי קיימת הבנה בישראל לכך שהסטטוס קוו אינו יכול להמשך, פאסל, קטע

דברי השגריר ושאל האם הושמעה הודעת פומבית כנ"ל מפ"י רה"מ למשל. השגריר השיב בחיוב ופאסל ביקש לדעת האם ניתן לפרש עמדה זו ולומר שהסטטוס קוו מבחינת ישראל הוא בלתי נסבל (INTOLARABLE). השגריר השיב כי החירוש הנכון הוא שהסטטוס קוו איננו באינטרס שלנו. פאסל הסביר ששאל השאלה כדי לאתר מילות קוד העוללות לגרום לממשל ישראל בעיות גם אם יושמעו ע"י אמריקנים.

ב. השגריר המשיך ואמר כי נעשה מאמץ למציאת פתרון פוליטי לצד שמירת בטחונה של ישראל. פאסל שאל האם שה"ח מביא עמו הכנסת כלשהי. השגריר השיב בשלילה והוסיף כי גם רה"מ לא יביא עמו BLUE PRINT אלא רעיונות להצגה בפני הממשל.

ג. השגריר פירט הרעיונות העולים עתה: - שלב ביניים (המבוסס על ק"ד) המתחשב בהתפתחויות 15 החודשים האחרונים; נסיון להגיע להדברות עם מנהיגות מקומית ואולי אף קיום בחירות. על סדה"י שלנו אין מקום למדינה פלסטינית עצמאית ולא מו"מ עם אש"פ. פאסל סיפר בהקשר זה, כי בשבוע שעבר נשא נאום (שהוכן ע"י עוזרו) בו הביע התגדותו למדינה פלסטינית והכרה באש"פ, הצורך ב-TRANSITION, בחירות ומנהיגות מקומית.

תפוצה: 36

1 1 1 1 3 3

1 4 4 1 1 2

דמי פות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		פתוך: 4
תאריך וזמן תכנון:		אל:
כס' פרוק:		דע:
מפרסד:		
כאח:		
244	315	

ד. השגריר אמר כי מעבר לבעיית השטחים קיימות דאגות נוספות (שתועלנה ע"י רה"מ) והן נשק כימי שנעשה בו כבר שמוש במזהיית ע"י עירק וכן נושא הטק"ק. כל הנ"ל מחייב עדנות מירבית מצד ישראל, ה. תגובת פאסל היתה כי יתיה זה משגה מצד ארה"ב לפגוע בסיוע לישראל בשעה זו ואפילו פעולה למראית עין בלבד. כמו כן לא יתיה זה נבון לדבריו לתמוך בהכנסת מערכות נשק מתוחכמות למזהיית.

מכירות נשק למדינות ערב

א. בהקשר לאיום החיצוני שחזקיר השגריר ואי תמיכתו של פאסל בהכנסת מערכות נשק מתוחכמות בשעה זו למזהיית ציין כי הוא רעמיתו פעלו בנושא הטילים הסינים לסעודיה והגבילו בחוק העברת טילים לבחריין, עת זאת, יתיה זה משגה לדבריו, להרחיב ולהחיל ההגבלות על כל מדינות המפרץ, על ישראל לומר לבו, עם אלו מתוך הצרכים של מדינות המפרץ תוכל לחיות. תשובה שתבטל דרכים אלו כליל, תהייה בעייתית. ב. השגריר הוסיף כי נושא העסקה הכותית מאשתקד הועלה ע"י שהבינו בעת ביקורו ביוני. אנו ערים גם לעובדה שמערכות נשק אמריקניות יכולות לעבור למדינות שלישיות. הוסיף כי יש דרגת איום שונה למערכות שונות וניקח את הכל בחשבון. ג. לשאלה האם חיר כבר בקשות ספציפיות בנושא, השיב פאסל כי יבדוק זאת. השגריר הסביר כי ישראל חייבת לשמור על יתרונה האיכותי (Qualitative edge) שכן אין לנו סיכוי התמודדות כמותי, הביא כדוגמה "סדי"ג תכוחות של עירק בתום מלחמתה עם אירן. ד. פאסל שאל עוזרו האם קיים איסור כללי על הכנסת מערכות נשק מתקדמות למפרץ (כמו טילים וכדו', מחשיב חלת בשלילה רמז פאסל לאפשרות של הגשת תיקון בדבר איסור מוחלט כנ"ל (כנראה מצד קונגרסמני פריישראלים), חזר וחדיגש כי הדרך הטובה והיעילה ביותר לטפל בנושא מכירות הנשק היא CASE BY CASE ולא במכלול שלם.

תפוצה:

דף: 3	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דתיקות:
כתוב: 4		סוג:
אל:		תאריך וזמן חניון:
דע:		כס' פרוק:
		הכשרה:
כאח:		244 315

חוק סיוע חוץ

1. לדברי פאסל הוא צופה בעיות בנושא זה, אך לא לישראל, בהתייחסו לדו"ח המילטון הדגיש כי לא יחול שינוי ב"שריון" לישראל ואיש לא מעוניין בביטול כזה. יחכן שבסופו של דבר יוכלו ל"הפתר" ממס' "שריונים" קטנים, אחת האפשרויות שלדבריו עדיין לא ברור אם תתבצענה היא (לפי דו"ח המילטון) הקמת תכנית איזורית למזה"ת שתכלול את ישראל ומצרים ושריון של הסכום לאיזור ולא רק לישראל, תכנית זו תנוהל ע"י הממשל.

היתרון שרואה פאסל בתכנית כזו היא הקטנת בולטות ישראל בסיוע, ע"י הבלעתה בתכנית האיזורית (תוך שמירת רמת הסיוע לישראל, במקביל, בתוך התכנית האיזורית).

2. פאסל התייחס לסיוע למצרים ובמיוחד לכתבת הושינגטון פוסט (שלנו 2ב), המילטון, הוא, וקונגרסמנים אחרים מאוכזבים ומתוסכלים מתערך שינוי מהותי בכלכלתה. בהקשר זה שאל בטרוניה "מה הם צריכים לבנות טנק! אולי הם מקנאים בכח".

התחושות השליליות כלפי מצרים מוסיפות ל"פסיכולוגיה של חשאלה הישראלית". ישנם המשתמשים בנושא זה התירוץ לקצץ בסיוע החוץ על רקע בולטות ישראל ומצרים. אם נבדוק המרכיבים הגדולים של סיוע חוץ - מדינות קיד, מדינות base rights, החובות הגדולים לאו"ם, נבין העול על התקציב סיוע חוץ. זהו מצב לא בריא שאין להתעלם ממנו.

בעייה קשה נוספת - התוספת של 1 בליון \$ (לפונקציה 150) שהתבקשה ע"י ממשל בוש:

א-לא תאושר תוספת זו, ב-תפתח תחרות גדולה יותר בין צרכים פוליטיים-כלכליים לבין צבאיים, ג-לא יוותר מספיק כסף TO GO AROUND.

חמורה עוד יותר תבעייה שתבחנות "הגרעון הפדרלי מעוותות והמצב קשה יותר. לאור זאת מצפה פאסל לקיצוץ בגובה של כ-15% ACROSS THE BOARD, על אף הערכתו זו, אינו סבור שיהיה קיצוץ בסיוע לישראל אולם השאלה היא How long can we hold out והאם זה נכון להמשיך בדרך זו.

בעלי האינטרסים החיוניים והמכריעים חייבים לחשוב באופן יצירתי כיצד יש להמשיך לפעול. אם תמשלחם תחליט שיש להמשיך באופן הנוכחי - "נלך על זה עד הסוף"!

"המסר שלי הוא שתמצוקה התקציבית כאן קשה, שיקלו מחדש, אתם בעצמכם, את נושא הסיוע".

תפוצה:

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	דף: 4
סוג:	טופס פרוק	פתוח: 4
תאריך וזמן חשור:		אל:
כס' פרוק:		דף: 4
הפסד:		כאח:
1762	315	
244		
<p>לגבי FY-90 עמדתו הפומבית היא כי לא יהיה קיצוץ של 1 \$ בסיוע לישראל, לא רק מבחינה כספית אלא גם סימבולית, ישראל נוטלת על עצמה סיכונים מדיניים ויש לחמוך בה בשעה זו.</p> <p><u>FAIR PRICING</u></p> <p>למדן הציג הנושא בפירוט לרבות השתלשלות העניינים בשנה שעברה, ציין כי בשל המצוקה המקציבת חשוב לנו למצוא STRETCHERS וזו אחד מהם, הפנטגון יגיש בקשתו לקונגרס לחקיקה וברצוננו להבהיר עד כמה חשוב לנו הנושא, הוסיף כי אנו תקווה שהחקיקה לא תחול רק על ה-F-15 וה-F-16 אלא גם על מערכות נשק רבות, עוזרו של פאסל שאל האם מעבר לחשיבות הנושא עבור ישראל יפריע לנו אם החקיקה לא תחול על כל העולם? (בשאלתו זו ייצג למעשה את עמדתו של פאסל). פאסל קטע אותו ואמר "אל תבקש מחישראלים להשיב, אני אתן לך חשבותי", פאסל הבטיח לבדוק כל הסוגיה והביע תמיכתו בנושא ה-FAIR PRICING לגבי ישראל.</p> <p>לסיכום: השיחה ארכה שעה ארוכה ומעבר לזמן שנקבע, התנהלה באווירה ידידותית ביותר תוך תמיכה עמוקה של פאסל בישראל.</p> <p>ישראל ופנא' ציריך יהודית ורנאי דרנגר</p> <p>תפוצה:</p>		

מדידת:	דמיפות:	שגרירות ישראל/ווינינגטון טופס פרוק	דף: 1
שומר:	סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן תעבור:		טמ"ד בינלאומית 1, איסוף, מעפ"א	אל:
10.3.89 16:00			
כס' פרוק:		נדו-יורק 4 אנא-העבורק לידעת השגריר ארד	דע:
הפסד:			
4			
63		כאת: אלי אבידן, וושינגטון	
311			

שיחות וינה

הוזמנו לקבלת תעבורה מהאגף הסוב' במחמ"ד (סנדי וושבאר) במקביל לתדרוך שהועבר לשגרירותם בת"א. למען חסדר הטוב להלן עקרי הדברים בהמשך לדווחי העיר.

כללי

- א. סקירת סדה"י
- ב. נוחלי עבודה - פגישות מיניסטריאליות קב' עבודה (מומחים)
- ד. שיחה פרטית, דיון בפורום מלא

השיחה הפרטית

1. המזכיר הדגיש חשיבות הפגישות בדג המיניסטריאלי ע"ש "TO KEEP THE BALL ROLLING" כיקש לשלב בדיונים העתידיים "קב' עבודה חמישית" דיון בנושאים גלובליים-טרור, סמים, נושאים סביבתיים וכיו"ב. שברדנדזה עמד על משמעות הסירוסטרואיקה וחשיבות הצלחתה. המזכיר הדגיש שארה"ב תומכת בתהליך מכיוון ש"זה טוב לברה"מ ולעולם" אך בסופו של דבר הדבר תלוי בה בלבד. (אע"פ שהמזכיר אימץ את החלטת בנייר העבודה והיא שארה"ב תשאיר פתוחה את השאלה האם זה טוב למערב (ולארה"ב) או לא). הוסכם לאמץ מחדש את שיטת המפגשים המיניסטריאליים וקב' המומחים. בייקר התבטא שהוא מוטה לעבוד בקבוצות יותר קטנות מאשר עד כה (העירו שהדבר יגרום למתח בין הסוכנויות השונות הנוטלות חלק במפגשים באשר את מי להוריד מהרשימה למוסקבה המזכיר העלה את הנושא האיראני. הכיע דאגה על רקע מה שהתלווה לביקור שברדנדזה בטחרן, מכך שהסוב' מנסים להשג "יתרון יוניטרי" כתוצאה מפרשת רוסנדי. הסוב' ענה שהעלאת הנושא בטחרן היתה למורת רוחו, אך הוא נאלץ להקשיב בסבלנות לדבריו של "האיראני חזקן" ולא רצה להפריעו. (אגב שברדנדזה תאר אותו "כנשמה לוחטת בתוך מסגרת (גוף) מתפוררת". ניתן להבחין על נקלה בחוליו). הוסכם שהשיחות במוסקבה בתחילת מאי יערכו יומיים אך לא נקבע מועד. כאשר לפסגה בייקר התבטא שמוקדם לקבוע תאריך ויש להשאיר זאת למפגש הבא. ורשבאר העיר שהמזכיר לא רוצה להעלות

תפוצה: 36 מס' סמ"מ 1031 36 מס' סמ"מ 1031 36 מס' סמ"מ 1031 36 מס' סמ"מ 1031 36

36 מס' סמ"מ 1031 36 מס' סמ"מ 1031 36 מס' סמ"מ 1031 36

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחיפות:
סנין: 3		סוג:
אל:		תאריך וזמן מעביר:
דע:		כס' פרוק: הפסד:
פאת:		63 311

ציפיות וספק אם גם בטוסקבה יסוכם על תאריך.

2. ביוקר פתח את קפדורם המלא בהעלאת נושא זכויות האדם. העיר שחלה נסיגה בנושא הרפיוזניקים והדגים זאת במספר שנות כגון אוזבנסקי, שייכה ועוד. ארה"ב רוצה שמוסקבה תאמץ תחיקה נוספת בנושא זכויות האדם. הסוב' השיב שידוכו ככובד ראש אך הכל תלוי בהתקדמות הפיירטטוראיקה. הוא משוכנע שתהליך התחיקה ימשך אך לשם כך דרוש זמן. חס יבחנו את המקרים האינדבידואלים לא רק מכיוון שהאמריקאים העלו זאת, אלא שזה גם רצונה של ברה"מ.

3. נושאים אזוריים, הועלו נושאי אפגניסטן, אמרכ"ז והמז"ת. לגבי היתר הוסכס להשאירם למפגשים בעתיד. אפגניסטן. המזכיר שיבח את עמיתו על שברה"מ עמדה בלן"ז לפינוי כוחותיה. ארה"ב תומכת בהגדרה עצמית לעם האפגני. שברדנדזה הגדיר את המעב כ"א- סימטריה שלילית" והזכיר משלוחי הנשק ל"גריילח", עמדת פקיסטן וכיו"ב. ביוקר השיב שאין לדבר על מעב א-סימטרי, תוך שהביא כדוגמה את מרבצי הנשק שברה"מ חותרת מאחריה. אמרכ"ז. המזכיר הביע דאגה ממשלוח אמל"ח לניקרגואה, ביחוד לאחר שנפסק הסיוע האריקאי לקונטרס. שברדנדזה אכזב בתשובתו. התבטא שמוכנים לדון בקיצוץ משלוחי נשק, אך קודם כל על ארה"ב לצמצם הסיוע העבאי לכל המדינות באזור. המזכיר החזיר שלא קיימת כל זיקה בין השניים וארה"ב תמשיך לעקוב ולכדוק את ההתנהגות הסוב' שם.

4. מז"ת. שברדנדזה פתח בכך שברה"מ מעוניינת בהסגת הסדר ולשט כך תפעל בשני מישורים: א. התועצויות בין חמשת חברות מועבי"ט, כינוס ועידה מטעם האו"ם. ב. המשך המגע עם הביולטריים עם ישראל ואש"פ. המזכיר השיב שנושא חו"ב"ל הוא טרם זמנו. היא אך תגדיל את חילוקי הדעות בין הערבים. צריך להסכים על סדר קדימויות כגון, יצירת תנאים בשטח להפגשת הצדדים לדיאלוג. ארה"ב חיתה רוצה לחווכה בהפעלת השפעה טוב' חיובית על סוריה ואש"פ.

תפוצה:

דחיות:	סגירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		כתוב: 3
תאריך וזמן חשיבות:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כא:
42 63	311	

ארה"ב מזכירה באינטרסים הסוב' ומוכנה לשתף פעולה אך לא באמצעות ועב"ל אלא דרך שיחות ישירות. "יכולני להבטיחך שארה"ב תהיה פעילה בקידום דיאלוג בין ישראל והפלס" על מנת להתקדם לחסכם".

5. פרוק נשק. בדיקת חתבטא בחיוב על ההתקדמות שנעשתה עד כה. מעודד מהשיחות בנושא חנשא הקונבנציונלי על בסיס שיויוני, אך היה רוצה לראות התקדמות רבה יותר בעיקר בנושא (ה) - *CHEMICAL BALLISTIC PROLIFERATION* ארה"ב תמשיך בנושא ה-START אך לא לפני שתערוך בדיקה יסודית לגבי עמדתה (קרי הממשל החדש) בסוגיה. הסוב' חשיב שהוא מודע לכך שהממשל זקוק לזמן נוסף אך בתחום זה הוא מבקש לכלול גם את חיה"א וכ"א מעבר לטנקים וארטילריה. לארה"ב יש ספקות בנדרן.

6. שונות. מומחים אמריקאים יגיעו למוסקבה לדיון בנושא הטרור. המזכיר הציע לדון גם בנושאי הסחר הבינלאומי, הקמת מרכזים תרבותיים בשתי הבירות, גבולות ימיים ולבסוף נושא ברלין. בחקשר זה ציין חריגת ופציעת²⁶ תושבי גרמ"ז באזור הבריטי שניסר לברוח מערבח.

7. לשאלה בעניין החקבלה בין המפגשים בדרג השרים לדיונים בקבוצות העבודה, הושב שארה"ב בוחנת נושא זה עתה. קרוב לודאי שחמתכונת מישמר אך אפשר והיא תשונה באשר לעמידות עבודתם של שני הדרגים הנ"ל. בתוך כך טרם ברור האם מפגשי המומחים יתנהלו במקביל למפגש השרים הבא במוסקבה או שמה אחרים.

אלי אבידן
א.ל.

תפוצה:

END

** נכנס

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7886

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 286, תא: 090389, זח: 2030, דח: ר, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/רגיל

אל: מצפ'א

דע: השגריר, ניו יורק (הועבר לנ'י בנר 56)

יועץ מדיני לשה'ח, ניו יורק

מאת: הציר, וושינגטון

אש'פ-ארה'ב.

להלן משיחה טלפונית עם דניס רוס.

שאלתיו מה פשר הודעתם על מפגש נוסף ועתה גם על ענין 'תוכנ'. ענה שראשית גם הטרור יועלה בשיחה הבאה שתאריכה עוד לא נקבע. שנית ארה'ב טענה מלכתחילה שאין טעם בדיאלוג אם הוא לא יעסוק בהיבטים הפוליטיים. בשיחות עמנו גם אמרו לנו שמטרתם היא לחשף את ערפאת על ידי הצגת דרישות ממנו. כאשר שאלתי מה יוכלו להציג בתהליך המדיני לערפאת כאשר למעשה עוד לא התחלנו בו ענה שכוונתם להבהיר באופן כללי בפגישה הבאה שהם מצפים לגישה ריאליסטית מצד אש'פ ולהימנעות מהפרעה לתהליכים חיוביים הדדיים בין הפלשתינאים והישראלים.

במהלך השיחה טענתי שבדיאלוג שעתה גם יעסוק בהיבטים מדיניים הם רק מקשים על האוכלוסיה המקומית להתנהג בדרך שונה מזו שאש'פ יכתיב שכן בעזרת הדיאלוג נוכיח אש'פ את יכולתו להציג הישגים מדיניים ורוס ענה שהדבר נכון רק

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לטווח קצר ובטווח ארוך אם אש'פ לא ימלא הציפיות
האמריקאיות ממנו, הוא יפסיד את הדיאלוג.

לענין הויזות לשלשת אנשי אש'פ אמר שכל השלשה ביקרו בעבר
בארה'ב או עבדו בה ולא היתה כל סיבה נראית לעין למנוע
ביקורם.

ערן.

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד,
בנצור, מצפא, מצב, ליאור, מזתים, סייבל, משפט

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7880

אל: המשרד

מ-: וווש, נר: 276, תא: 090389, זח: 2000, דח: מ, סג: 10

תח: פ גס: אירופה

נד: ג

סודי/מידי

אל: ממנכל

דע: השגריר ניו יורק, סמנכל צפא - ניו יורק (הועבר)

מאת: הציר-עודד ערן.

ארהב-בריהם.

להלן מא'צ עם בלקוול (אחד מסגניו של סקורופט העוסק במועצה לבטחון לאומי)

1. בלקוול חזר על דווחו של רוס על הנושא המזתי בפגישה עם בייקר-שברנדזה. אומר שהקו הנוקשה של בייקר בועידה הבינלאומית הפתיע אף אותו. להערכתו התנאים שהציג בייקר לעמיתו הסובייטי לפני שינתן לה מעמד בתהליך המדיני, הם כה נוקשים שבריהם עלולה לקרוא אותם כנסיון אמריקאי להוציא אותה מהתהליך..

2. בנושא אירן הוסיף בלקוול לדווח שביקר גם תקף את שברנדזה על הכוונה לספק נשק לאירן. הוא מוסיף כי אינו מאמין שבריהם תסבך את יחסיה עם עירק ע"י אספקת נשק לאירן. לדברי ברקוול שברנדזה טען שכן העלה את נושא רושדי עם האירנים אך לא עם הדרג הבכיר.

3. בנושא START בקשו האמריקאים שלא לכלול מטוסים ומסוקי תקיפה במכלול השיחות.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

4.אמלט- בייקר דרש במפגיע שבריהם תפסיק להתערב בחר האחורית של ארנה.

5. אפגניסטן-שברנדזה היקש הפסקת אספקת הנשק למודיעין וביקר שאל על כל כמויות הנשק והציוד שהסובייטים השאירו מאחוריהם.. בלקוול טוען שהסובייטים השאירו אחוריהם מספר ניכר של יועצים בתוך אפגניסטן. לדבריו לא היתה פעילות צבאית סובייטית בתוך אפגניסטן להוציא אירוע אחד אך כוחות הבטחון הסובייטים נימצאים על הגבול בעיקר הערכתו לצורך חילוץ הסובייטים שהושארו באפגניסטן..

6. בשולי השיחה בנושא סיפר כי צפוי הסכם בפולין בין יארוזלסקי וולסה שבעיקבותיו ירצה הממשל לסייע לפולין בשמירת חובות. במקרה כזה יתעורר ווכוח קשה בממשל כאשר מחמד ימליצו בחיוב ואילו האוצר יתנגד לכל מחווה בשל ההשלכות על בעלי חוב אחרים.

ע 17

10

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מוכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא, א'ר, מצב

משרד החוץ - מחלקת הקשר

7768

תאריך: 10.03.89

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 3,7768

אל: המשרד

מ-: נ, נר: 282, תא: 090389, זח: 1400, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: ארבל

נד: @

שמור/רגיל

אל: ארבל 2

דע: אירופה 2, שג לונדון, שג גנבה

מאת: נאום - בן דוב

ROBERT MCDONAGH - שגריר אירלנד באו"מ

1. הגדוד האירי בדרל

א. במהלך שיחה עם הנל ב-8.3.89 התייחס ביוזמתו למות החייל האירי מכדור חייל צד'ל ב-24.2.89. הזכיר התגובה הנזעמת והחריפה בעתונות דבלין וחילופי הדברים עם נציג שגלונדון שביקר אז בעיר. ציין שהודגש בתקשורת שאותה שעה לא ארעה שום תקרית במקום על כן נראה במקרה חמור במיוחד. ע"פ דווחים שקבל, יורים חילי צד'ל לעיתים קרובות בצורה פרובוקטיבית לעבר ומעל עמדות איריות.

ב. גלה הבנה מלאה לאתגר הבטחוני שבפניו אנו ניצבים בדר'ל וכן להיבטים בהתנהגות חיילי צד'ל הנובעת מדקע חינוכי שונה.

ג. בציינו את תסכול חיילי הגדוד האירי, התייחס אך ורק למגבלות הנובעות מאופי המנדט שהופקד בידי יוניפיל המצר צעדי חייליו ומגביל חופש פעולתם. אל התייחס בהקשר זה לבעיות ז"א.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. הביע ספקנות רבה לגבי סיכויי לבנון לבנות מחדש עצמאותה ורבוונותה בתארו מצבה כטרגי וללא מוצא.

2. תהליך השלום

א. ציין שע'פ הבנתו לא תתנגד ממשלתו לחסות אמריקנית סובייטית (ללא יתר 3 החברות הקבועות במועבי'ט) לשיחות בין הצדדים. כן הדגיש ביוזמתו שברור לו ולעמיתיו שפתרון יכול לנבוע אך ורק מתוך הדבר ישיר (DEAL DIREKT) בין הצדדים עצמם. האו'מ צריך ויכול למלא תפקיד ברגע הנאות.

ב. אשר לנציגות הפלסט' הביע הדעה המערב- אירופית הידועה לגבי מעמדו של אש'פ שלדעת עמיתיו אין מנוס משתופו בשלב המתאים. הם משוכנעים שבקרוב אש'פ מצויים יסודות מתונים שחובה לעודדם באשר בידיהם המפתח לפריצת הדרך להסדר הבעיה הפלס'.

ג. ספר שבהיותו בעצרת האום בגנבה ב-12.88-15.12 שמע מפי שגריר עיראקי שניתנה לערפאת תקופת חסד של כ-6 חודשים לסחוט תוצאות. אם לא יצליח - התוצאות ברורות.

ד. בנקודה זו הזכיר- בהדגישו שאין בכוונתו לגזור גזירה שווה- שאת המו'מ בין האירים המורדים וממבריתניה בשלהי מלחה'ע הראשונה נהלו מנהיגי המרד עצמם.

3. אירלנד - ישראל

א. לדעתו בסיס התיחסים הבילטרליים איתן למרות המטרדים והמגבלות. עם תחילת התזוזה המדינית יחול שיפור.

ב. נזכח האמור במברק שגרירנו בגנבה חוזם מ-13.2.89-8971 מן הראוי לציין שכן - שיחי חזר והדגיש ביוזמתו פעמים מספר ההבנה והאהדה שהוא אישית רוחש כלפי מאבקנו.

בן דוב

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, מצב, איר, איר, ברנע, ארבל, רביב, מעת, הסברה, ליאור, מזתים, סייבל, משפט, לוברני,

כוחות זרים

● 2012年12月25日 星期三

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7814

תאריך: 10.03.80

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 3,7814

אל: המשרד

מ: -אוטבה, נר: 45, תא: 090389, זח: 1500, דח: ר, סג: שמ

תח: גס: צפא

נד: ג

שמו/רגיל

אל : מנהל מצפ' א

1. אתמול תדרכתי את פראנק דיאמנט הסגן האקסקוטיבי של בני ברית אשר הודיע לי כי הוא עומד להפגש עם שה'ח קלארק.

2. דיאמנט אכן נפגש עם שה'ח במסגרת ארוע חברתי בטורונטו ובנושא אש'פ אמר לו קלארק כי קנדה חייבת לעלות דרג המגעים עם אש'פ - לפחות לרמה שמתחת לשר - אחרת היא תהיה אירלבנטית מבחינה מדינית בפורום הבינלאומי.

3. בהזדמנות זו שבח קלארק את שה'ח ארנס ואמר כי הוא נהנה מאד מהפגישה עמו בפאריס. הוא חשב כי יפגוש איש נוקשה וקשוח ונוכח לדעת ששה'ח ארנס הוא איש נעים הליכות ומרשים והוא מאד מקוה להפגש עמו שוב כדי להמשיך שיחות.

גור - אריה

ח

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7817

תאריך : 10.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7817

אל: המשרד

מ-: אוטבה, נר: 41, תא: 090389, זח: 1030, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: מנהל מצפא

קנדה-אש'פ

אתמול בבוקר בראיון ברדיו רמז שה'ח קלארק כי הם דנים ועומדים בפני החלטה על שינוי עמדתם כלפי אש'פ.

ראו מברקו של ולצר בנדון ובו התמליל. אתמול בבוקר מסר לי פראנק דיאמנט כי איש בני ברית שהוא מקורב לרוה'מ מלרוני נפגש עמו ורוה'מ אמר לו כי אין בכונתו לשנות עמדתם כלפי אש'פ.

אמש ב-C B C בחדשות הערב של הטלביזיה הקנדית הודיעו כי שה'ח קלארק עומד לשנות מערכת הקשרים עם אש'פ וצטט דבריו של שה'ח אשר אמר כי עראפת נהג במתינות ובאומץ. הקר'ין הוסיף מיד כי ממקורות בכירים במשרד רוה'מ נודע להם כי רוה'מ מתנגד לעמדתו של שה'ח שלו.

גור-אריה

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצב, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7767

תאריך: 10.03.89

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 3,7767

אל: המשרד

מ-: נ', נר: 281, תא: 090389, זח: 1400, דח: ר, סג: שמ

תח: גס: ארבל

נד: @

שמור/רגיל

אל: ארבל 2

דע: אירופה 2, שג' אוסלו

מאת: נאום בן דב

ERIC TELLMAN - משלחת נורבגיה באו'מ (מ. 2)

1. מבוא

בשיחה עם הנל ב-8.3.89 הועלו סוגיות שונות לרבות הגדוד הנורבגי ביוניפיל, המצב בשטחים ותהליך השלום. להלן נקודות מספר מתוך התבטאויותיו:

2. יחסי נורבגיה - ישראל

א. מוגזם יהיה לקבוע שהגישה הבסיסית של העם הנורבגי וממשלתו כלפי הדמוקרטיה הישראלית נשתנתה לחלוטין לרעה בעקבות ארועי השטחים. עם זאת, אין ספק שחל סחף מסויים. עובדה זו ידועה יפה (ובאה לידי ביטוי גם במדינות מערב אירופיות אחרות). לגבי נורבגיה יש להדגיש שהסחף בולט בקרב מפלגת העבודה שבעבר שמשה מוקד התמיכה בישראל וכן בקרב הכנסיה.

ב. ידוע שבעקבות ביקורו של יו'ר ועדת החוץ של הפרלמנט הנורבגי KARE WILLOCE (מי שהיה רה'מ ועתה יו'ר המפלגה השמרנית באופוזיציה) ברצועת עזה בספט' 88, הוליד התבטאויות ביקורתיות על הנעשה בשטחים. גם התבטאויותיהם של ראשי משלחת כנסיתית נורבגית שבקרה בארץ באחרונה הצטיינו בסגנון ביקורתי החריף.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לכך השפעה מצטברת. אגודת הידידות נורבגיה- ישראל
היתה פסיבית יחסית באחרונה, אף כי יתכן שהיא מנסה
עתה לחדש פעילותה (ומשימתה לא קלה).

2. הגדוד הנורבגי ביוניפיל

א. ממנורבגיה הסתייגה מהצהרותיו הנלוזות של מפקד הגדוד
אך מודגש שהוא נתון בלעדית לפיקוחו של מפקד יוניפיל
שמתפקידו לפעול במקרים מסוג זה. עם זאת, חשוב לציין
ובעתונות נורבגיה (למשל ב' פוסט אבטה '') נתפרסמו
מכתבים, בעיקר מטעם אנשים ששרתו בעבר ביוניפיל,
שתמכו בביקורת המפקד הנל על פעולות צה'ל וצד'ל.
ב. תסכולם ותגובותיהם של החיילים הנורבגים נובעים
בעיקר, אך לא בלעדית, מיחס צד'ל כלפי התושבים
הלבנוניים המקומיים המתגוררים באזור הנתון לאחריות
הגדוד הנורבגי. תקריות מתעוררות עפ'ר, אך לא תמיד
כאשר קציני הקישור של צה'ל אינם נוכחים במקום.
הצטברות התקריות והפגיעות בז'א גורמת למשקעים גוברים.
ג. אין כל ספק בקרב עמיתיו לגבי מעמד צה'ל וגבי
צד'ל ולא קל להם להשתכנע מנימוקים הגורסים עצמאות
פעילותו של צד'ל.
ד. להצטברות הידיעות על הנעשה
בדר'ל, כפי שהם מתפרסמות בתקשורת הנורבגית יש אפקט
מסלים.

3. תהליך השלום

א. אין רצון להתכחש לעמדות ישראל ולחששותיה, אך קשה
לעמיתיו להתעלם ממעמד אש'פ בקרב אוכלוסית השטחים
והפזורה הפלס'. נראה להם שבסופו של דבר לא תהא
אפשרות להשיג התקדמות בלא שיתופו. עם זאת, לא סתר
הסברי לגבי המציאות כיום.
ב. חזר והדגיש את השפעת
הדווח התקשורתי על המהומות בשטחים לא רק כלפי דעת
הקהל אלא גם לגבי התחושה שיש להפעיל התהליך הפוליטי
מיידית בלי הסתייגויות מקשות.

בן דוב

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, איר2, מצב, ברנע,
ארבל2, ליאור, מזתים, סי'יבל, משפט, ר/מרכז, ממד, מתאסשטחים, לוברני,

כוחות זרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7855

תאריך : 10.03.89

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 3,7855

אל: המשרד

מ-: נ' , 302, תא: 090389, זח: 1800, דח: ר, סג: שמ

תח: גס: ארבל

נד: &

שמו/רגיל

אל: ארבל 2.

דע: אירופה 1, שג בון

מאת: נאו'מ - בן דב.

השגריר HANS JOACHIM VERGAU משלחת רפ'ג באו'מ (מס' 2).

1. רפ'ג ומעצמות העל.

א. בשיחה עם הנ'ל ב-8.3.89 הכחיש שקיימת מתיחות (שעליה דווח בתקשורת) בין רפ'ג וארה'ב בנושא פרוק נשק באירופה. עם זאת ציין שקיים שוני מסוים בין גישות רפ'ג ומערב אירופיות אחרות כלפי הגילויים החדשים במדיניות מוסקבה. ראשי הממשל בבון סבורים שיש לעודד גורבצ'וב בדרכו ולתת אמון זהיר בהצהרת כוונותיו. לדעתם תפקיד ברה'מ בבעיות אנגולה, איראן-עיראק ואפגניסטן מעורר אמון שאין לזלזל בו.

ב. עם זאת, נוקטים הם זהירות רבה כלפי מדיניות מוסקבה במזה'ת, לרבות מגמות סיוורו האחרון של שה'ח הסובייטי באזור זה וזהירות כפולה ומכופלת בתחום סכסוך ערב-ישראל.

ג. נראה להם שאבן בוחן לגבי כוונות ברה'מ במזה'ת תהיה מידת ההשפעה המרסנת שהיא תפעיל בעיקר כלפי סוריה עיראק ואש'פ. ע'פ ידיעות משגרירותם בדמשק השמיע שה'ח הסובייטי בעת ביקורו בדמשק אזהרות נמרצות במגמה לעודד מיתון ואיפוק.

1. 1955-1956
2. 1957-1958
3. 1959-1960
4. 1961-1962
5. 1963-1964
6. 1965-1966
7. 1967-1968
8. 1969-1970
9. 1971-1972
10. 1973-1974
11. 1975-1976
12. 1977-1978
13. 1979-1980
14. 1981-1982
15. 1983-1984
16. 1985-1986
17. 1987-1988
18. 1989-1990
19. 1991-1992
20. 1993-1994
21. 1995-1996
22. 1997-1998
23. 1999-2000
24. 2001-2002
25. 2003-2004
26. 2005-2006
27. 2007-2008
28. 2009-2010
29. 2011-2012
30. 2013-2014
31. 2015-2016
32. 2017-2018
33. 2019-2020
34. 2021-2022
35. 2023-2024
36. 2025-2026
37. 2027-2028
38. 2029-2030
39. 2031-2032
40. 2033-2034
41. 2035-2036
42. 2037-2038
43. 2039-2040
44. 2041-2042
45. 2043-2044
46. 2045-2046
47. 2047-2048
48. 2049-2050
49. 2051-2052
50. 2053-2054
51. 2055-2056
52. 2057-2058
53. 2059-2060
54. 2061-2062
55. 2063-2064
56. 2065-2066
57. 2067-2068
58. 2069-2070
59. 2071-2072
60. 2073-2074
61. 2075-2076
62. 2077-2078
63. 2079-2080
64. 2081-2082
65. 2083-2084
66. 2085-2086
67. 2087-2088
68. 2089-2090
69. 2091-2092
70. 2093-2094
71. 2095-2096
72. 2097-2098
73. 2099-2100
74. 2101-2102
75. 2103-2104
76. 2105-2106
77. 2107-2108
78. 2109-2110
79. 2111-2112
80. 2113-2114
81. 2115-2116
82. 2117-2118
83. 2119-2120
84. 2121-2122
85. 2123-2124
86. 2125-2126
87. 2127-2128
88. 2129-2130
89. 2131-2132
90. 2133-2134
91. 2135-2136
92. 2137-2138
93. 2139-2140
94. 2141-2142
95. 2143-2144
96. 2145-2146
97. 2147-2148
98. 2149-2150
99. 2151-2152
100. 2153-2154
101. 2155-2156
102. 2157-2158
103. 2159-2160
104. 2161-2162
105. 2163-2164
106. 2165-2166
107. 2167-2168
108. 2169-2170
109. 2171-2172
110. 2173-2174
111. 2175-2176
112. 2177-2178
113. 2179-2180
114. 2181-2182
115. 2183-2184
116. 2185-2186
117. 2187-2188
118. 2189-2190
119. 2191-2192
120. 2193-2194
121. 2195-2196
122. 2197-2198
123. 2199-2200
124. 2201-2202
125. 2203-2204
126. 2205-2206
127. 2207-2208
128. 2209-2210
129. 2211-2212
130. 2213-2214
131. 2215-2216
132. 2217-2218
133. 2219-2220
134. 2221-2222
135. 2223-2224
136. 2225-2226
137. 2227-2228
138. 2229-2230
139. 2231-2232
140. 2233-2234
141. 2235-2236
142. 2237-2238
143. 2239-2240
144. 2241-2242
145. 2243-2244
146. 2245-2246
147. 2247-2248
148. 2249-2250
149. 2251-2252
150. 2253-2254
151. 2255-2256
152. 2257-2258
153. 2259-2260
154. 2261-2262
155. 2263-2264
156. 2265-2266
157. 2267-2268
158. 2269-2270
159. 2271-2272
160. 2273-2274
161. 2275-2276
162. 2277-2278
163. 2279-2280
164. 2281-2282
165. 2283-2284
166. 2285-2286
167. 2287-2288
168. 2289-2290
169. 2291-2292
170. 2293-2294
171. 2295-2296
172. 2297-2298
173. 2299-2300
174. 2301-2302
175. 2303-2304
176. 2305-2306
177. 2307-2308
178. 2309-2310
179. 2311-2312
180. 2313-2314
181. 2315-2316
182. 2317-2318
183. 2319-2320
184. 2321-2322
185. 2323-2324
186. 2325-2326
187. 2327-2328
188. 2329-2330
189. 2331-2332
190. 2333-2334
191. 2335-2336
192. 2337-2338
193. 2339-2340
194. 2341-2342
195. 2343-2344
196. 2345-2346
197. 2347-2348
198. 2349-2350
199. 2351-2352
200. 2353-2354
201. 2355-2356
202. 2357-2358
203. 2359-2360
204. 2361-2362
205. 2363-2364
206. 2365-2366
207. 2367-2368
208. 2369-2370
209. 2371-2372
210. 2373-2374
211. 2375-2376
212. 2377-2378
213. 2379-2380
214. 2381-2382
215. 2383-2384
216. 2385-2386
217. 2387-2388
218. 2389-2390
219. 2391-2392
220. 2393-2394
221. 2395-2396
222. 2397-2398
223. 2399-2400
224. 2401-2402
225. 2403-2404
226. 2405-2406
227. 2407-2408
228. 2409-2410
229. 2411-2412
230. 2413-2414
231. 2415-2416
232. 2417-2418
233. 2419-2420
234. 2421-2422
235. 2423-2424
236. 2425-2426
237. 2427-2428
238. 2429-2430
239. 2431-2432
240. 2433-2434
241. 2435-2436
242. 2437-2438
243. 2439-2440
244. 2441-2442
245. 2443-2444
246. 2445-2446
247. 2447-2448
248. 2449-2450
249. 2451-2452
250. 2453-2454
251. 2455-2456
252. 2457-2458
253. 2459-2460
254. 2461-2462
255. 2463-2464
256. 2465-2466
257. 2467-2468
258. 2469-2470
259. 2471-2472
260. 2473-2474
261. 2475-2476
262. 2477-2478
263. 2479-2480
264. 2481-2482
265. 2483-2484
266. 2485-2486
267. 2487-2488
268. 2489-2490
269. 2491-2492
270. 2493-2494
271. 2495-2496
272. 2497-2498
273. 2499-2500
274. 2501-2502
275. 2503-2504
276. 2505-2506
277. 2507-2508
278. 2509-2510
279. 2511-2512
280. 2513-2514
281. 2515-2516
282. 2517-2518
283. 2519-2520
284. 2521-2522
285. 2523-2524
286. 2525-2526
287. 2527-2528
288. 2529-2530
289. 2531-2532
290. 2533-2534
291. 2535-2536
292. 2537-2538
293. 2539-2540
294. 2541-2542
295. 2543-2544
296. 2545-2546
297. 2547-2548
298. 2549-2550
299. 2551-2552
300. 2553-2554
301. 2555-2556
302. 2557-2558
303. 2559-2560
304. 2561-2562
305. 2563-2564
306. 2565-2566
307. 2567-2568
308. 2569-2570
309. 2571-2572
310. 2573-2574
311. 2575-2576
312. 2577-2578
313. 2579-2580
314. 2581-2582
315. 2583-2584
316. 2585-2586
317. 2587-2588
318. 2589-2590
319. 2591-2592
320. 2593-2594
321. 2595-2596
322. 2597-2598
323. 2599-2600
324. 2601-2602
325. 2603-2604
326. 2605-2606
327. 2607-2608
328. 2609-2610
329. 2611-2612
330. 2613-2614
331. 2615-2616
332. 2617-2618
333. 2619-2620
334. 2621-2622
335. 2623-2624
336. 2625-2626
337. 2627-2628
338. 2629-2630
339. 2631-2632
340. 2633-2634
341. 2635-2636
342. 2637-2638
343. 2639-2640
344. 2641-2642
345. 2643-2644
346. 2645-2646
347. 2647-2648
348. 2649-2650
349. 2651-2652
350. 2653-2654
351. 2655-2656
352. 2657-2658
353. 2659-2660
354. 2661-2662
355. 2663-2664
356. 2665-2666
357. 2667-2668
358. 2669-2670
359. 2671-2672
360. 2673-2674
361. 2675-2676
362. 2677-2678
363. 2679-2680
364. 2681-2682
365. 2683-2684
366. 2685-2686
367. 2687-2688
368. 2689-2690
369. 2691-2692
370. 2693-2694
371. 2695-2696
372. 2697-2698
373. 2699-2700
374. 2701-2702
375. 2703-2704
376. 2705-2706
377. 2707-2708
378. 2709-2710
379. 2711-2712
380. 2713-2714
381. 2715-2716
382. 2717-2718
383. 2719-2720
384. 2721-2722
385. 2723-2724
386. 2725-2726
387. 2727-2728
388. 2729-2730
389. 2731-2732
390. 2733-2734
391. 2735-2736
392. 2737-2738
393. 2739-2740
394. 2741-2742
395. 2743-2744
396. 2745-2746
397. 2747-2748
398. 2749-2750
399. 2751-2752
400. 2753-2754
401. 2755-2756
402. 2757-2758
403. 2759-2760
404. 2761-2762
405. 2763-2764
406. 2765-2766
407. 2767-2768
408. 2769-2770
409. 2771-2772
410. 2773-2774
411. 2775-2776
412. 2777-2778
413. 2779-2780
414. 2781-2782
415. 2783-2784
416. 2785-2786
417. 2787-2788
418. 2789-2790
419. 2791-2792
420. 2793-2794
421. 2795-2796
422. 2797-2798
423. 2799-2800
424. 2801-2802
425. 2803-2804
426. 2805-2806
427. 2807-2808
428. 2809-2810
429. 2811-2812
430. 2813-2814
431. 2815-2816
432. 2817-2818
433. 2819-2820
434. 2821-2822
435. 2823-2824
436. 2825-2826
437. 2827-2828
438. 2829-2830
439. 2831-2832
440. 2833-2834
441. 2835-2836
442. 2837-2838
443. 2839-2840
444. 2841-2842
445. 2843-2844
446. 2845-2846
447. 2847-2848
448. 2849-2850
449. 2851-2852
450. 2853-2854
451. 2855-2856
452. 2857-2858
453. 2859-2860
454. 2861-2862
455. 2863-2864
456. 2865-2866
457. 2867-2868
458. 2869-2870
459. 2871-2872
460. 2873-2874
461. 2875-2876
462. 2877-2878
463. 2879-2880
464. 2881-2882
465. 2883-2884
466. 2885-2886
467. 2887-2888
468. 2889-2890
469. 2891-2892
470. 2893-2894
471. 2895-2896
472. 2897-2898
473. 2899-2900
474. 2901-2902
475. 2903-2904
476. 2905-2906
477. 2907-2908
478. 2909-2910
479. 2911-2912
480. 2913-2914
481. 2915-2916
482. 2917-2918
483. 2919-2920
484. 2921-2922
485. 2923-2924
486. 2925-2926
487. 2927-2928
488. 2929-2930
489. 2931-2932
490. 2933-2934
491. 2935-2936
492. 2937-2938
493. 2939-2940
494. 2941-2942
495. 2943-2944
496. 2945-2946
497. 2947-2948
498. 2949-2950
499. 2951-2952
500. 2953-2954
501. 2955-2956
502. 2957-2958
503. 2959-2960
504. 2961-2962
505. 2963-2964
506. 2965-2966
507. 2967-2968
508. 2969-2970
509. 2971-2972
510. 2973-2974
511. 2975-2976
512. 2977-2978
513. 2979-2980
514. 2981-2982
515. 2983-2984
516. 2985-2986
517. 2987-2988
518. 2989-2990
519. 2991-2992
520. 2993-2994
521. 2995-2996
522. 2997-2998
523. 2999-3000
524. 3001-3002
525. 3003-3004
526. 3005-3006
527. 3007-3008
528. 3009-3010
529. 3011-3012
530. 3013-3014
531. 3015-3016
532. 3017-3018
533. 3019-3020
534. 3021-3022
535. 3023-3024
536. 3025-3026
537. 3027-3028
538. 3029-3030
539. 3031-3032
540. 3033-3034
541. 3035-3036
542. 3037-3038
543. 3039-3040
544. 3041-3042
545. 3043-3044
546. 3045-3046
547. 3047-3048
548. 3049-3050
549. 3051-3052
550. 3053-3054
551. 3055-3056
552. 3057-3058
553. 3059-3060
554. 3061-3062
555. 3063-3064
556. 3065-3066
557. 3067-3068
558. 3069-3070
559. 3071-3072
560. 3073-3074
561. 3075-3076
562. 3077-3078
563. 3079-3080
564. 3081-3082
565. 3083-3084
566. 3085-3086
567. 3087-3088
568. 3089-3090
569. 3091-3092
570. 3093-3094
571. 3095-3096
572. 3097-3098
573. 3099-3100
574. 3101-3102
575. 3103-3104
576. 3105-3106
577. 3107-3108
578. 3109-3110
579. 3111-3112
580. 3113-3114
581. 3115-3116
582. 3117-3118
583. 3119-3120
584. 3121-3122
585. 3123-3124
586. 3125-3126
587. 3127-3128
588. 3129-3130
589. 3131-3132
590. 3133-3134
591. 3135-3136
592. 3137-3138
593. 3139-3140
594. 3141-3142
595. 3143-3144
596. 3145-3146
597. 3147-3148
598. 3149-3150
599. 3151-3152
600. 3153-3154
601. 3155-3156
602. 3157-3158
603. 3159-3160
604. 3161-3162
605. 3163-3164
606. 3165-3166
607. 3167-3168
608. 3169-3170
609. 3171-3172
610. 3173-3174
611. 3175-3176
612. 3177-3178
613. 3179-3180
614. 3181-3182
615. 3183-3184
616. 3185-3186
617. 3187-3188
618. 3189-3190
619. 3191-3192
620. 3193-3194
621. 3195-3196
622. 3197-3198
623. 3199-3200
624. 3201-3202
625. 3203-3204
626. 3205-3206
627. 3207-3208
628. 3209-3210
629. 3211-3212
630. 3213-3214
631. 3215-3216
632. 3217-3218
633. 3219-3220
634. 3221-3222
635. 3223-3224
636. 3225-3226
637. 3227-3228
638. 3229-3230
639. 3231-3232
640. 3233-3234
641. 3235-3236
642. 3237-3238
643. 3239-3240
644. 3241-3242
645. 3243-3244
646. 3245-3246
647. 3247-3248
648. 3249-3250
649. 3251-3252
650. 3253-3254
651. 3255-3256
652. 3257-3258
653. 3259-3260
654. 3261-3262
655. 3263-3264
656. 3265-3266
657. 3267-3268
658. 3269-3270
659. 3271-3272
660. 3273-3274
661. 3275-3276
662. 3277-3278
663. 3279-3280
664. 3281-3282
665. 3283-3284
666. 3285-3286
667. 3287-3288
668. 3289-3290
669. 3291-3292
670. 3293-3294
671. 3295-3296
672. 3297-3298
673. 3299-3300
674. 3301-3302
675. 3303-3304
676. 3305-3306
677. 3307-3308
678. 3309-3310
679. 3311-3312
680. 3313-3314
681. 3315-3316
682. 3317-3318
683. 3319-3320
684. 3321-3322
685. 3323-3324
686. 3325-3326
687. 3327-3328
688. 3329-3330
689. 3331-3332
690. 3333-3334
691. 3335-3336
692. 3337-3338
693. 3339-3340
694. 3341-3342
695. 3343-3344
696. 3345-3346
697. 3347-3348
698. 3349-3350
699. 3351-3352
700. 3353-3354
701. 3355-3356
702. 3357-3358
703. 3359-3360
704. 3361-3362
705. 3363-3364
706. 3365-3366
707. 3367-3368
708. 3369-3370
709. 3371-3372
710. 3373-3374
711. 3375-3376
712. 3377-3378
713. 3379-3380
714. 3381-3382
715. 3383-3384
716. 3385-3386
717. 3387-3388
718. 3389-3390
719. 3391-3392
720. 3393-3394
721. 3395-3396
722. 3397-3398
723. 3399-3400
724. 3401-3402
725. 3403-3404
726. 3405-3406
727. 3407-3408
728. 3409-3410
729. 3411-3412
730. 3413-3414
731. 3415-3416
732. 3417-3418
733. 3419-3420
734. 3421-3422
735. 3423-3424
736. 3425-3426
737. 3427-3428
738. 3429-3430
739. 3431-3432
740. 3433-3434
741. 3435-3436
742. 3437-3438
743. 3439-3440
744. 3441-3442
745. 3443-3444
746. 3445-3446
747. 3447-3448
748. 3449-3450
749. 3451-3452
750. 3453-3454
751. 3455-3456
752. 3457-3458
753. 3459-3460
754. 3461-3462
755. 3463-3464
756. 3465-3466
757. 3467-3468
758. 3469-3470
759. 3471-3472
760. 3473-3474
761. 3475-3476
762. 3477-3478
763. 3479-3480
764. 3481-3482
765. 3483-3484
766. 3485-3486
767. 3487-3488
768. 3489-3490
769. 3491-3492
770. 3493-3494
771. 3495-3496
772. 3497-3498
773. 3499-3500
774. 3501-3502
775. 3503-3504
776. 3505-3506
777. 3507-3508
778. 3509-3510
779. 3511-3512

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. הפ'ג וישראל

א. נכון שהירוקים נסחפים לעמדות רדיקליות (שמאליות) אך מנהיגי יתר המפלגות בקואליציה ובאופוזיציה מגלים להתרשמותו הבנה למניעי ישראל. המוטיב הבולט הנו נקיטת זהירות מופלגת כלפי נפתולי הסכסוך והרקע מובן.

ב. לדבריו שה'ח גנשר הוא המנהיג בעל שעור הקומה המבין הבעיתיות לעומקה בעוד שרה'מ קול יותר פשטני ושטחי.

ה. תהליך השלום

א. התרשמותו היא שאין הסתייגויות ממישראל כלפי ועידה בינ'ל ע'פ התפריט הסובייטי-ערבי מובנות די צורכן במערב אירופה ואין הסברינו חודרים כראוי. חשוב לדעתו להדגיש שאין הסתייגויות אלו נובעות מאידיאולוגיה דוגמטית ושאין התנגדות עקרונית טוטלית לשתוף באו'מ או מזכ'לו ברגע המתאים.

ב. אין הם מסתייגים מ'גישת השלבימ' שעליה דבר באחרונה שה'ח האמריקאי, אך כרבים אחרים סבורים שיש מקום לעודד המתונים בקרב אש'פ שאותו יהיה צורך לשלב בעתיד (הסביר הנמוקים הידועים). עם זאת אינם מתעלמים מהספקות שנתעוררו עקב אופי הצהרות ערפאת ומרעיו ומהשלכות פעולות הפרור בצפון.

נאו'מ.

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, מצב, איר1, איר2, איר3, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7798

תאריך : 10.03.89

נכנס

בלמס

חוזם: 3,7798

אל: המשרד

מ-: אוטובה, נר: 43, תא: 090389, זח: 1100, דח: מ, סג: בל

תח: גס: צפא

נד: ג

בלמס/מיידי

אל: מצפ'א

קודה- אש'פ

1. במסגרת ראיון רדיו בCBC על מדניות החוץ הקנדית
נשאל שה'ח קלארק על מדניות קודה כלפי אש'פ ולהלן
התייחסותו:

WE DEAL WITH THE PLO ON THE LEVEL OF MIDDLE-RANKING OFFICIALS. WE ARE THE LAST COUNTRY IN THE WEST TO LIMIT THE CONTACT TO THAT LOW LEVEL. THERE ARE VERY SOUND ARGUMENTS THAT CAN BE MADE FOR INCREASING THE LEVEL OF OUR CONTACTS. WE ARE CONSIDERING THAT NOW. THAT WITHOUT ... (INAUDIBLE) OR EXAGGERATION IS EXACTLY WHERE WE ARE ON THE QUESTION OF THE PLO. I THINK THAT THERE HAVE BEEN IMPORTANT DEVELOPMENTS IN THE MIDDLE EAST, I THINK THAT CANADA HAS A ROLE TO PLAY, I DON'T WANT TO EXAGGERATE IT. I DO NOT WANT US TO SLIP BEHIND IN OUR CAPACITY TO PLAY THAT ROLE, I AM VERY CONSCIOUS OF THE PUBLIC CONCERNS THAT WE ARE IN DANGER OF SLIPPING BEHIND, IT HAS NOT AFFECTED OUR WORK ON THE SECURITY COUNCIL AT LEAST NOT YET.

I DON'T WANT IT TO, I THINK THAT CANADA'S CREDENTIALS ARE IMPORTANT NOT ONLY TO US BUT TO THE WORLD, MAYBE LESS IN THIS ISSUE GIVEN ITS PECULIAR NATURE THAN ON

משרד החוץ-מחלקת הקשר

OTHERS, BUT IF WE ARE NOT ABLE TO MOVE AHEAD QUICKLY ENOUGH TO KEEP US IN SHAPE ON THIS IS SUE THAT CAN AFFECT US ELSEWHERE, SO WE'RE LOOKING AT WHAT WE SHOULD BE DOING WITH RESPECT TO THE PLO BECAUSE IT HAS TAKEN SOME ACTIONS THAT I THINK HAVE BEEN ON ONE PART COURAGEOUS, THE PART OF ARAFAT AND CERTAINLY HAVE BEEN C ONSTRUCTIVE. THEY MAY COME TO NOTHING BUT SO LONG AS THE Y'VE BEEN TAKEN I WANT US TO BE IN A POSITION TO TRY TO D E SOMETHING ABOUT IT. THAT'S NOT EASY.

2. במסגרת מהדורת חדשות הערב המרכזית של ה- CBC הובאו
עקרי הדברים שנית אך מייד לאחריהם הודיע הקריין כי
'מקור בלשכת רוה'מ מסר כי נושא שינוי רמת המגעים
עם אש'פ אינו נמצא כעת על סדר יומו של רוה'מ'.

ולצר

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מונכל, ממנוכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד,
מצב, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7839

תאריך: 10.03.87

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7839

אל: המשרד

מ-: נ, נר: 289, תא: 090389, זח: 1600, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מיידי לבוקר

אל: מנהל מצפ'א.

דע: מנהל אירופה ג', מנהל ארבל 2, פמלית השר (כאנ)

מאת: ג'רמי יששכרוף - נאו'מ.

שיחות בייקר - שוורנדזה.

1. קמרון הוס (ארה'ב) ביקש להעביר דיווח על שיחות בייקר - שוורנדזה שהתקיימו בווינה. כללית ציין הוס שדיווחי העיתונות על הפגישות היו אמינים. הבהיר שהיו שתי פגישות - הראשונה התנהלה בארבע עיניים והשניה בהשתתפות הצוותים המלאים של שני הצדדים.

2. הפגישה בארבע עיניים: סוכס שימשיכו לבסס את הדיונים ברמה זו לפי סדר היום והמתכונת שהיו נהוגים בתקופתו של שולץ כלומר: סיכסוכים איזוריים, פירוק נשק, נושאים בילטרליים, וזכויות האדם. בייקר ביקש להוסיף לרשימת הנושאים הללו -

TRANSNATIONAL PROBLEMS כגון טרור, סמים, סיוע ואסונות טבע, טיפול רפואי ואיכות הסביבה. שוורנדזה הסכים לכך. סוכס שבייקר יבקר במוסקבה במחצית הראשונה של מאי, והובהר שעד אז תגבש ארה'ב עמדתה לגבי הסוגיה של שיחות 'START'. שוורנדזה סקר השינויים שמתרחשים בבריה'מ ובייקר העיר ששינויים אלה חיוביים מבחינתו של המערב אך המלאכה בידי בריה'מ עצמה. בייקר במהלך שיחה זו, הזכיר דיווחים שנתקבלו בארה'ב שלפיהם מכוונת בריה'מ למכור נשק לאיראן והביע

משרד החוץ-מחלקת הקשר

התנגדות לכך. כן העיר בייקר לאיש שיחו שהוא מאוכזב מכך שלא התלונן בפני האיראנים על פרשת סלמן רושדי בעת ביקורו באיראן. שוורנדה ציין שאכן לא העלה את הסוגיה בעת פגישתו עם חומייני אך כן העלה את העניין בדרגים אחרים. השיחה גם נגעה לפסגה המתקרבת בין סין ובריה'מ כאשר בייקר העיר שאין לארה'ב התנגדות לכך ושוורנדה מבהיר שאין הדבר מכוון נגד ארה'ב. עד כאן לגבי השיחה בארבע עיניים. לדברי הווס שיחה זו לא עסקה במז'ת.

ה. הפגישה השנייה בהשתתפות הצוותים:

א. זכויות האדם: בייקר הביע שביעות רצון מהתקדמות בתחום זה וציין שארה'ב ממשיכה לייחס לסוגיה חשיבות. ציין הצורך בהתקדמות נוספת לגבי הרפיוזניקים וכן לגבי איחוד משפחות. בייקר מסר לשה'ח בריה'מ רשימה של מקרים ספציפיים לטיפול המיוחד. בייקר ציין שארה'ב מוכנה בעיקרון להשתתף בועדה על זכויות האדם במוסקבה ב-1991 אך ההשתתפות תהיה כפופה להתקדמות נוספת בתחום זכויות האדם. שוורנדה הסכים לבדוק אישית, רשימת המקרים (הנ'ל) שהעביר לו בייקר.

ב. סכסוכים איזוריים: בייקר ציין החשיבות שיש לייחס לסכסוכים איזוריים כגון במז'ת, אמרכ'ז, קמפוצ'יה, קרן אפריקה, אפריקה הדרומית, וכן קוריאה. שוורנדה הסכים לגבי אפגניסטאן בייקר ציין לפני איש שיחו הצורך באפגניסטאן עצמאית וניצול המלא של הזכות להגדרה עצמית שם. שוורנדה העלה את נושא משלוחי הנשק למוג'הדין ותביעתו להפסיק משלוחים אלה נדחתה על ידי בייקר בטענה שבריה'מ קשירה לא מעט אמל'ח בארץ זו אחרי נסיגתה. בייקר העלה טאלת משלוחי נשק לניקרגואה וציין שארה'ב איננה מספקת לקונטרס LETHAL AID. בריה'מ ציינה שהיא מוכנה להפסיק משלוחי נשק לניקרגואה אם ארה'ב מפסיק מכירות נשק בכלל באמל'ט.

המז'ת: שוורנדה העלה החשיבות של מעורבות אמריקנית - סובייטית באיזור, והדגיש הצורך בעבודה מכינה משותפת כדי להכין את הועידה הבינ'ל, שכוללת מפגש של מועב'יט בספטמבר 1989 ברמה של שרי חוץ ומינוי שליח מיוחד מטעם האו'מ. בייקר השיב שארה'ב מקדמת בברכה העניין המוגבר של מוסקבה לגבי המז'ת והביע תקווה ששתי הארצות יוכלו לעבוד יחד. בייקר ציין שהעיתוי הנוכחי אינו מתאים לכינוס ועידה, והתפקיד הראשון צריך להיות לעבוד לקראת צעדים מוחשיים להביא לשיחות ישירות בין ישראל לבין 'הפלסטינאים'. בייקר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שוב הדגיש ששאלת הוועידה היא
PREMATURE ועיסוק בה, בשלב זה, עלול לדחות הזדמנויות
מבטיחות יותר. בייקר ביקש משוורנדזה שבריה"מ תפעל לרסן את
סוריה והפלגים הקיצוניים באש"פ. כן ציין בייקר החשיבות
שבריה"מ תביא לנירמול יחסיה עם ישראל בלא תנאים. בייקר
הוסיף שארה"ב מתכוונת להיות פעילה בעיקר כדי לשנות את
האווירה באיזור, וציין שדו שיח ישראלי - פלסטינאי מהווה
תנאי מוקדם להתקדמות בפתרון הסכסוך.

ג. פרוק נשק: בייקר העלה בין היתר, המאמצים למנוע ההפצה
ולטילים בליסטיים וכן נשק כימי וציין, שהוא מעוניין לא רק
להשמיע בנושא זה, אלא גם מצפה לשמוע מבריה"מ על עמדתה.
ביקר העלה הפעילות הלובית בנוגע לנשק כימי ברבטא.

ד. נושאים בילטרליים: נדונו נושאים כגון אלסקה והסיוע
לאסון בארמניה. לדברי הום לא היה משהו מיוחד בפרק זה.

ה. TRANSNATIONAL PROBLEMS: הנושאים בפרק זה יידונו
במפגש השרים הבא במוסקבה וביקר הציע מפגש מומחים בנושא
טרור, סמים, איכות הסביבה, וסיוע לאסונות טבע. שוורנדזה
הסכים אך הציע לכלול בפרק זה גם נושאים כלכליים.

נאו"מ.

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד,
צב, בנצור, מצפא, פרנ, איר3, ברנע, ארב2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7653

תאריך : 10.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7653

אל: המשרד

מ-: נ' , נר: 265, תא: 090389, זח: 1130, דח: מ, סג: סו

תח: 8 גס: אירופה

נד: 8

סודי/מיידי

אל מנהל אירופה ג'.

דע: ממ'ד בין'ל 1, מנהל ארבל 2, בייקר-ס/יועץ משפטי.

מאת נאום'-יששכרוף.

בריהמ'-טרור.

1. איגור פומינוב, סובייטי העובד בלשכה המשפטית של האומ' ועוסק בהכנת דו"ח המזכ"ל לאומ' בנושא טרור התקשר בבוקר 8/3 ואמר 'שהגיע הזמן שנשתה קפה באומ'. האיש מוכר משיחות מזדמנות בפרוזדורי האומ' ובוועדה הששית, וכן מוכר לאלן בייקר מעבודתו בלשכה המשפטית באומ'.

2. תחילה, ציין פומינוב שביקש להיפגש על מנת להתייעץ עמי בסוגית הטרור. לדעתו, יש מגמה מכוונת בקרב בריהמ' ובנות בריטה לקדם ולהגביר שפ' בנושא טרור עם מדינות אירופאיות וכן עם ארה"ב הן במישור המולטילטרלי והן במישור הבילטרלי. עד כה בריהמ' לא נענתה בחיוב לבקשתה להתקבל או לעבוד עם אינטרפול, דבר שהיא מעוניינת בו, אך ציין שבריהמ' שיתפה פעולה עם קנדה לאחרונה בעניין תפיסת משלוח סמים רציני ביותר עקב מידע שסיפקה בריהמ'. כן ציין לצורך העניין פרשת המטוס החטוף לישראל וחיסול הפרשה לשביעות וצונם של שני הצדדים. לפי זכרונו שיגרה בריהמ' לווינגטון בסתיו 1987 או באביב 1988 צוות לדון עם ארה"ב באפשרות של שפ' בתחום

TO THE DIRECTOR, FBI
FROM THE DIRECTOR, FBI
SUBJECT: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הטרור כולל טרור גרעיני. לדבריו, ארה"ב לא גילתה כל התלהבות משפ' כפי שהוצא על ידי הסובייטים. פומינוב ביקש, איפוא, לדעת כיצד אנו סבורים שניתן לקדם שפ' כנ"ל.

3. השבתי כמובן בזהירות רבה שהסוגיה של טרור מתפרסת על שטח רחב של תחומים החל מחילופי מידע ופעולות מנע עבור לטיפול במעשי טרור עצמם וכלה בהיבטים המשפטיים והפוליטיים הקשורים בתפיסת מחבלים שפיטתם או הסגרתם וכי לא ברור לי לאיזה תחום הוא (פומינוב) מתכוון שכן לכל תחום ישנם ההיבטים משלו. בכל אופן ציינתי שלדעתי האישית, כל שפ' בנושא טרור על ידי הקהילה הבינ"ל חייב להתבסס על דבקות מעשית ולא רק מילולית לנורמות שהתגבשו באמנות השונות בדבר, למשל טרור אווירי וימי, בלא הכנסת אלמנטים פוליטיים המיועדים להכשיר טרור כלגיטימי, כגון מאבקים לשחרור לאומי או ההצעה לכנס ועידה בינ"ל להגדיר טרור, כפי שהציעה סוריה. בנוסף ציינתי שיותר מכל חשוב ללוות מילים במעשים וכי אם בריה"מ ובנות בריתה אכן מתכוונות בכנות לשפ' עם המערב בנושא זה, עליהן לחדול בפועל מהסיוע הניתן לקבוצות טרור שונות ובמקרה המז'ת ארגוני הטרור הפלסטינאיים.

4. פומינוב ציין שהוא מתרשם שהנושא אכן חשוב מאד מבחינתם של 'אנשי ארצו', ולפי הידוע לו שוורנדרזה אף העלה את העניין עם שה'ח ארנס בקהיר כאשר דיבר על האפשרות של צעדים נגד טרור שיהיו 'בני-אימות' (VERIFIABLE).

לדבריו, הצד הסובייטי לא קיבל התייחסות מפורטת להצעה מהצד הישראלי, אך מן הראוי לדעתו, לייחס לרעיון חשיבות. בנוסף ציין שיתכן שאחת הדרכים לעסוק בנושא בצורה עניינית וקונסטרוקטיבית, תהיה באמצעות האומ' כאשר טרור יידון בוועדה הששית בעצרת ה-44. לדבריו, שמע שיש מחשבות אמריקניות לנסות להוריד את הנושא מטיפול של הוועדה הששית ובכלל להסירו מסדר היום של האומ'.

להערכתו, צעד כזה יהיה מאד שלילי הואיל וניתן להשתמש בדיון בעצרת באורח קונסטרוקטיבי, ובמסגרתו ניתן יהיה להעלות הצעות מוחשיות כדי להגביר שפ' בינ"ל למניעת טרור. הערתי כללית לגבי עמדתנו בנושא הטרור במסגרת דיוני העצרת האחרונים, כלומר, התנגדנו להכנסת הצעות

משרד החוץ-מחלקת הקשר

פוליטיות המיועדות להכשיר טרור כלגיטימי בכל צורה שהיא, כגון למשל, ההצעה הסורית להגדיר טרור שעוד עומדת על הפרק. הוספתי שאילו העצרת ה-42 היתה בונה על ההישג של העצרת ה-40, שהחליטה שמעשי טרור הם פליליים יהיו מניעיהם אשר יהיו, ייתכן שהמצב היה שונה, אך לא זו הדרך שבחרה העצרת, ולכן החלטתנו בשעתו לשבור קונסנסוס בנדון.

5. פומיננוב ציין שבריהמ' מעוניינת להעלות הצעות לגבי טרור שלא יכללו האלמנטים הפוליטיים הידועים, שיעוררו מיד מחלוקת חריפה בין הגושים השונים, ומעדיפה להתרכז על ההיבטים שלגביהם קיימת הסכמה רחבה יותר.

6. בשלב זה, ציינתי בפני פומיננוב, הרי אנו מכירים זה את זה זמן רב, ודבר אחד לא ברור לי: מדוע דווקא הוא מעוניין בדעתי לגבי השאלות הללו, ובמיוחד אם מדובר על שפ' בין בריהמ' לבין אירופה וארה"ב, שכן ידוע לו היטב מי אני ואיזו מדינה אני מייצג. פומיננוב השיב שהצעותיה של בריהמ' מכוונות למזת וכי הדברים הבאים ידועים לה היטב.

א. ישראל נחשבת ומהווה מעצמה איזורית משמעותית במזת וכי לא ניתן להתעלם ממנה בהקשר הצעות שמיועדות לאיזור כולו.

ב. בריהמ' איננה מעוניינת להעלות הצעות שידחו על הסף על ידי מדינות האיזור, שכן במקרה זה, בריהמ' תאבד פנים (WILL LOSE FACE).

ג. למרות שישראל תכחיש זאת, יש לה השפעה רצינית על בת בריהמ' האסטרטגית "ארה"ב, ולזו מציאות קיימת.

7. החלטתי להמשיך ולהעמיד פנים שאני בכל זאת לא מבין למה הוא מתכוון לגבי רעיונותיה של בריהמ' בנושא הטרור (שאגב לא היה רחוק מהאמת) ואז פומיננוב ביקש לתאר בפני מצב היפוטטי לגבי המז'ת: לאחרונה, לדבריו, קיימת מגמה מתונה ופרגמטית בארגון שמוכר לישראל היטב (אש"פ) ואין להוציא מכלל אפשרות מצב שיהיה פילוג בין הפרגמטים לבין הקיצוניים שימשיכו לדבוק בטרור. במצב זה, שפ' למניעת טרור עלול להיות נושא חשוב ביותר ליציבות האיזורית וההתמודדות עם אותם קיצוניים. בשלב זה השיחה נפסקה הואיל וכבר איחרתי לפגישה אחרת.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8. הערות: עד כה השיחות המזדמנות עם פומינוב היו בדרך כלל בנושאים הקשורים לעבודתו בלשכה המשפטית או בועדה הששית במשך העצרת. פומינוב היה תמיד זהיר לשמור על תדמיתו כעובד המזכירות גם אם הדבר היה למראית עין בלבד. הפעם, למרות שהנושא של טרור הוא נושא בטיפולו במזכירות וכי הוא מתייחס למחשבות "אנשי ארצו", היה ברור שאין הוא מדבר עמי בהיותו עובד האו"ם. במהלך השיחה נראה שהיה מודע היטב למחשבותיה של בריה'מ בנושא, ואף התיימר לדעת על תוכן שיחת שוורדנדה ארנס בקהיר. לגופו של ענין, קשה להציג מעבר לדיווח הנ"ל לגבי השיחה, תמונה מדויקת לגבי הכוונות המהותיות של פומינוב או בריה'מ, אך נראה שבעיני הסובייטים זו דרך לא מחייבת של גישוש. אגב, איש הקשר הרגיל שלי עם משלחת בריה'מ, מיכאל אנטיוכין, חזר למוסקבה במהלך פברואר 1989. בכל מהלך הישחה נזהרתי לא להשיב לו אלא במונחים כלליים לגבי הסוגיה תוך נסיון לדלות ממנו מידע נוסף אולי מעבר למה שהתכוון לומר. (ראו למשל סעיף 6 לעיל).

נאום

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, מצב, איר3, ברנע, ארבל2, סי יבל, משפט, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד

1. The first part of the report is a general
description of the project. It includes the
purpose of the study, the objectives, and the
scope of the work. The second part is a
review of the literature. It discusses the
work of other researchers in the field and
how it relates to the current study. The
third part is the methodology. It describes
the methods used to collect and analyze the data.
The fourth part is the results. It presents
the findings of the study. The fifth part is
the conclusion. It summarizes the main points
of the study and discusses the implications of
the findings. The sixth part is the
references. It lists the sources used in the
study. The seventh part is the appendix. It
contains additional information that is relevant
to the study but is not included in the main
text. The eighth part is the index. It
provides a quick reference to the different
sections of the report. The ninth part is the
table of contents. It shows the page numbers
for each section of the report. The tenth
part is the title page. It contains the title
of the report, the author's name, and the
date of completion.

1980

21

1. The first part of the report is a general
description of the project. It includes the
purpose of the study, the objectives, and the
scope of the work. The second part is a
review of the literature. It discusses the
work of other researchers in the field and
how it relates to the current study. The
third part is the methodology. It describes
the methods used to collect and analyze the data.
The fourth part is the results. It presents
the findings of the study. The fifth part is
the conclusion. It summarizes the main points
of the study and discusses the implications of
the findings. The sixth part is the
references. It lists the sources used in the
study. The seventh part is the appendix. It
contains additional information that is relevant
to the study but is not included in the main
text. The eighth part is the index. It
provides a quick reference to the different
sections of the report. The ninth part is the
table of contents. It shows the page numbers
for each section of the report. The tenth
part is the title page. It contains the title
of the report, the author's name, and the
date of completion.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7817

תאריך : 10.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7817

אל: המשרד

מ-: אוטבה, נר: 41, תא: 090389, זח: 1030, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: מנהל מצפא

קנדה-אש'פ

אתמול בבוקר בראיון ברדיו רמז שה'ח קלארק כי הם דנים ועומדים בפני החלטה על שינוי עמדתם כלפי אש'פ.

ראו מברקו של ולצר בנדון ובו התמליל. אתמול בבוקר מסר לי פראנק דיאמנט כי איש בני ברית שהוא מקורב לרוה'מ מלרוני נפגש עמו ורוה'מ אמר לו כי אין בכונתו לשנות עמדתם כלפי אש'פ.

אמש ב-C B C בחדשות הערב של הטלביזיה הקנדית הודיעו כי שה'ח קלארק עומד לשנות מערכת הקשרים עם אש'פ וצטט דבריו של שה'ח אשר אמר כי עראפת נהג במתינות ובאומץ. הקריין הוסיף מיד כי ממקורות בכירים במשרד רוה'מ נודע להם כי רוה'מ מתנגד לעמדתו של שה'ח שלו.

גור-אריה

ח

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצב, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7817

תאריך : 10.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7817

אל: המשרד

מ-: אומבה, נר: 41, תא: 090389, זח: 1030, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: מנהל מצפא

קנדה-אש'פ

אתמול בבוקר בראיון ברדיו רמז שה'ח קלארק כי הם דנים ועומדים בפני החלטה על שינוי עמדתם כלפי אש'פ.

ראו מברקו של ולצר בנדון ובו התמליל. אתמול בבוקר מסר לי פראנק דיאמנט כי איש בני ברית שהוא מקורב לרוה'מ מלרונ'י נפגש עמו ורוה'מ אמר לו כי אין בכונתו לשנות עמדתם כלפי אש'פ.

אמש ב-C B C בחדשות הערב של הטלביזיה הקנדית הודיעו כי שה'ח קלארק עומד לשנות מערכת הקשרים עם אש'פ וצטט דבריו של שה'ח אשר אמר כי עראפת נהג במתינות ובאומץ. הקריין הוסיף מיד כי ממקורות בכירים במשרד רוה'מ נודע להם כי רוה'מ מתנגד לעמדתו של שה'ח שלו.

גור-אריה

ח

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, מצב, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7817

תאריך : 10.03.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7817

אל: המשרד

מ-: אומבה, נר: 41, תא: 090389, זח: 1030, דח: מ, סג: סו

תח: @ גס: צפא

נד: @

סודי/מידי

אל: מנהל מצפא

קנדה-אש'פ

אתמול בבוקר בראיון ברדיו רמז שה'ח קלארק כי הם דנים ועומדים בפני החלטה על שינוי עמדתם כלפי אש'פ.

ראו מברקו של ולצר בנדון ובו התמליל. אתמול בבוקר מסר לי פראנק דיאמנט כי איש בני ברית שהוא מקורב לרוה'מ מלרוני נפגש עמו ורוה'מ אמר לו כי אין בכונתו לשנות עמדתם כלפי אש'פ.

אמש ב-C B C בחדשות הערב של הטלביזיה הקנדית הודיעו כי שה'ח קלארק עומד לשנות מערכת הקשרים עם אש'פ וצטט דבריו של שה'ח אשר אמר כי עראפת נהג במתינות ובאומץ. הקריין הוסיף מיד כי ממקורות בכירים במשרד רוה'מ נודע להם כי רוה'מ מתנגד לעמדתו של שה'ח שלו.

גור-אריה

ח

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, מצב, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7814

תאריך: 10.03.81

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 3,7814

אל: המשרד

מ-: אומבה, נר: 45, תא: 090389, זח: 1500, דח: ר, סג: שמ

תח: & גס: צפא

נד: &

שמו/רגיל

אל : מנהל מצפ'א

1. אתמול תדרכתי את פראנק דיאמנט הסגן האקסקוטיבי של בני ברית אשר הודיע לי כי הוא עומד להפגש עם שה'ח קלארק.

2. דיאמנט אכן נפגש עם שה'ח במסגרת ארוע חברתי בטורונטו ובנושא אש'פ אמר לו קלארק כי קנדה חייבת לעלות דרג המגעים עם אש'פ - לפחות לרמה שמתחת לשר - אחרת היא תהיה אירלבנטית מבחינה מדינית בפורום הבינלאומי.

3. בהזדמנות זו שבח קלארק את שה'ח ארנס ואמר כי הוא נהנה מאד מהפגישה עמו בפאריס. הוא חשב כי יפגוש איש נוקשה וקשוח ונוכח לדעת ששה'ח ארנס הוא איש נעים הליכות ומרשים והוא מאד מקוה להפגש עמו שוב כדי להמשיך שיחות.

גור - אריה

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, מצב, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7798

תאריך : 10.03.89

נכנס

בלמס

חוזם: 3,7798

אל: המשרד

מ-: אומבה, נר: 43, תא: 090389, זח: 1100, דח: מ, סג: בל

תח: גס: צפא

נד: ג

בלמס/מיידי

אל: מצפ'א

קנדה-אש'פ

1. במסגרת ראיון רדיו בCBC על מדניות החוץ הקנדית
נשאל שה'ח קלארק על מדניות קנדה כלפי אש'פ ולהלן
התייחסותו:

WE DEAL WITH THE PLO ON THE LEVEL OF MIDDLE-RANKING OFFICIALS. WE ARE THE LAST COUNTRY IN THE WEST TO LIMIT THE CONTACT TO THAT LOW LEVEL. THERE ARE VERY SOUND ARGUMENTS THAT CAN BE MADE FOR INCREASING THE LEVEL OF OUR CONTACTS. WE ARE CONSIDERING THAT NOW. THAT WITHOUT ... (INAUDIBLE) OR EXAGGERATION IS EXACTLY WHERE WE ARE ON THE QUESTION OF THE PLO. I THINK THAT THERE HAVE BEEN IMPORTANT DEVELOPMENTS IN THE MIDDLE EAST, I THINK THAT CANADA HAS A ROLE TO PLAY, I DON'T WANT TO EXAGGERATE IT. I DO NOT WANT US TO SLIP BEHIND IN OUR CAPACITY TO PLAY THAT ROLE, I AM VERY CONSCIOUS OF THE PUBLIC CONCERNS THAT WE ARE IN DANGER OF SLIPPING BEHIND, IT HAS NOT AFFECTED OUR WORK ON THE SECURITY COUNCIL AT LEAST NOT YET.

I DON'T WANT IT TO, I THINK THAT CANADA'S CREDENTIALS ARE IMPORTANT NOT ONLY TO US BUT TO THE WORLD, MAYBE LESS IN THIS ISSUE GIVEN ITS PECULIAR NATURE THAN ON

משרד החוץ-מחלקת הקשר

OTHERS, BUT IF WE ARE NOT ABLE TO MOVE AHEAD QUICKLY ENOUGH TO KEEP US IN SHAPE ON THIS IS SUE THAT CAN AFFECT US ELSEWHERE, SO WE'RE LOOKING AT WHAT WE SHOULD BE DOING WITH RESPECT TO THE PLO BECAUSE IT HAS TAKEN SOME ACTIONS THAT I THINK HAVE BEEN ON ONE PART COURAGEOUS, THE PART OF ARAFAT AND CERTAINLY HAVE BEEN C ONSTRUCTIVE. THEY MAY COME TO NOTHING BUT SO LONG AS THE Y'VE BEEN TAKEN I WANT US TO BE IN A POSITION TO TRY TO D E SOMETHING ABOUT IT. THAT'S NOT EASY.

2. במסגרת מהדורת חדשות הערב המרכזית של ה- CBC הובאו
עקרי הדברים שנית אך מייד לאחריהם הודיע הקריין כי
'מקור בלשכת רוה'מ מסר כי נושא שינוי רמת המגעים
עם אש'פ אינו נמצא כעת על סדר יומו של רוה'מ'.

ולצר

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד,
מצב, בנצור, מצפא, רביב, מעת, הסברה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7767

תאריך: 10.03.89

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 3,7767

אל: המשרד

מ-: נ', נר: 281, תא: 090389, זח: 1400, דח: ר, סג: שמ

תח: 8 גס: ארבל

נד: 8

שמור/רגיל

אל: ארבל 2

דע: אירופה 2, שג' אוסלו

מאת: נאום בן דב

ERIC TELLMAN - משלחת נורבגיה באו"מ (מ. 2)

1. מבוא

בשיחה עם הנל ב-8.3.89 הועלו סוגיות שונות לרבות הגדוד הנורבגי ביוניפיל, המצב בשטחים ותהליך השלום. להלן נקודות מספר מתון התבטאויותיו:

2. יחסי נורבגיה - ישראל

א. מוגזם יהיה לקבוע שהגישה הבסיסית של העם הנורבגי וממשלתו כלפי הדמוקרטיה הישראלית נשתנתה לחלוטין לרעה בעקבות ארועי השטחים. עם זאת, אין ספק שחל סחף מסויים. עובדה זו ידועה יפה (ובאה לידי ביטוי גם במדינות מערב אירופיות אחרות). לגבי נורבגיה יש להדגיש שהסחף בולט בקרב מפלגת העבודה שבעבר שמשה מוקד התמיכה בישראל וכן בקרב הכנסיה.

ב. ידוע שבעקבות ביקורו של יו"ר ועדת החוץ של הפרלמנט הנורבגי KARE WILLOCE (מי שהיה רה"מ ועתה יו"ר המפלגה השמרנית באופוזיציה) ברצועת עזה בספט' 88, הוליד התבטאויות ביקורתיות על הנעשה בשטחים. גם התבטאויותיהם של ראשי משלחת כנסיתית נורבגית שבקרה בארץ באחרונה הצטיינו בסגנון ביקורתי חריף.

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

10/11/1911

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לכך השפעה מצטברת. אגודת הידידות נורבגיה- ישראל
היתה פסיבית יחסית באחרונה, אף כי יתכן שהיא מנסה
עתה לחדש פעילותה (ומשימתה לא קלה).

2. הגדוד הנורבגי ביוניפיל

א. ממנורבגיה הסתייגה מהצהרותיו הנלוזות של מפקד הגדוד
אך מודגש שהוא נתון בלעדית לפיקוחו של מפקד יוניפיל
ומתפקידו לפעול במקרים מסוג זה. עם זאת, חשוב לציין
שבעתונות נורבגיה (למשל ב' פוסט אבטה') נתפרסמו
מכתבים, בעיקר מטעם אנשים ששרתו בעבר ביוניפיל,
שתמכו בביקורת המפקד הנל על פעולות צה'ל וצד'ל.
ב. תסכולם ותגובותיהם של החיילים הנורבגים נובעים
בעיקר, אך לא בלעדית, מיחס צד'ל כלפי התושבים
הלבנוניים המקומיים המתגוררים באזור הנתון לאחריות
הגדוד הנורבגי. תקריות מתעוררות עפ'ר, אך לא תמיד
כאשר קציני הקישור של צה'ל אינם נוכחים במקום.
הצטברות התקריות והפגיעות בז'א גורמת למשקעים גוברים.
ג. אין כל ספק בקרב עמיתיו לגבי מעמד צה'ל וגבי
צד'ל ולא קל להם להשתכנע מנימוקים הגורסים עצמאות
פעילותו של צד'ל.
ד. להצטברות הידיעות על הנעשה
בדר'ל, כפי שהם מתפרסמות בתקשורת הנורבגית יש אפקט
מסלים.

3. תהליך השלום

א. אין רצון להתכחש לעמדות ישראל ולחששותיה, אך קשה
עמיתיו להתעלם ממעמד אש'פ בקרב אוכלוסית השטחים
והפזורה הפלס'. נראה להם שבסופו של דבר לא תהא
אפשרות להשיג התקדמות בלא שיתופו. עם זאת, לא סתר
הסברי לגבי המציאות כיום.
ב. חזר והדגיש את השפעת
הדווה התקשורתית על המהומות בשטחים לא רק כלפי דעת
הקהל אלא גם לגבי התחושה שיש להפעיל התהליך הפוליטי
מיידית בלי הסתייגויות מקשות.

בן דוב

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, איר2, מצב, ברנע,
ארבל2, ליאור, מזתים, סי יבל, משפט, ר/מרכז, ממד, מתאשטחים, לוברני,

כוחות זרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7855

תאריך : 10.03.89

נכנס **

שמו

**

**

**

חוזם: 3,7855

אל: המשרד

מ-: נר: 302, תא: 090389, חז: 1800, דח: ר, סג: שמ

תח: 8 גס: ארבל

נד: 8

שמו/רגיל

אל: ארבל 2.

דע: אירופה 1, שג בון

מאת: נאו'מ - בן דב.

השגריר HANS JOACHIM VERGAU משלחת רפ'ג באו'מ (מס' 2).

1. רפ'ג ומעצמות העל.

א. בשיחה עם הנ'ל ב-8.3.89 הכחיש שקיימת מתיחות (שעליה דווח בתקשורת) בין רפ'ג וארה'ב בנושא פרוק נשק באירופה. עם זאת ציין שקיים שוני מסוים בין גישות רפ'ג ומערב אירופיות אחרות כלפי הגילויים החדשים במדיניות מוסקבה. ראשי הממשל בבון סבורים שיש לעודד גורבצ'וב בדרכו ולתת אמון זהיר בהצהרת כוונותיו. לדעתם תפקיד ברה'מ בבעיות אנגולה, איראן-עיראק ואפגניסטן מעורר אמון שאין לזלזל בו.

ב. עם זאת, נוקטים הם זהירות רבה כלפי מדיניות מוסקבה במזה'ת, לרבות מגמות סיוור האחרון של שה'ח הסובייטי באזור זה וזהירות כפולה ומכופלת בתחום סכסוך ערב-ישראל.

ג. נראה להם שאבן בוחן לגבי כוונות ברה'מ במזה'ת תהיה מידת ההשפעה המרסנת שהיא תפעיל בעיקר כלפי סוריה עיראק ואש'פ. ע'פ ידיעות משגרירותם בדמשק השמיע שה'ח הסובייטי בעת ביקורו בדמשק אזהרות נמרצות במגמה לעודד מיתון ואיפוק.

ד. רפ"ג וישראל

א. נכון שהירוקים נסחפים לעמדות רדיקליות (שמאליות) אך מנהיגי יתר המפלגות בקואליציה ובאופוזיציה מגלים להתרשמותו הבנה למניעי ישראל. המוטיב הבולט הנו נקיטת זהירות מופלגת כלפי נפתולי הסכסוך והרקע מובן.

ב. לדבריו שה'ח גנשר הוא המנהיג בעל שעור הקומה המבין הבעיתיות לעומקה בעוד שרה'מ קול יותר פשטני ושטחי.

ה. תהליך השלום

א. התרשמותו היא שאין הסתייגויות ממישראל כלפי ועידה בינ"ל ע"פ התפריט הסובייטי-ערבי מובנות די צורכן במערב אירופה ואין הסברינו חודרים כראוי. חשוב לדעתו להדגיש שאין הסתייגויות אלו נובעות מאידאולוגיה דוגמטית ושאין התנגדות עקרונית טוטלית לשתוף באו"מ או מזכ"ל ברגע המתאים.

ב. אין הם מסתייגים מ'גישת השלבימ' שעליה דבר באחרונה שה'ח האמריקאי, אך כרבים אחרים סבורים שיש מקום לעודד המתונים בקרב אש"פ שאותו יהיה צורך לשלב בעתיד (הסביר הנמוקים הידועים). עם זאת אינם מתעלמים מהספקות שנתעוררו עקב אופי הצהרות ערפאת ומרעיו ומהשלכות פעולות הטרור בצפון.

נאו"מ.

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצב, איר1, איר2, איר3, ברנע, ארבל2, בנצור, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7768

תאריך: 10.03.89

נכנס **

שמור

**

**

**

חוזם: 3,7768

אל: המשרד

מ-: נ' , 282, תא: 090389, זח: 1400, דח: ר, סג: שמ

תח: גס: ארבל

נד: 8

שמור/רגיל

אל: ארבל 2

דע: אירופה 2, שג לונדון , שג גנבה

מאת: נאום -בן דוב

ROBERT MCDONAGH - שגריה אירלנד באו'מ

1. הגדוד האירי בדרל

א. במהלך שיחה עם הנל ב-8.3.89 התייחס ביוזמתו למות החייל האירי מכדור חייל צד'ל ב-24.2.89. הזכיר התגובה הנזעמת והחריפה בעתונות דבלין וחילופי הדברים עם נציג שגלונדון שביקר אז בעיר. ציין שהודגש בתקשורת שאותה שעה לא ארעה שום תקרית במקום על כן נראה במקרה חמור במיוחד. ע'פ דווחים שקבל, יורים חילי צד'ל לעיתים קרובות בצורה פרובוקטיבית לעבר ומעל עמדות איריות.

ב. גלה הבנה מלאה לאתגר הבטחוני שבפניו אנו ניצבים בדר'ל וכן להיבטים בהתנהגות חיילי צד'ל הנובעת מרקע חינוכי שונה.

ג. בציינו את תסכול חיילי הגדוד האירי, התייחס אך ורק למגבלות הנובעות מאופי המנדט שהופקד בידי יוניפיל המצר צעדי חייליו ומגביל חופש פעולתם. אל התייחס בהקשר זה לבעיות ז'א.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ד. הביע ספקנות רבה לגבי סיכויי לבנון לבנות מחדש עצמאותה ורבונותה בתארו מצבה כטרגי וללא מוצא.

2. תהליך השלום

א. ציין שע'פ הבנתו לא תתנגד ממשלתו לחסות אמריקנית סובייטית (ללא יתר 3 החברות הקבועות במועבי'ט) לשיחות בין הצדדים. כן הדגיש ביוזמתו שברור לו ולעמיתיו שפתרון יכול לנבוע אך ורק מתוך הדבר ישיר (DEAL DIREKT) בין הצדדים עצמם. האו'מ צריך ויכול למלא תפקיד ברגע הנאות.

ב. אשר לנציגות הפלסט' הביע הדעה המערב-אירופית הידועה לגבי מעמדו של אש'פ שלדעת עמיתיו אין מנוס משתופו בשלב המתאים. הם משוכנעים שבקרוב אש'פ מצויים יסודות מתונים שחובה לעודדם באשר בידיהם המפתח לפריצת הדרך להסדר הבעיה הפלסט'.

ג. ספר שבהיותו בעצרת האום בגנבה ב-12.88.15-12 שמע מפי שגריר עיראקי שניתנה לערפאת תקופת חסד של כ-6 חודשים לסחוט תוצאות. אם לא יצליח - התוצאות ברורות.

ד. בנקודה זו הזכיר- בהדגישו שאין בכוונתו לגזור גזירה שווה- שאת המו'מ בין האירים המורדים וממבריתניה בשלהי מלחה'ע הראשונה נהלו מנהיגי המרד עצמם.

• אירלנד - ישראל

א. לדעתו בסיס התיחסים הבילטרליים איתן למרות המטרדים והמגבלות. עם תחילת התזוזה המדינית יחול שיפור.

ב. נוכח האמור במברק שגרירנו בגנבה חוזם 8971 מ-13.2.89 מן הראוי לציין שכן - שיחי חזר והדגיש ביוזמתו פעמים מספר ההבנה והאהדה שהוא אישית רוחש כלפי מאבקנו.

בן דוב

פא

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, מצב, איר, איר, ברנע, ארבול, רביב, מעת, הסברה, ליאור, מזתים, סייבל, משפט, לוברני,

כוחות זרים

תאריך: 10.03.88

710

**

**

==

אל: המשרד

תח:ב גס:א'רופה

@:71

106/מידי

לא: ממנכל

דע: השגריר ניו יורק, סמנכל צפא - ניו יורק (הועבר)

מאת: הצ'ר-עודד ערן.

ארהב-בר'הם.

להלן מא'צ עם בלקוול(אחד מסגניו של סקורופט העוסק
במועצה לבטחון לאומי)

1. בלקוול חזר על דווחו של רוס על הנושא המזתי בפגישה עם בייקר-שברנדזה. אומר שהקו הנוקשה של בייקר בוועידה הבינלאומית הפתיע אף אותו. להערכתו התנאים שהציג בייקר לעמיתו הסובייטי לפני שינתן לה מעמד בתהליך המדיני, הם כה נוקשים שבריהם עלולה לקרוא אותם כנסיון אמריקאי להוציא אותה מהתהליך..

2. בנושא אירן הוסיף בלקוול לדווח שבייקר גם תקף את שברנדזה על הכוונה לספק נשק לאירן. הוא מוסיף כי אינו מאמין שבריהם תסבך את יחסיה עם עירק ע"י אספקת נשק לאירן. לדברי ברקוול שברנדזה טען שכן העלה את נושא רושדי עם האירנים אך לא עם הדרג הבכיר.

3. בנושא START בקשו האמריקאים שלא לכלול מטוסים ומסוקי תקיפה במכלול השיחות.

0887.8

ИЗДАТЕЛЬСТВО

Α-: ΓΨ, ΛΓ: ΔΥΣ, ΠΗ: ΦΒΞΘΡΘ, ΙΗ: ΘΘΘΣ, ΓΗ: Α, ΘΑ: ΘΓ

nn:6 80:K'CTEP

LF: 6

017' \Delta' 'T'

55:00157

ט"ז: דאס איז דאס איין זאך - דאס איז דאס (דאס)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

КСРБ-БГ '89.

ש"ס ו' (ה'תש"ס) י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י"י י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט

[illegible]

הא קהא סג קה"מא חונדא לונדא קיסוס וריא ושווא.ס.
וויא י"ב קיסוס ווא. וריא"א קאס חונדא א חונדא
קאס קאסא י"ג קה"מא א חונדא חונדא חונדא חונדא
חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא
חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא חונדא

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4.אמלט- בייקר דרש במפגיע שבריהם תפסיק להתערב בחצר האחורית של ארנה.

5. אפגניסטן-שברנדזה היקש הפסקת אספקת הנשק למודעהידין וביקר שאל על כל כמויות הנשק והציוד שהסובייטים השאירו מאחוריהם.. בלקוול טוען שהסובייטים השאירו אחוריהם מספר ניכר של יועצים בתוך אפגניסטן. לדבריו לא היתה פעילות צבאית סובייטית בתוך אפגניסטאן להוציא אירוע אחד אך כוחות הבטחון הסובייטים נימצאים על הגבול בעיקר להערכתו לצורך חילוץ הסובייטים שהושארו באפגניסטן..

6. בשולי השיחה בנושא סיפר כי צפוי הסכם בפולין בין יארוזלסקי וולסה שבעיקבותיו ירצה הממשל לסייע לפולין בשמירת חובות. במקרה כזה יתעורר ווכוח קשה בממשל כאשר מחמד ימליצו בחיוב ואילו האוצר יתנגד לכל מחווה בשל ההשלכות על בעלי חוב אחרים.

ערן

חז

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מוכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא, איר, מצב

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 3,7886

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 286, תא: 090389, זח: 2030, דח: ר, סג: 10

תח: גס: צפא

נד: 0

סודי/רגיל

אל: מצפ'א

דע: השגריר, ניו יורק (הועבר לנ'י בנר 56)

יועץ מדיני לשה'ח, ניו יורק

מאת: הציר, וושינגטון

אש'פ-ארה'ב.

להלן משיחה טלפונית עם דניס רוס.

שאלתיו מה פשר הודעתם על מפגש נוסף ועתה גם על ענין 'תוכנ'. ענה שראשית גם הטרור יועלה בשיחה הבאה שתאריכה עוד לא נקבע. שנית ארה'ב טענה מלכתחילה שאין טעם בדיאלוג אם הוא לא יעסוק בהיבטים הפוליטיים. בשיחות עמנו גם אמרו לנו שמטרתם היא לחשף את ערפאת על ידי הצגת דרישות ממנו. כאשר שאלתי מה יוכלו להציג בתהליך המדיני לערפאת כאשר למעשה עוד לא התחלנו בו ענה שכוונתם להבהיר באופן כללי בפגישה הבאה שהם מצפים לגישה ריאליסטית מצד אש'פ ולהימנעות מהפרעה לתהליכים חיוביים הדדיים בין הפלשתינאים והישראלים.

במהלך השיחה טענתי שבדיאלוג שעתה גם יעסוק בהיבטים מדיניים הם רק מקשים על האוכלוסיה המקומית להתנהג בדרך שונה מזו שאש'פ יכתיב שכן בעזרת הדיאלוג נוכיח אש'פ את יכולתו להציג הישגים מדיניים ורוס ענה שהדבר נכון רק

0175

1000

姜黄

普安

考美

等等

NR 10:6887, 2

45: GRAFT

α-: ι ιω, ιΓ: δδς, πκ: ρρδδρδ, ςη: θθδς, τη: ς, σκ: σ

Пл:6 Кр:ХЕК

LT: 6

517, 518, 519

ИЗДАТЕЛЬСТВО

Ἰωάννης ὁ ἀποστόλος (Ἰωάννης ὁ ἐλεεινός, Ἰωάννης ὁ ἀποστόλος)

שָׁמַיִם וָאָרֶץ, חֵשֶׁב וָמִשְׁלָה

ВНЕШНЕГО, ИЛИ

УШ'Е-УГГ'Е.

ס'ר ס'פ'ד ו'י'ל'ז'ט' ח'ח'ש'ם

[illegible][illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לטווח קצר ובטווח ארוך אם אש'פ לא ימלא הציפיות
האמריקאיות ממנו, הוא יפסיד את הדיאלוג.

לענין הויזות לשלשת אנשי אש'פ אמר שכל השלשה ביקרו בעבר
בארה'ב או עבדו בה ולא היתה כל סיבה נראית לעי'ן למנוע
ביקורם.

ערן.

חו

תפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד,
בנצור, מצפא, מצב, ליאור, מזת יס, סי יבל, משפט

תוֹשִׁיעַ אֵל אֵל שֶׁאֵין מִן הַמַּלְאָכִים הַזֵּהוּ הַזֶּה
הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

וְהַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְהַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

וְהַזֶּה

וְהַזֶּה

וְהַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
וְהַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

10.03.87 : תאריך

710

3,7839:0210

אל:המשרד

מ-:נ' ,נר:289,תא:090389,חז:1600,חד:מ,סג:10

KEY: 01 @: 01

2:73

סודי/מיידי לבוקר

7A : מנהל מצפ"א.

דע: מנהל אירופה ג', מנהל ארבל 2, פמל"ת השך (כאנ)

מאת: ג'רמי יששכרופ - נאו'מ.

שיחות בי"קר - שוורנדזה.

1. קמרון הוּם (ארה"ב) ביקש להעביר דיווח על שיחות בייקר - שוורנדרזה שהתקיימו בוֹינה. כללית ציין הוּם שדיווחי העיתונות על הפגישות היו אמינים. הבהיר שהיו שתי פגישות - הראשונה התנהלה בארבע עיניים והשניה בהשתתפות הצוותים המלאים של שני הצדדים.

2. הפגישה בארבע עיניים : סוכם שימשיכו לבסס את הדיונים ברמה זו לפי סדר היום והמתכונת שהיו נהוגים בתקופתו של שולץ כלומר: סיכסוכים איזוריים, פירוק נשק, נושאים בילטרליים, וזכויות האדם. בייקר ביקש להוסיף לרשימת נושאים הללו -

TRANSNATIONAL PROBLEMS כגון טרור, סמים, סיוע ואסונות טבע, טיפול רפואי ואיכות הסביבה. שוורנדה הסכים לכך. סוכם שבייקר יבקר במוסקבה במחצית הראשונה של מאי, והובהר שעד אז תגבש ארה"ב עמדתה לגבי הסוגיה של שיחות "START". שוורנדה סקר השינויים שמתרחשים בבריה"מ ובייקר העיר ששינויים אלה חיוביים מבחינתו של המערב אך המלאכה בידי בריה"מ עצמה. בייקר במהלך שיחה זו, הזכיר דיווחים שנתקבלו בארה"ב שלפיהם מכוונת בריה"מ למכור נשק לאיראן והביע

משרד החוץ-מחלקת הקשר

התנגדות לכך. כן העיר בייקר לאיש שיחו שהוא מאוכזב מכך שלא התלונן בפני האיראנים על פרשת סלמן רושדי בעת ביקורו באיראן. שוורנדזה ציין שאכן לא העלה את הסוגיה בעת פגישתו עם חומייני אך כן העלה את העניין בדרגים אחרים. השיחה גם נגעה לפסגה המתקרבת בין סין ובריה"מ כאשר בייקר העיר שאין לארה"ב התנגדות לכך ושוורנדזה מבהיר שאין הדבר מכוון נגד ארה"ב. עד כאן לגבי השיחה בארבע עיניים. לדברי הוס שיחה זו לא עסקה במז'ת.

7. הפגישה השנייה בהשתתפות הצוותים:

א. זכויות האדם: בייקר הביע שביעות רצון מהתקדמות בתחום זה וציין שארה"ב ממשיכה לייחס לסוגיה חשיבות. ציין הצורך בהתקדמות נוספת לגבי הרפיוזניקים וכן לגבי איחוד משפחות. בייקר מסר לשה"ח בריה"מ רשימה של מקרים ספציפיים לטיפולו המיוחד. בייקר ציין שארה"ב מוכנה בעיקרון להשתתף בועדה על זכויות האדם במוסקבה ב-1991 אך ההשתתפות תהיה כפופה להתקדמות נוספת בתחום זכויות האדם. שוורנדזה הסכים לבדוק אישית, רשימת המקרים (הנ"ל) שהעביר לו בייקר.

ב. סכסוכים איזוריים: בייקר ציין החשיבות שיש לייחס לסכסוכים איזוריים כגון במז'ת, אמרכ'ז, קמפוצ'יה, קרן אפריקה, אפריקה הדרומית, וכן קוריהא. שוורנדזה הסכים. לגבי אפגניסטאן בייקר ציין לפני איש שיחו הצורך באפגניסטאן עצמאית וניצול המלא של הזכות להגדרה עצמית שם. שוורנדזה העלה את נושא משלוחי הנשק למוג'הדין ותביעתו להפסיק משלוחים אלה נדחתה על ידי בייקר בטענה שבריה"מ השאירה לא מעט אמל"ח בארץ זו אחרי נסיגתה. בייקר העלה ואלת משלוחי נשק לניקרגואה וציין שארה"ב איננה מספקת לקונטרס LETHAL AID. בריה"מ ציינה שהיא מוכנה להפסיק משלוחי נשק לניקרגואה אם ארה"ב מפסיק מכירות נשק בכלל באמל"ט.

המז'ת: שוורנדזה העלה החשיבות של מעורבות אמריקנית - סובייטית באיזור, והדגיש הצורך בעבודה מכינה משותפת כדי להכין את הועידה הבינ"ל, שכוללת מפגש של מועב'יט בספטמבר 1989 ברמה של שרי חוץ ומינוי שליח מיוחד מטעם האו"ם. בייקר השיב שארה"ב מקדמת בברכה העניין המוגבר של מוסקבה לגבי המז'ת והביע תקווה ששתי הארצות יוכלו לעבוד יחד. בייקר ציין שהעיתוי הנוכחי אינו מתאים לכינוס ועידה, והתפקיד הראשון צריך להיות לעבוד לקראת צעדים מוחשיים להביא לשיחות ישירות בין ישראל לבין 'הפלסטינאים'. בייקר

שוב הדגיש ששאלת הועידה היא PREMATURE ועיסוק בה, בשלב זה, עלול לדחות הזדמנויות מבטיחות יותר. בייקר ביקש משוורנדזה שבריה"מ תפעל לרסן את סוריה והפלגים הקיצוניים באש"פ. כן ציין בייקר החשיבות שבריה"מ תביא לנירמול יחסיה עם ישראל בלא תנאים. בייקר הוסיף שארה"ב מתכוונת להיות פעילה בעיקר כדי לשנות את האווירה באיזור, וציין שדו שיח ישראלי - פלסטינאי מהווה תנאי מוקדם להתקדמות בפחרון הסכסוך.

ג. פרק נשק: בייקר העלה בין היתר, המאמצים למנוע ההפצה של טילים בליסטיים וכן נשק כימי וציין, שהוא מעוניין לא רק להשמיע בנושא זה, אלא גם מצפה לשמוע מבריה"מ על עמדתה. בייקר העלה הפעילות הלובית בנוגע לנשק כימי ברבטא.

ד. נושאים בילטרליים: נדונו נושאים כגון אלסקה והסיוע לאסון בארמניה. לדברי הום לא היה משהו מיוחד בפרק זה.

ה. TRANSNATIONAL PROBLEMS: הנושאים בפרק זה יידונו במפגש השרים הבא במוסקבה ובייקר הציע מפגש מומחים בנושא טרור, סמים, איכות הסביבה, וסיוע לאסונות טבע. שוורנדזה הסכים אך הציע לכלול בפרק זה גם נושאים כלכליים.

נאו"מ.

חו

נפ: שהח, סשהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, ממד, מצב, בנצור, מצפא, פרנ, איר3, ברנע, ארבל2